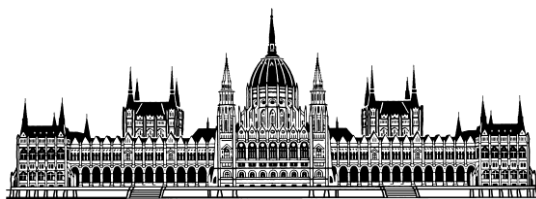

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	27215
Napirend előtti felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök.....	27215
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	27222
Vona Gábor (Jobbik).....	27225
Schmuck Erzsébet (LMP).....	27228
Kósa Lajos (Fidesz).....	27230
Harrach Péter (KDNP).....	27232
Orbán Viktor miniszterelnök.....	27234
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	27240
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	27242
Dr. Hiller István (MSZP).....	27244
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	27245
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	27247
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	27249
Szilágyi György (Jobbik).....	27250
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	27252
Kósa Lajos (Fidesz).....	27253
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	27255
Személyes érintettség címén felszólaló:	
Volner János (Jobbik).....	27256
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	27257
Új képviselők mandátumának igazolása:	
/Pintér Tamás (Jobbik)/	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	27258
Határozathozatal.....	27258
/Dr. Hadházy Ákos (LMP)/	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	27258
Határozathozatal.....	27259
Esküdtétel.....	27259
Döntés az Országgyűlés 2016. évi őszi ülészakájának munkarendjéről.....	27260
Bejelentés népszavazási kezdeményezésekről.....	27261
Áder János köztársasági elnök átírata az Országgyűléshez államtitkári kinevezésről	
/Schanda Tamás János emberi erőforrások minisztériumi államtitkára/	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	27261
Döntés házszabálytól való eltérés tárgyában	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	27262
Döntés napirend módosításáról.....	27262
Az ülés napirendjének elfogadása.....	27263
Bizottságok felkérése beszámolókról történő határozathozatalára.....	27263
Személyi javaslatok.....	
/Dr. Kardkovács Kolos, az MNB monetáris tanács tagja/	
Határozathozatal.....	27264

Eskütétel	27264
Jegyzőválasztás	
/Szávay István (Jobbik)/	
Hiszékeny Dezső jegyző	27265
Határozathozatal	27265
Bizottsági tisztségviselők és tagok	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	27265
Határozathozatal	27266
Mentelmi ügy	27266
/Dr. Mengyi Roland/	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	27266
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	27267
Határozathozatal	27267

Interpellációk

Bejelentés kérdések visszautasításáról	27268
Demeter Márta (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mikor fejezik be a haverok zsebét kitömő migránsok betelepítését?” címmel	27268
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	27269
Viszontválasz:	
Demeter Márta (MSZP).....	27270
Határozathozatal	27271
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a külügyminiszterhez - „Naivitás, dilettantizmus vagy zsarolás áll a háttérben annak, hogy az Orbán-kormány a balliberális érához köthető hírszerzőket és kémeket is foglalkoztat?” címmel	27271
Szijjártó Péter külügyminiszter válasza	27272
Viszontválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	27274
Határozathozatal	27274
Szél Bernadett, Schmuck Erzsébet és Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Kétsébséges Magyarország?” címmel	27274
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27275
Viszontválasz:	
Ikotity István (LMP).....	27277
Határozathozatal	27277
Gyórfy Balázs (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért fáj az ellenzéknek a magyar gazdák földhöz juttatása?” címmel	27278
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	27278
Viszontválasz:	
Gyórfy Balázs (Fidesz)	27280
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tudta? Ma Magyarországon sorra maradnak el műtétek, csőd közeli állapotban vannak kórházak és elvándorol az egészségügyi dolgozók nagy része?” címmel	27281
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27282
Viszontválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	27283
Határozathozatal	27284
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért drágult az iskolakezdés a kormányzásuk alatt?” címmel.....	27284
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27285

Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	27287
Határozathozatal	27287
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan változik a bölcsődei ellátórendszer?” címmel.....	27288
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	27289
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	27290
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A magyar gazdasági reformok nem működnek.” címmel	27291
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27292
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	27293
Határozathozatal	27293
Dunai Mónika (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Soha nem látott segítség a gyermeket nevelő családoknak” címmel	27293
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	27294
Viszonzválasz:	
Dunai Mónika (Fidesz)	27296
Kiss László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Totális a fejtelenség a szakgimnáziumokban!?” címmel	27296
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27297
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	27299
Határozathozatal	27299
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Vásárolhattak-e terroristák is letelepedési jogot Magyarországon?” címmel	27300
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	27301
Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	27302
Határozathozatal	27302
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki téved, vagy ki nem mond igazat?” címmel.....	27303
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	27304
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	27305
Határozathozatal	27306
Tukacs István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Ad-e segítséget a Kormány a 2016. június 21-én jégkárt szenvedett Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei települések lakóinak?” címmel.....	27306
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	27307
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	27308
Határozathozatal	27308
Bana Tibor (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mi a kormány álláspontja az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban?” címmel.....	27308
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	27310
Viszonzválasz:	
Bana Tibor (Jobbik).....	27310
Határozathozatal	27311

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	27312
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mennyit költ a Kormány az október 2-ai népszavazás kampányára?” címmel	27312
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	27313
Viszonzás:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	27314
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	27315
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	27315
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ki védi meg a kilakoltatás előtt álló családokat?” címmel	27316
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27316
Viszonzás:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	27317
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	27318
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „A pedagógusok rájöttek már, hogy becsapja őket a kormány, kiket akarnak még megtéveszteni?” címmel	27318
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	27319
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP)	27320
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	27320
Witzmann Mihály és dr. Szűcs Lajos (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Miért fontos a népszavazás intézménye egy demokratikus jogállamban?” címmel	27321
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	27322
Viszonzás:	
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	27323
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	27323
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen célokat, beavatkozási irányokat kíván kijelölni Magyarország élelmiszergazdasági programja?” címmel	27324
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	27324
Viszonzás:	
Földi László (KDNP)	27325
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	27326
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	27326
Kiss László és Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Magyarországon hol és hogyan üldözik a keresztényeket?” címmel	27327
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27327
Viszonzás:	
Kiss László (MSZP)	27329
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27329
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mentők! Gondok, bajok, problémák?” címmel	27330
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27331
Viszonzás:	
Rig Lajos (Jobbik)	27332
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27332
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Rendkívüli helyzet tartalékok nélkül?” címmel	27333
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	27333

Viszonzválasz:

Sallai R. Benedek (LMP).....	27334
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	27335

A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat

általános vitája.....	27335
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	27336
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27336
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27337
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	27339

A Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	27340
Felszólaló:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27341

A Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti légitölekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája .....

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	27342
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27343
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27344

Napirend utáni felszólalók:

Varju László (független).....	27346
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	27347
Magyar Zoltán (Jobbik)	27349
Sallai R. Benedek (LMP).....	27350
Ikotity István (LMP).....	27352
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	27354
Ander Balázs (Jobbik).....	27356
Farkas Gergely (Jobbik)	27357

Az ülésnap bezárása	27360
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, KONTRÁT KÁROLY államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
1. ülésnapja
2016. szeptember 12-én, hétfőn
(13.18 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának első **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Mindannyiunk nevében szeretettel és tisztelettel köszöntöm a díszpályában helyet foglaló Stanislaw Karczewski urat, a Lengyel Köztársaság szenátusának elnökét és kíséretét, szenátor asszonyt és szenátor urakat. *(Nagy taps.)* Magyarországi tárgyalásaikhoz sok sikert, a programjaikhoz kellemes időtöltést kívánok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bejelentem, hogy az LMP képviselőcsoportja Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt frakcióvezetőnek, a Jobbik képviselőcsoportja Volner János képviselő urat frakcióvezetőnek, továbbá Vona Gábor képviselő urat frakcióvezető-helyettesnek megválasztotta. Mindannyiuknak gratulálok, és megválasztásukhoz, munkájukhoz sok sikert kívánok. *(Taps.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon **napi-rend előtti felszólalás**ra jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Az Országgyűlés őszi ülészaka elé” címmel. Megadom a szót miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyek és Urak! Kedves Lengyel Barátaink! Alkotmányos szokásaink szerint az őszi ülészak kezdetén a kormány nevében el kell mondanom, mik voltak az utolsó ülészakunk óta a legfontosabb fejlemények itthon és a számunkra fontos külvilágban, s úgy illendő, hogy beszéljek az előttünk álló évad súlyosabb témáiról is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sűrű hónapok vannak mögöttünk: az Egyesült Királyság kilépett az Európai Unióból, terrorcselekmények rázták meg Európát; megvolt az olimpia, és itthon is haladt az élet a maga szokásos rendje szerint, a kenyérnek valót idén is betakarították, a magyar mezőgazdaság megmutatta az erejét, az önellátáshoz szükséges 2,7 millió tonna helyett 5,2 millió tonnát takarítottak be.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az itthoni kedvező hírek ellenére azt kell mondanom önöknek, hogy ma általános európai életérzés, hogy zűrzavaros időköt élünk. Az események összesűrűsödtek, az idő szorít, döntéseket kell, kellene hoznunk. Fel kell mérnünk erőnket és lehetőségeinket, be kell tájolódnunk a helyes irányt, már ha urai és nem elszenvedői akarunk lenni mindannak, ami előttünk áll. Márpedig, mint hallani

fogják, komoly dolgok várnak ránk, nehéz és embert próbáló küzdelem előtt állunk, ezért azt javaslom, először rögzítsük, hol tartunk most, hol tart ma Magyarország.

A kormányzati ciklus félidejénél, felező időben vagyunk, érdemes görcső alá venni, hogy hol álltunk az előző ciklus közepén, és ahhoz képest mit végeztünk eddig. Politikai vitáktól függetlenül országos közmegegyezés van abban, hogy munkás évek állnak mögöttünk: az ország pénzügyeit rendbe tettük, az áremelkedéseket és a munkanélküliséget megfékeztük, hazaküldtük az IMF-et, utolsó fillérig visszafizettük a szocialisták által fölvetett hitelt nemcsak az IMF-nek, de az Európai Uniónak is. Soha nem látott módon támogatjuk a családokat, évek óta, egész pontosan 2013 óta növekszik minden évben az emberek keresete, és közben sikerült Magyarországnak megőriznie a nyugdíjak értékét.

(13.20)

Rezsicsökkentést vittünk véghez, és négy éve folyamatosan meg is védjük a rezsicsökkentés eredményeit. Kimentettük a családokat és kimentettük a településeket is az adósságcspadából. Fontos lépéseket tettünk a nemzetegyesítés hosszú útján.

Hogy néhány számot is mondjak: 2012 nyarán Magyarországon a dolgozó emberek száma mintegy 3 millió 850 ezer volt. Ez a szám idén nyárra több mint 4 millió 300 ezerre nőtt, ez 450 ezres növekedés. 2012 nyarán 463 ezer magyar embernek nem volt állása, idén nyáron ez a szám már csak 227 ezer, és érdemes figyelembe venni, hogy százezer fölött van a betöltetlen álláshelyek száma Magyarországon. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Lefeleztük tehát a munkanélküliséget, amíg 2012 nyarán a munkanélküliség 10,7 százalékos volt, ma 5 százalék. Még egyszer mondom: 5 százalék; amíg korábban 18. helyen álltunk az uniós országok között, ma már csak 3, azaz három ország áll előttünk. Önök is tudják, a kormánynak az a szándéka, hogy nem állunk meg itt, amint azt már többször is elmondtam, célunk a teljes foglalkoztatottság.

Ha munka van, minden van, ez volt a kormányprogram lényege, és ez a régi bölcsesség igaznak is bizonyult. A hazai gazdasági növekedés 2012 második negyedévében mínusz 1,6 százalékos volt, 2016 hasonló időszakában - az előbbi számmal szemben - 2,6 százalékos bővülésnek örülhetünk. Tisztességes darabot sikerült lefaragnunk az államadósságból is. 2012 végén az államadósság mértéke 78,3 százalék volt, az idei év végén pedig várhatóan 74,6 százalék lesz. A gazdasági mutatóink tehát jól alakulnak, ennek még az IMF is örülne, ha nem küldtük volna őket haza. *(Derűlttség a kormánypartok soraiban.)*

De nemcsak a nagy gazdasági számokban lépünk előre, hanem a pénztárcakérdések tekintetében is. Saját erőnkéből, saját teljesítményünknek és nem a felvett hiteleknek köszönhetően felfelé kapaszkodnak a bérek. A minimálbér 2012 nyarán 93 ezer fo-

rint volt, az idén pedig 111 ezer forint. *(Gúr Nándor: Bruttó...)* A bruttó átlagkereset 2012 nyarán 220 ezer forint körül volt, idén ez pedig 260 ezer forint. Közben gyakorlatilag nincs infláció. Jó hír, tisztelt Ház, hogy egyre több család engedheti meg magának, hogy elmenjen nyaralni *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Rogán!)*, amíg a szálláshelyek belföldi vendégeinek száma 2012 első hét hónapjában 2 millió 300 ezer volt, idén már mintegy 3,2 millió, és ez 900 ezres növekedést jelent.

Sikerült abban is előrelépni, hogy az iskolakezés egyre kevésbé terhelje meg a családok pénztárcáját. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hitel!)* Tudom, hogy a tanévkezdet megterhelést jelent, ami fejtörést okoz a magyar családok egy részének, de jó pozitív változás. Az idei tanévben a tanulók mintegy kétharmada kap ingyen tankönyvet, és ez 37 ezerrel több, mint egy évvel ezelőtt volt. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Fejlődésünk összképe már kezd jól mutatni, de még mindig nem tartunk ott, ahol szeretnénk. Azt akarjuk, hogy egyetlen családnak se jelentsen gondot a megélhetéshez szükséges költségek előteremtése. Azért dolgozunk, hogy minden évben könnyebb legyen, azért dolgozunk, hogy évről évre mindenki léphessen egyet előre.

Tisztelt Elnök Úr! Az összevetés mérlegét megvonva tehát azt mondhatom, hogy előrébb tartunk, mint négy éve. Köszönet illet minden magyar embert az elvégzett munkáért. Sokat dolgoztunk, és ennek eredményeképpen jó úton, jó pályán haladunk. Végre megint van jövőnk, van miben reménykedni. Azt mondhatjuk, minden magyar ember munkájának van értelme, és azzal saját életének javításán túl az egész közösség helyzetét is javítja. A magyar emberek közös életének alkatrészei jól vannak összeillesztve, ismét egy közösség, egy nemzet vagyunk.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A nyáron örülhettünk olimpijonjaink sikereinek is. Megemeljük a kalapunkat minden magyar versenyző előtt, a bajnokok előtt pedig fel is dobáljuk. Büszkéek vagyunk rájuk, köszönjük, hogy ismét megmutatták nekünk, milyen nagyszerű érzés is magyarnak lenni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van azonban itt egy bökkenő. Bár azt mondtam az előbb, hogy közös erőfeszítéseinknek köszönhetően végre ismét van jövőnk, és Magyarország jó úton jár, mi több, jó irányba tart, a helyzet, a hazánk és a magyar emberek helyzete nem ennyire egyszerű. Ne dugjuk homokba a fejünket! Magyarország nem önálló glóbusz, nem egy különálló golyóbis, ami csak saját tengelye körül forog.

(13.30)

Ott vagyunk Európa kellős közepén. Annak az Európának a közepén, amely vészjósló időket él át. Annak az Európának a közepén, amely ha nem lesz képes határozott és jó válaszokat adni az előtte álló

fenyegetésekre, akkor végzetesen tovább gyengül, és akkor mi, magyarok is hiába büszkélkedhetnénk a magunk eredményeivel.

Mélyen tisztelt Elnök Úr! A nyár tovább növelte Európa gondjait. A brexit most már nem egy lehetőség, hanem egy kőkemény realitás. Nem lehet visszacsinálni. A brexit utáni Nagy-Britannia, köszöni szépen, jól érzi magát. Nem Nagy-Britanniáért kell tehát aggódnunk. Az Egyesült Királyság a világ hatodik legnagyobb gazdasága, biztos lábakon áll, és tudja, mit akar. Nekünk nem London okozza a fejtörést, hanem Brüsszel. A brexit a mi számunkra és a mi értelmezésünkben az európai politika kudarca, Brüsszel csődje. Ráadásul önvizsgálat helyett a sértődöttet játszunk. Az igazság az, hogy vezetőinknek minden eszközük adott volt ahhoz, hogy egyben tartsák az Európai Közösséget, mégsem voltak rá képesek. Népszerű, de olcsó dolog lenne most elverni a port Juncker elnök úron, különösen azok után, hogy Magyarország a kinevezését sem támogatta. Mégis azt javaslom, hogy ne tegyünk ezt. Most nem belső leszámolásra, hanem értelmes vitákra, azok értelmes lezárására és egységre van szükségünk Európában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! De nemcsak a britek elégedetlenek Brüsszellel. Ha körülnéznek, láthatják, hogy egész Európa vitatkozik, ágál és forrong. A modern kori népvándorlás eredményeként Nyugat-Európában az élet részévé vált a terror és az erőszak. Amióta nem találkoztunk, a terror beköltözött Európába. Nizza és egy sor németországi kisváros áll itt előttünk mementóként. Megint csak azt mondom, ne dugjuk homokba a fejünket. Ami Belgiumban, Franciaországban, sőt Németországban megtörténhetett, az bárhol megtörténhet az Európai Unióban. Nem véletlenül recseg Európa hagyományos politikai ácsolata. A bajt azok a pártok és kormányok okozták, amelyek naivitással válaszoltak a bevándorlás által támasztott kihívásokra.

Tisztelt Ház! A naivítás veszélyes dolog, és kétszeresen veszélyes a politikában. Itt hiba. És erre a jóindulat sem mentség, mert tudjuk, legalábbis mi, magyarok tudjuk, hogy a pokolba vezető út is jó szándékkal van kikövezve. A naiv politika bódulatot okoz, elveszi a cselekvőképességünket, és végül bajt hoz a fejünkre. Ma ez a naivítás Brüsszelben általános. Azt gondolják, hogy korábban is voltak bajok, azok is elmúltak valahogy. Brüsszelt ködként üli meg a hiú remény, hogy a dolgok maguktól visszazökkennek korábbi, jómódú és biztonságos állapotukba. Azt gondolják, hogy - most már itt az angolok nélkül - egy 440 milliós Európának meg sem kottyán néhány milliányi muszlim migráns. Tévednek. Ez a remény hiú ábránd. Délbáb és naiv önáltatás. A dolgok maguktól nem fognak megjavulni, hanem csak súlyosbodnak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezért Magyarország azt képviseli a nemzetközi térben, hogy az Európai Uniónak fel kell végre ébrednie. Szeptember 16-án Pozsonyban találkoznak majd az uniós országok miniszterelnökei. A pozsonyi csúcs azért fontos, mert

az Unió miniszterelnökeinek itt kellene, itt kell előállniuk javaslatokkal, hogyan változtassuk meg az Európai Uniót. A mi javaslatunk szilárd pilléreken nyugszik. Először is azt mondjuk, hogy mivel az Unió alapját a tagállamok adják és nem a brüsszeli intézmények, ezért Európát a tagállamok szintjén kell felerősíteni. A magyar javaslat tehát Pozsonyban majd arról szól, hogy térjünk vissza „a nemzetek Európája” koncepcióhoz.

Azt is mondjuk, hogy gazdaságilag is fel kell erősíteni Európát. Az Unió gazdasági versenyképessége globális szinten hatalmasat csökkent. Emlékezzünk rá, amíg a 2008-as válság előtt az Európai Unió részesedése a világ össztermeléséből mintegy 30 százalékos volt, addig napjainkra ez 22,5 százalékra csökkent, és nem telt el egy évtized.

Azt is mondjuk, hogy Európának vissza kell szereznie versenyképességét. Ezt az álláspontot képviselik a visegrádi négyek. Érdekes megjegyezni, hogy ma a magyar és a lengyel nemzet polgárai hisznek leginkább az Európai Unióban. Ezekben az országokban a legmagasabb az európai uniós tagság támogatottsága. Sokkal borúlátóbbak nálunk például a finnek, a dánok, az osztrákok vagy éppen a németek. Mi nem vagyunk angolok sem. Mi nem kilépni akarunk, hanem meg akarjuk javítani azt, ami van, és ami nekünk fontos. Eljött az ideje annak is, hogy komolyan megfontoljuk egy európai hadsereg felállítását. Magyarország ezt a gondolatot támogatja. Azt mondhatom önöknek, hogy Pozsonyban is fel fogok lépni a naiv és veszélyes bevándorláspolitikával szemben, és helyette reális, valóságismereten alapuló, erőt felmutató, önvédelmi migránspolitikát fogok javasolni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy látom, hogy nem vesztegethetjük tovább az időt. Mindenki láthatja, hogy Európát korábban nem látott méretű népvándorlási hullám sújtja. Az a politika, amit most folytat Brüsszel, civilizációs katasztrófához fog vezetni. A civilizációs katasztrófa természete olyan, hogy nem egyik napról a másikra következik be, inkább lassan, de feltartóztatlanul halad, ahogy a termékenységkülönbségek és az újabb népvándorlási hullámok megváltoztatják az európai népesség összetételét és kultúráját. Az ember hajlamos levenni a szemét a történelmi és civilizációs horizontról, hisz van épp elég baja itt a jelenben és a mindennapi életben. A mindennapi élet pedig folyamatosan alkalmazkodik, idomul és elfogad, ez a természete - és a végén már rá sem ismer a saját világára.

Tisztelt Ház! Úgy veszíthetjük el európai értékeinket és mivoltunkat, ahogy a békát főzik meg a lassan fölforrósodó vízben. Egész egyszerűen szép lassan egyre több lesz a muszlim, és Európára többé nem fogunk ráismerni. Ha most nem leszünk képesek változtatni, akkor kellő, ha úgy tetszik, matematikai pontossággal - hiszen csak matematikai műveleteket kell végezni - meg tudjuk mondani, milyenek lesznek Európa nagyvárosai két-három évtized múlva.

Mélyen tisztelt Elnök Úr! Kérem, senkinek se legyen kétsége, a migrációs nyomás növekedni fog. Mindannyian szeretnénk hinni ennek az ellenkezőjében, de ez csak annak a naiv politikának a folytatása lenne, amely bajba sodort bennünket. Amit eddig láttunk a népvándorlásból, csak a bemelegítő körök voltak, az igazi mérkőzés még előttünk áll. A Közel-Kelet Szírián kívüli részén és Afrika szubszaharai övezetében sok és növekvő számú olyan fiatal van, akiket a gyengélkedő gazdaság és a rosszul vezetett államok, amelyekben majd élni fognak, nem lesznek képesek foglalkoztatni, élelmezni és ellátni. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy ma a Földön mintegy 3 milliárd ember él napi két dollárnál kevesebb bevételből.

Ahhoz, hogy a migrációs nyomás növekedjen, tisztelt Ház, nem kell háború sem. 2050 egy belátható távolság, 34 év; sokan reménykedünk okkal abban, hogy azt a világot még saját szemünkkel fogjuk látni. 2050-ben Egyiptom lakossága a mai 90 millióról 138 millióra fog nőni, Nigériáé 186 millióról 390 millióra, Uganda népessége a mai 38 millióról 93 millióra nő, Etiópiáé meg fog kétszereződni 102 millióról 228 millióra.

(13.40)

És mivel Észak-Afrika kulcsállamai ma képtelenek vagy nem hajlandóak korlátozni a területükön való átjárást, Európa még több, a kapuin kopogtató emberre számíthat az elkövetkezendő évtizedekben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ideje van az egyes beszédnek. A helyzet úgy áll, hogy nem minden ország lehet az Európai Unió tagja, és a világon nem minden embernek kell uniós polgárrá válnia csak azért, mert éppen ezt szeretné. Tény ugyanis, hogy minden belső bajunk és nyűgünk ellenére Európa továbbra is egy csodálatos hely és jó benne az élet. A brüsszeli bürokraták pedig azt az érzetet keltik, hogy ez a jó élet egyszerűen elérhető, ehhez csak ide kell jönni. És ha biztatjuk vagy akár csak hagyjuk, ezek a hatalmas néptömegek ide is fognak jönni.

Saját határozottságunk, tisztelt Ház, ugyanakkor ne feledtesse el velünk, hogy a migránsok maguk is áldozatok, a helyi konfliktusok és a hamis ígéretekkel kecsegtető politika áldozatai. Ezért érzelmileg és erkölcsileg nem vagyunk egyszerű helyzetben. A civilizációs különbségek miatt félünk a népvándorlók áradatától, ugyanakkor humanitárius szempontból sajnáljuk is azokat, akik idegyekeznek. Nincs kő a szívünk helyén, ugyanakkor az Európát veszélyeztető bevándorláspolitikának is véget kell vetni. Olyan választ kell tehát adnunk erre a kihívásra, ami egyszerre erkölcsös és észszerű. Meggyőződésem, hogy a mi válaszuk, a magyar válasz ilyen. A magyar politika erkölcsileg is megalapozott politika. Úgy foglalhatom össze: a segítséget kell odavinni és nem a bajt idehozni.

A józan ész megköveteli... *(Taps a kormánypárti padosorokban.)* A józan ész megköveteli, hogy

megváltoztassuk a mai bevándorláspolitikát. A kvóta elhibázott, kell a kerítés, kellenek a külső határok, kellenek az Európai Unió kívül védett területek. Dönteni kell arról, hogy kit engedjük be és kit ne. De ki döntsön erről? Brüsszel vagy a nemzetek? És, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, így érkezünk el az őszi legnagyobb politikai feladatra, a kvótanépszavazás értelméhez és céljához. Az Európai Unió naponta erősödő dezintegrációját meggyőződésem szerint az illegális bevándorlás megfékezésével lehet megakadályozni. Ha sikert aratunk, megszabadulunk egy veszélytől, helyreállítjuk a cselekvőképességünket, és visszanyerhetjük a polgárok bizalmát.

Első lépésként a kvótanépszavazással meg akarjuk változtatni a brüsszeli Bizottság által már meghozott döntéseket. Ugyanis hiába tagadják, hiába hallok itthon is ilyen hangokat, az igazság az, hogy a Bizottság meghozta a maga döntéseit. Ezeket összefoglalta és írásban a nyilvánosság elé tárta. Most mind a nyolcat nem említem meg, csak kettőt közülük. Az első, hogy egy fölső határ nélküli, automatikus bevándorlászétosztási mechanizmust akar meghonosítani, amelyben a bevándorlók befogadásáról az Európai Unió intézményei döntenek egy matematikai képlet alapján, és semmi, azaz semmi közük nincs ehhez a döntéshez a nemzetállamok kormányainak és önöknek, parlamenteknek sem.

A második, amit különösen veszélyesnek látok, hogy könnyíteni akarják a családegyesítés egyébként eddig sem túl nehéz folyamatát. De, kedves képviselőtársaim, Brüsszelnek még ez sem elég. Brüsszelben cselre készülnek. Ha nem boldogulnának az egyes nemzetállamokkal, akkor majd boldogulnak a baloldali városokkal, hogy majd azok befogadják a migránsokat. Ha nem boldogulnak Magyarországgal és Budapesttel, akkor majd leboltolják Zuglóval, Salgótarjánnal vagy Szegeddel. Ezt hirdette meg az Európai Parlament elnöke.

Most fog eldőlni, lesznek-e és ha igen, hol lesznek migránstelepek. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyeld magad!)* Ezért azt tanácsolom a baloldali vezetésű településeknek *(Az elnök csenget.)*, hogy legyenek résen, és még inkább menjenek el szavazni október 2-án. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Szégyen! - Hazudik. - Bangóné Borbély Ildikó: Aki hazudik, az lop is.)* Azt javaslom, hogy akinek nem tetszik, amit mondok, ne nekem tegyen szemrehányást, hanem olvassa el az Európai Parlament baloldali elnökének, Schulz elnök úr nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy majd a városokkal, a baloldali városokkal állapodnak meg, ha az országok nem törődnek bele a döntéseikbe. Ezt mondta az Európai Parlament baloldali elnöke. Erről én, tisztelt szocialista képviselő, nem tehetek, nem itt kell tiltakozni ez ellen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem helyénvaló, ha megértjük a helyi önkormányzatok vezetőinek félelmeit. Az október 2-ai referendum valójában nemcsak egy országos népszavazás, hanem 3200 helyi népszavazás is. Azt látjuk, hogy a migránsokat az eu-

rópai országokban, például Németországban széttelepítik. Ezért felhívom Magyarországot figyelmét, hogy Brüsszel terve nemcsak az országot fenyegeti, hanem a településeket is. Ez nem absztrakt, elvont veszély, a kvóta nem egy absztrakt és elvont dolog, hanem nagyon is konkrét. A legnagyobb városoktól a legkisebb településekig mindenkit fenyeget. Arra kérem tehát a településeket, hogy ők is védekezzenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A népszavazás célja tehát, hogy megvédjük Magyarországot. Büszkék lehetünk arra, hogy mi vagyunk az egyetlen európai ország, ahol az emberek népszavazáson elmondhatják a véleményüket. Láthatják, a népszavazás nemzeti ügy. Itt nincs jobb- vagy baloldal, itt most csak magyar emberek és magyar jövő van. Nincs pártügy, csak pártok fölött álló nemzeti ügy. Sokat dolgoztunk és sokat küzdöttünk. Végre megint van jövőnk. Arra kérem önöket, ne kockáztassuk Magyarországot jövőjét.

Köszönöm a figyelmet. *(Hosszan tartó taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök úr felszólalását. Tájékoztatom képviselőtársaimat az egyébként közismert tényről, hogy amennyiben miniszterelnök úr felszólalása átlépi a 20 perces időkeretet, akkor 8-8 perc áll a frakciók rendelkezésére a válaszra. Ez most megtörtént. Tehát a válaszadásra megadom a szót a jelentkezett frakció-képviselőknek, 8 perces időkeretben. Elsőként Szél Bernadett... - bocsánat, Tóth Bertalan képviselő úrnak. *(Dr. Tóth Bertalan: Jelen, elnök úr, köszönöm szépen.)*

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A most hallott beszédből számomra teljesen egyértelmű, hogy kétféle országban élünk. *(Dr. Semjén Zsolt: Ez így van.)* Az eredményekről szóló beszámoló egy szempontot mutat, amit önök folyamatosan hirdetnek, de a valóság ezzel szemben nem az, amit miniszterelnök úr itt az elmúlt percekben elmondott. A valóság az, hogy négy millián élnek létminimum alatt. Ebből is látszik, hogy önök egy olyan társadalomfilozófiát követnek, amellyel mi abszolút nem tudunk azonosulni. Kiválasztott rétegek, kiválasztott barátok, akik jól járnak az önök adórendszerével, jól járnak az önök támogatási rendszerével, és jól járnak az európai uniós támogatásokkal, miközben milliók létminimum alatt élnek, és nem jutnak hozzá azokhoz a javakhoz, amelyek akár abból származnak, amit itt miniszterelnök úr elmondott a gazdasági növekedéssel kapcsolatban. De lesz ezzel kapcsolatban is néhány megjegyzésem.

(13.50)

A munkaerőpiaci jelenségnél elfelejtett arról beszélni, miniszterelnök úr, hogy több százezren dolgoznak külföldön, őket is beleszámolta ezekbe a szép számokba, és több százezren dolgoznak közmunkában, ami, lássuk be, nem a valós munkavégzést szol-

gálja, hanem sok embert bezár egy szegénységi körbe, sok fiatal pedig elüldöz Magyarországról.

Miniszterelnök Úr! Nem értem, hogy miért tud büszke lenni arra, hogy több mint százezer betöltetlen álláshely van. Szerintem ez nem büszkeség, szerintem ez inkább szegény. Ez az önök oktatáspolitikájának a kudarca, illetve annak a kudarca, amit önök foglalkoztatáspolitikának neveznek, hogy több százezer magyar szakember, fiatal elhagyja ezt az országot.

Béremelkedésekről beszél, miközben tudjuk jól, hogy hiába emelkedett bruttó szinten a minimálbér, önök megadóztatták azt, így alig visznek többet haza nettóban a minimálbéren foglalkoztatottak. (Lázár János: *Ez nem igaz!*) Önök rendkívül büszkék a rezsisökkentésre, miközben már mindenki arról beszél, hogy az olcsó világgpiaci árak miatt Magyarországon olcsóbban lehetne adni az energiát, olcsóbban, mint amit önök védenek. Önök bevezettek egy olyan új adónemet, amely a benzinre vonatkozik, illetve a gázolajra: ha csökken az olajár, Magyarországon nő az üzemanyag ára. A világ nem látott még ilyet! Ennek a pénznek ott lenne a helye a háztartásokban, igenis, támogassák azokat a törvényjavaslatokat, amelyeket ezzel kapcsolatban már beterveztünk.

Ön büszke az olimpikonokra, ahogy mi is, és innen mi is gratulálunk az olimpikonjainknak. Viszont mi van a paralimpikonokkal, mi van az ő juttatásaikkal? Arról megint nem esett szó. Feleannyit kapnak egy-egy éremért és eredményért, mint az egészséges olimpikonok. Ez is szegény, erről nem esett szó.

Gazdasági versenyképességről beszélt, miniszterelnök úr, holott látjuk, hogy a környező országok sorra hagynak le minket versenyképességi szempontból. Ön besorol minket politikai szinten egy V4-es együttműködésbe, viszont gazdasági szinten inkább szegényeknek kéne: a mi eredményeink sokkal rosszabbak. Ami az Európával és az európai uniós politikával kapcsolatos mondatait illeti, azt jellemezném: aljas hazugságokat fogalmaz meg, miniszterelnök úr. Egy egyéves javaslatról beszél, amelyet itt a parlament 95 százaléka nem támogatott. A sárga lapos eljárásban ennek a parlamentnek, az itt ülő képviselőknak a 95 százaléka igent szavazott, tehát felmutatta a sárga lapot a Bizottságnak, és nagyon jól tudja, hogy a Bizottság egyedül nem tud ebben döntést hozni. Bezzeg, amikor a zárónyilatkozatot aláírta a fix számú, közel 1300 főről szóló kvótáról, akkor annyira nem izgatta ez a kérdés. És arról nem beszél... - szájára veszi a baloldali polgármestereket, de arról nem beszél, hogy mind Juncker, az Európai Bizottság elnöke és mind az önök által rendkívüli módon kritizált német kancellár, Merkel asszony, mind az önök pártcsaládjában ül. Miről beszélgetnek, amikor önök összejönnek Európában, az Európai Néppártban, ott miért nem győzik meg az önök hasznos politikájáról? (*Taps az MSZP soraiból.*)

És tudja, miniszterelnök úr, az eddig megfogalmazott mondatai, amit itt a nyugati világ hanyatlásáról, az Európai Unió széteséséről, az Európai Unió vezetőinek válságáról mondott, arról egy rövid kis

történet vagy talán viccnek nevezhető történet jut eszembe, amit sokan ismernek, nevezetesen, amikor az egyszeri ember ül a tábortűznél a folyóparton, és nyársra húzva süttögeti a csodatevő aranyhalat. Az egyik barátja odamegy hozzá, és azt mondja: hát, és mi van a három kívánsággal? Erre az egyszeri ember azt mondja, hogy ja, hát az már megvolt. (*Balog Zoltán: Ez volt a vicc?*) Nos, miniszterelnök úr, ön pontosan ugyanígy viszonyul az Európai Unióhoz, pontosan így viszonyul (*Moraj, derűltség a Fidesz soraiból. - L. Simon László: Ez szocialista vicc volt.*) fő szövetségeseinkhez, mert, tisztelt miniszterelnök úr... (*Folyamatos moraj a Fidesz soraiból.*) - mert, tisztelt miniszterelnök úr, ön elkezdte megsütni az aranyhalat, pedig önnek, nem stróman gázszerelőjének, nem stróman kötélbarátjának és saját lábán álló családtagjainak bőven teljesítette már az Európai Unió a kívánságait. Mert ne feledjük, hogy a nyugat-európai országok adófizetői által összedobott adóforintok bizony odamentek az ő álmaik megvalósítására. Ebből épül kisvasút, birodalmak, és lássuk be, ezt a pénzt lopják el Mengyi Rolandok és fideszes Voldemortok, de látom, az önök sorai között itt köszönhetjük képviselő urat.

És lássuk be azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy az EU-tagság nélkül nem érte volna meg annak a 3500 gazdasági bevándorlóknak letelepedési kötvényt vásárolnia Magyarországon - köztük orosz, szír, afgán, iráni gazdasági bevándorlóknak -, akiknek önök ilyet milliárdokért értékesítettek. Ráadásul a pénzért árult fideszes betelepítések százmilliárdos haszna nem az államkasszába jött, hanem az önök-höz közel álló üzletemberek zsebébe, offshore cégekbe. Ha a Fidesz-kormány ezt az üzletpolitikát folytatná a török-szír határon vagy a líbiai határon, akkor ez nettó emberkereskedelem lenne. Magyarországon ez teljesen legális.

És miniszterelnök úr is tudja, hogy ennek a világnak előbb-utóbb vége lesz, ezért megy elébe, ezért elkezd sütni az aranyhalat, vagyis belülről bomlasztja az Uniót. Ez, tisztelt képviselőtársaim, lehet más országok érdeke, például Oroszország érdeke, de Magyarország érdeke semmiképpen sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország érdeke a sikeres és erős Európai Unió. Magyarország érdeke, hogy a menekültválságot komolyan kell venni, de közös európai szintű megoldásra kell törekedni. A világban kirobbant háborúk által okozott menekültválságban Európát nem a gyűlöletkeltés, hanem a felelős együttműködés védi meg. Az ön állításával szemben az európai Közösség nem akadály, hanem potenciális és egyetlen megoldása a menekültválság hatékony kezelésének. Mindenki tudja, hogy sem a magyar népszavazás - és ezt ön is elismerte -, sem a különutas politika nem fogja megoldani a menekültválságot. A Szocialista Párt a közös megoldások híve. Hisz a közös határvédelemben, a közös menekültügyi eljárásokban, ahol egyszerre kell érvényesülnie az ellenőrzés, a törvényesség és az emberiesség szempontjának.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz több mint tízmilliárd forintot költ el hazug népszavazási kampányra, éppen ezért mi ezt elutasítjuk, a gyűlöletkelést és a félelemkeltést. *(Az elnök csenget.)* Arra szólítjuk fel támogatóinkat: ne vegyenek részt, maradjanak otthon, és ne támogassák az Orbán-kormány korrump és magyarelles politikáját. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Balog Zoltán: Jól választottatok! A legtehetségesebbet választottátok!)*

ELNÖK: Miután további hozzászólót... Na, csak elég volt fenyegetőleg az első néhány szót kimondanom, és máris jelentkezett Vona Gábor jobbikos frakcióvezető-helyettes úr. Parancsoljon, öné a szó. Utána Schmuck Erzsébet következik.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Egyetértünk abban, hogy az Európai Unió és az európai Közösség válaszúthoz érkezett, és valamiféle megoldást kell találni a jövő számára. Nagyon örülök annak, hogy a lisszaboni szerződés olvasatlan aláírása után, amely, ugye, előkészítette ezt az „európai egyesült államok” koncepciót, és amelyet ön is és önök is támogattak, végre eljutottak ahhoz a ponthoz, hogy most már önök is csatlakoztak hozzánk a nemzetek Európája koncepciója mellé.

Egyetértünk abban, hogy ebben a vitában részt kell venni, és hogy az Európai Unióban most Magyarországnak van kötelessége és feladata és felelőssége, de azt gondolom, hogy fél szemmel figyelniük kell arra a lehetőségre is, ami szerintem a miniszterelnök úr fejében is és a Fidesz képviselőinek fejében is megfordult, hogy lehet, hogy Nyugat-Európa bizonyos értelemben már menthetetlen. Hiszen Nyugat-Európában a multikulturalizmus már valóság. Ott már nem az a kérdés, hogy multikulturális társadalomban élünk-e vagy sem, hanem az, hogy hogyan lehet multikulturális társadalomban élni.

Nekünk itt, Kelet-Közép-Európában megvan a lehetőségünk még a választásra, hogy akarunk-e multikulturális társadalmat, vagy nem akarunk, és én azt gondolom, hogy az utóbbi mellett kell letennünk a voksunkat, és könnyen elképzelhető, hogy az idő és a történelem törvényszerűségei miatt előbb-utóbb azoknak az országoknak, ahol ez a kérdés még reális és feltehető, a saját lábukra kell állni, és azt gondolom, hogy a V4-ek jelentősége ebből a szempontból egyre inkább fel fog értékelődni.

Ami a népszavazást illeti, miniszterelnök úr, azt gondolom - nem akarom a szocialistákat megvédeni, nem is szoktam soha, de azt gondolom -, hogy az a fajta burkolt fenyegetés, amit itt a különféle települések, polgármesterek irányába üzent vagy küldött, az nem volt teljesen elégáns. Lassan eljutunk oda, hogy az lesz majd, hogy aki nem lép egyszerre, az kap húsz migránst estére, és én nem hiszem, hogy erre a szintre önnek le kéne szállnia, én azt gondolom, hogy a kérdés valóban súlyos, valóban fontos kérdés, és

célszerű nem elveszíteni a komolyságunkat és a komolyanvehetőségünket.

Amiben egyetértünk, miniszterelnök úr, az az, hogy a kvótát Magyarországnak el kell utasítani. Abban is egyetértünk, hogy a multikulturális társadalom ideája Magyarországon nemkívánatos. Abban is egyetértünk, hogy bizonyos baloldali pártoknak, politikusoknak a megnyilatkozásai ebben a kérdésben felérnek a hazaárulással. Sőt, én magam úgy látom, hogy a baloldal ezen viselkedése lényegében azt mutatja, hogy nemcsak nem tudnak már választást nyerni 2018-ban, de nem is igazán szeretnének.

Amiben egyetértünk szintén, az az, hogy október 2-án a népszavazáson részt kell venni minden tisztességes, jó szándékú, a hazájáért, szeretteiért aggódó magyar embernek. El kell menni, és nemmel kell szavazni, ebben is egyetértünk.

Amiben nem értünk egyet, miniszterelnök úr, az az, hogy a népszavazás-e pontosan az az eszköz, ami leginkább megvédi Magyarországot azoktól a veszélyektől, amelyekről ön is beszélt napirend előtti felszólalásában. Szerintünk nem. Egy évvel ezelőtt a népszavazás egy jó ötlet volt, nem véletlenül vetette fel a Jobbik, de azóta eltelt egy év, és nagyon sok minden történt.

(14.00)

Jelen pillanatban azt tudom mondani önnek, miniszterelnök úr, hogy a népszavazás a miáltalunk javasolt alaptörvény-módosításhoz képest egy drága és bizonytalan megoldás. Egy drága és bizonytalan megoldás. Nem az a tétje ennek a népszavazásnak ugyanis, hogy mi a magyar emberek véleménye a kvótákat illetően, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a magyar társadalom túlnyomó többsége pártállástól függetlenül elutasítja a kvótákat. Ezzel tisztában vagyunk. Ennek a népszavazásnak egyetlenegy tétje van, ez pedig az, hogy jogilag érvényes lesz-e vagy sem. Ez a valódi tétje ennek a népszavazásnak.

Én azt kívánom és a Jobbik azt kívánja, hogy ez a népszavazás legyen érvényes, menjen el szükséges számú választópolgár, adja le a népszavazáson a voksát, és utasítsuk el a kvótákat. Ha így lesz, mi fog történni, ha érvényes lesz jogilag ez a népszavazás? Az fog történni, hogy valamilyen törvénymódosításra vagy alaptörvény-módosításra lesz szükség, tehát visszakerülünk a feladóhoz, pontosan ahhoz, amit mi javasoltunk már tavasszal, és amit önök nem voltak hajlandóak figyelembe venni, hogy módosítsuk az Alaptörvényt - vagyis ez az egész népszavazási hercehurca a maga kampányával és több milliárd forintjával kárba vész.

De én mégis azt kívánom, hogy legyen így, legyen eredményes és érvényes ez a népszavazás, mert akkor, amennyiben nem lesz érvényes a népszavazás, még nagyobb baj vár ránk. Ha nem lesz érvényes, miniszterelnök úr, ez a népszavazás, akkor ugyanis a következő történik: Brüsszelnek adunk egy aduászt a kezébe. Visszafelé fog elsülni ez a fegyver, visszanyal

a fagy, ha így tetszik, Brüsszelnek papírja lesz róla, hogy Magyarország, a magyar társadalom jogi értelemben nem utasította el a kvóták bevezetését. Miniszterelnök úr, ez egy óriási veszély, és én azt kívánom, hogy ne legyen így, de ha mégis így lesz, akkor az az ön felelőtlenségének lesz köszönhető! *(Közbeszólás a Jobbikból: Úgy van!)* Ön viszi bele egy ilyen bizonytalan, kockázatos csatába Magyarországot, amelyben veszíthetünk, nemcsak ön, hanem az egész ország is. Ön játszik hazardjátékot ezzel a kérdéssel pártpolitikai célokból, amelyre az egész ország ráfázhat. Az ön felelőssége!

Ha ez bekövetkezik, és még egyszer mondom, harmadjára, és ne adja Isten, hogy ilyen bekövetkezzen, de ha bekövetkezik, akkor ez az ön sara, miniszterelnök úr. Akkor ne kezdjen el senki másra mutogatni, hanem akkor a felelőtlensége után vállalja a felelősségét! Az ön felelőssége ebben a szituációban az lesz, hogy mondjon le. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)* Amennyiben október 2-án ez a népszavazás nem lesz érvényes, akkor önnek le kell mondania, hiszen egy olyan csatába vitte bele Magyarországot az elkövetkezendő évtizedek legfontosabb kérdésében, amit elveszített - még egyszer mondom, ne legyen így. De miért vállalja ön ezt az óriási kockázatot? Felmerülhet a kérdés. Hát azért, mert ön a sikertelen kormányzás elől, miniszterelnök úr, a menekültpolitikába menekült.

Önnek a migránsáradat témája egy olyan arab varázsszönyeg, amire felpattan, és felrepül a felhők fölé, hogy ne kelljen látnia a magyar valóságot. Ha éppen leszáll vele, ezzel az arab varázsszönyeggel, akkor szépen alásöpri a problémákat, az oktatásnak, az egészségügynek, a korrupciónak a problémáit. Mert mi is itt a valóság? Miniszterelnök úr, az a valóság, hogy amíg ön Brüsszelben Savoyai Jenőt játszik *(Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiból.)*, addig idehaza a katonái sétolják az országot. Ez a valóság. A muszlim terrorizmus egy szörnyű veszély Magyarországra nézve a jövőt tekintve, de a korrupciós terrorizmus már a jelen valósága. Az ön képviselőtársai, a kormány képviselőtársai folyamatosan, napi szinten korrupciós bombákat robbantgatnak itt, Magyarországon. Miniszterelnök úr, ezt önnek is látnia kell, önnek is tudnia kell!

És akkor felmerül két kérdés vagy két lehetőség. Ha ön ezt tudja és látja, és nem hiszem el, hogy ne tudná és ne látná, akkor az egyik lehetőség, hogy nem képes visszafogni az elszabadult lovakat, nincs hozzá elegendő ereje, vagyis gyenge.

A másik lehetőség, miniszterelnök úr, hogy ön vissza tudná fogni ezeket a lovakat, az elszabadult hajúgályukat, a korrupciós terrorizmust, de önnek ez pontosan így jó, vagyis ön is korrump. Tehát ön vagy gyenge, vagy korrump, miniszterelnök úr. És akkor itt joggal teszem fel a kérdést újra, már nem először, hogy kicsoda Mészáros Lőrinc. Az ön strómanja? És ha Mengyi Roland Voldemort, akkor kicsoda Mészáros Lőrinc? Sauron? *(Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

Ezekről a kérdésekről is beszélni kéne, mert itt, ebben a beszámolóban erről a kérdéstről, erről a problémáról nem hallottunk, pedig a korrupció megfojtja Magyarországot, és ez az egyik közvetlen oka annak, hogy Magyarországról ennyi ember elvándorol. Ezt önök sem tudták lassítani, sőt gyorsították is, és szégyen és gyalázat, hogy a levélszavazás lehetőségét pontosan egy népszavazás előtt ilyen módon utasították el, és több százezer magyar embert egy demokratikus jogának a gyakorlásában kitesztáltak a nemzet közösségéből.

Miniszterelnök úr, ezen a problémán egy módon lehet változtatni, munkabéremeléssel: béremelés, béremelés, béremelés. Ez kellene hogy legyen a kormány számára a legfontosabb cél, erről kéne beszélnünk. Ehhez viszont, hogy ez bekövetkezzen, és hogy önnek ne kelljen a menekültpolitikába menekülnie, ahhoz az egyik elsődleges lépés az volna, hogy ezeknek a forrásait megtaláljuk. De amíg a korrupció így tombol, amíg a korrupciós terrorizmus napi szinten bombákat robbantgat, addig ezt nem fogjuk megtenni, ugyanis a munkabéremelés forrásait a sógorok, a komák, a haverok és a strómanok eltüntetik Magyarországról. Miniszterelnök úr, erről beszéljen, kérem! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Schmuck Erzsébet asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mi egy másik Magyarországot látunk. Nem túlzás azt állítani, hogy Magyarország legnagyobb problémája az elszegényedés és a társadalom kettészakadása. Az elmúlt években felgyorsult a társadalom szétszakadása, nőttek a jövedelmi egyenlőtlenségek. A középosztályhoz tartozás ígérete látványosan megbukott. A szegények felzárkózása helyett az alsó középosztály lecsúszásának vagyunk a tanúi. Van egy maroknyi gazdag, akinek a kezében egyre nagyobb jövedelem és vagyon koncentrálódik, és egyre több szegény, akiknek lassan semmi esélye sem marad a visszakapaszkodásra. Vékony vonal választja el a még épphogy megélőket a teljes leszakadóktól.

A magyar társadalom a rendszerváltás óta nem volt annyira egyenlőtlen, mint ma. A Fidesz-kormány 2010 után tudatosan arra építette a politikáját, hogy hogyan lehetne minél inkább a víz alá nyomni az alsó középosztályt, és hogyan lehetne minél több jövedelmet átcsoportosítani a gazdagabb, tehetősebb rétegek javára.

Az elmúlt évek kormányzati intézkedései, a minimálbér megadóztatása, az adójóváírás kivezetése, a közsféra béreinek befagyasztása, az áfaemelés, az áthárított adók és a felső rétegeket kedvezményező intézkedések óriásira nyitották a társadalmi ollót. 2009 és 2012 között 7,6 százalékról 9,2 százalékra nőtt a társadalom legalján lévők aránya, az alsó középosztályba tartozók egy része lesüllyedt a szegény-

ségbe. A társadalom még inkább kettészakadt, nőtt a legfelső és a legalsó réteg is. Ma a KSH hivatalos szegénységi statisztikája szerint a társadalom közel harmada él szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben, ami az Európai Unióban az ötödik legmagasabb arány. Jövedelmi szegénységben, azaz 70 ezer forint alatti jövedelemből körülbelül ma Magyarországon másfél millióan élnek. A magyar lakosság 40,5 százaléka él létminimum alatt, ez egy főre vetítve 88 ezer forint alatti jövedelem, vagyis nem tudják biztosítani maguknak a szerény megélhetéshez szükséges életszínvonalat sem. Ez több mint 4 millió fő, ami emelkedő tendenciát mutat.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Vitathatatlan, hogy ma a világ egyik legnagyobb kihívása a migráció, de ki kell emelni, hogy ugyanilyen súlyos kihívás az egyre mélyülő környezeti válság is. Azt látjuk, hogy a migráció kezelésében a kormánynak csak a kirakatpolitika fontos, szűklátókörűen és saját rövid távú politikai érdekei szerint kezeli. Ha ez nem így lenne, akkor nem kezdeményezte volna ezt az embereket is hülyének néző, a társadalomban csak indulatokat, gyűlöletet gerjesztő plakátkampányt.

Tudatában vagyunk annak, miniszterelnök úr, hogy a migrációs válság valóban komoly kihívás egész Európában, ebben nincs vita. Az LMP súlyos problémának tartja, hogy az elmúlt időszakban az Unió nem került közelebb a migrációs válság tartós és megnyugtató kezeléséhez, és ebben Brüsszel mellett megvan a felelőssége a magyar kormánynak is, nem lehet csak Brüsszelre mutogatni. A valódi problémákat még miniszterelnök úr sem meri kimondani.

A menekültválság megoldásához véget kell vetni az erőforrások szélsőségesen egyenlőtlen elosztásának, korlátozni kell a globális kapitalizmust, és nemcsak látszatharcot kell vívni a környezeti válsággal, a klímaváltozással. Ma különbséget teszünk a háborús konfliktusok, erőszak elől menekülők és a gazdasági bevándorlók között, de még a nemzetközi jog sem ismeri el a környezeti menekültek fogalmát, pedig a globális felmelegedés előrehaladtával ez lesz korunk legmélyebb oka a felerősödő népmozgásoknak. A vízhiány, az aszály, a tengervízszint-emelkedés, a termőföldek tönkretétele, a szélsőséges időjárási viszonyok az elkövetkezendő évtizedekben akár 1 milliárd embert is földönfutóvá tehetnek, pedig már napjainkban is milliók kényszerülnek ezért lakóhelyük elhagyására. Ezt a menekültáradatot nem lehet majd semmilyen kerítéssel megállítani.

Tudjuk, hogy azonnali lépésekre is szükség van, ezért hangsúlyozta az LMP már eddig is, hogy mielőbb meg kell valósítani a közös európai határvédelmet, és létre kell hozni azt az infrastruktúrát, amely már az Unió határán kívül képes megkülönböztetni a háború elől menekülőket azoktól, akik egy jobb élet reményében jönnek az Unióba, illetve azoktól, akik ártó szándékkal érkeznek.

A mi álláspontunk szerint a háború elől menekülők támogatásában minden európai államnak szerepet kell vállalnia, ugyanakkor a gazdasági be-

vándorlók esetében minden nemzetállamnak a saját hatáskörében kell eldönteni vagy van joga eldönteni, hogy kit akar befogadni. Úgy látjuk, hogy a magyar kormány elsősorban politikai haszonszerzésre használja ezt a témát; ha lehetősége lenne, akkor a népszavazási kampány örökké tartana, a hazug és félelemkeltő plakátoknak soha nem kéne lekerülniük az utcáról, és a köztvévé évek múlva is kaotikus menekültáborokról mutathatna fényképeket.

(14.10)

Önök félrevezetik az embereket. Miközben a plakátokon egy kisvárosnyi idegen kultúrájú menekült betelepítésével riogatnak, addig jó pénzért három kisvárosnyi idegen kultúrájú embernek adtak el letelepedési kötvényt, a hírek szerint különösebb biztonsági ellenőrzés nélkül. Mert a Fideszt csak addig érdekli a magyar emberek biztonsága, ameddig nem fűződik anyagi érdeke ennek az ellenkezőjéhez. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Úgy van!)* Azt tapasztaljuk: pénzért bármire hajlandóak. Ez az emberek igazi átverése. Ennek a része a mostani népszavazás is. Az LMP ugyan egyetért abban, hogy a migráció kérdéséről nemzetállami hatáskörben kell dönteni, de ez a népszavazás, miniszterelnök úr, nem erről szól, és ebben önnek nagy a felelőssége. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője, Kósa Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hallgatva a frakcióvezető-társaim hozzászólásait, sok érdekes gondolat volt, amit itt megosztottak velünk. Őszintén mondom: gratulálok Schmuck Erzsébet frakcióvezetői kinevezéséhez, de nem nagyon tudok viszonyulni ahhoz a helyzethez, hogy itt folyik egy élő parlamenti vita, a miniszterelnök mondott egy előterjesztést, és a képviselőtársam pedig felállt, és egy előre megírt szöveget olvasott fel *(Dúró Dóra: Ti sose csináltatok még ilyet!)*, nyilvánvalóan nem azzal a szándékkal, hogy a kérdésben elhangzottakra reagáljon.

Én csak egyet szeretnék a figyelmébe ajánlani: ha valóban fontosnak tartja azt, hogy az Európai Unió és Magyarország felkészüljön a mostani migránsáradathoz képest nagyságrendekkel nagyobb migránsáradatra, amely különböző környezeti és egyéb katasztrófák miatt bekövetkezhet, akkor feltétlenül tegye magáévá Szél Bernadett álláspontját, aki azt mondta a nyáron, hogy ő egyébként nemmel szavazna a népszavazáson, csak azon gondolkodik, hogy elmenjen-e vagy sem.

Elnök Úr! A napnál világosabb, hogy bár tényleg nagyon sok minden történt nyáron, a migráció és az ezzel kapcsolatos politikai álláspontok voltak a legegyszerűségebbek. Ezzel kapcsolatban természetesen a magyar kormányt és a Fideszt is sok bírálat érte, de

azt mindenképpen vissza kell utasítani, hogy azok az állítások, amelyeket mi megfogalmaztunk, uszítóak vagy gyűlöletkeltőek lennének.

Először is, külön bájos, amikor a szocialisták mondják a gyűlöletkeltő kampányra (*sic!*) azt, hogy gyűlöletkeltő. Ne felejtjük el, hogy a szocialisták között ül az a plakátarc, Bangóné Borbély Ildikó, aki a valaha volt leggyűlöletkeltőbb (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Úgy van!*), legprimitívebb kampánynak volt a kampányarca, 2004. december 5-éig. És nemhogy elnézést kértek volna a magyaroktól, hogy pont egy szomszéd nép ellen uszítottak, ami tulajdonképpen még az uszításnak egy minősített esete, tartósan nehezítve egyébként a magyar-román kapcsolatokat, hanem ráadásul beemelték a parlamenti patkóba is - igaz, hogy csak listán, mert azért ezt már egyéniben nehéz lett volna megoldani (*Derűlttség a kormánypartok soraiban.*) -, és ezzel mintegy polgárjogot és parlamenti piedesztált adtak az uszításnak és a gyűlöletkeltésnek.

Amit Tóth Bertalan frakcióvezető-társam mondott arról, hogy a Fidesz csak a hozzá közel állóknak kedvez a társadalom- és gazdaságpolitikájával, az tulajdonképpen jó hír, hiszen még az Eurostat is azt állította, hogy a jelenlegi gazdasági helyzetben a magyar népesség 95 százaléka kedvezőbb helyzetben van, mint 2010-ben - ez azt jelenti, hogy maga Tóth Bertalan is elismerte, hogy az ország döntő többsége egyébként inkább közel áll a Fideszhez, mint a szocialistákhoz. (*Taps, derűlttség a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Vastaps!*)

Szeretném továbbá mindenkinek felhívni a figyelmét arra, hogy van egy régi görög közmondás, valahogy úgy hangzik, hogy ne a tükröt átkozd, ha a képed ferde. A szocialisták rendre, sorra nem szeretnek találkozni a valósággal, és kikérik maguknak a valóságot. Hadd idézzem szó szerint az Európai Parlament elnökének, Martin Schulznak a nyilatkozatát: „Magyarországon is vannak települések, ahol nem utasítják el a menekülteket. Ilyen például Szeged (*Moraj a kormánypartok soraiban.*), egy elkötelezetten baloldali város, oda bármelyik menekültet el lehet küldeni.” Azt mondják meg, hogy hogyan kell ezt érteni! Miután önök nem tiltakoztak, nem követelték ennek az otromba mondat kimondójának a lemondását, visszakozását, s a többi, nem lehet máshogy értékelni, mint hogy szegről-vegről tulajdonképpen egyetértenek vele, és a willkommen policyt majd itt Szegeden mindenképpen tudják gyakorolni (*Derűlttség.*) a német elvtársaik útmutatása alapján. De hogy Martin Schulz ezt mondta, az egészen biztos. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez milyen műfaj?*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Természetesen a Fidesz frakciója egyértelműen kiáll azon álláspont mellett, amit a miniszterelnök úr újra elmondott önöknek: hogy nem a problémát kell Európába hozni, hanem a segítséget kell odavinni. És az a furcsa, hogy egyébként a magyar parlamentben sokan mondják ezt - de csak mondják. Mert amikor a Fidesz támogatja azokat az akciókat, amelyek a segítséget vinnék oda,

akkor nem szavazzák meg. Ez olyan képmutatás, ami egyébként felháborító és bűn is azon szerencsétlenek ellen, akiket egyébként segíteni szeretnénk.

A magyar kormány a költségvetésében számtalan olyan programot határozott el, kórházépítést, iskolaépítést azokban az övezetekben, ahonnan ezek az emberek jönnek, a Magyar Honvédség a magyar parlament kormánypartai többségének a támogatásával számos olyan helyen szerepet vállal, a népességarányunkhoz vagy a GDP-arányunkhoz képest messze többet, mint más országok, ahol egyébként háborús konfliktusok vannak - de önök csak mondják azt, hogy teremtsünk békét, de amikor tenni kell, akkor nem nyomnak gombot! Nem lenne bonyolult éppen gombot nyomni, de nem teszik ezt meg; csak forgatják a szemüket, mint igazi farizeusok, éppen ezért teljesen hihetetlen az, amit mondanak, hogy önök segítséget akarnak vinni oda, ahonnan ezek az emberek jönnek, mert erről nem beszélni kell, ezért tenni kell. És a magyar kormány együttműködik azokkal a szolgálatokkal, amelyek egyébként ezt a segítségnyújtást szervezik és megvalósítják. Külön köszönet a magyar szeretetszolgálatoknak és a máltaiaknak, akik az élére álltak ennek. (*Taps a kormánypartok soraiban.*) Mert persze beszélni könnyű, de cselekedni sem nehéz, ha az ember komolyan gondolja azt, amit mond.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Európai Unió nagyon nehéz időszakot él át, való igaz, és a miniszterelnök úr szavai, amelyek ezt a jelenséget leírták, teljes mértékben helytállóak, és tulajdonképpen mi meg is fogadjuk azt, amit ő mond, habár néhány fontos megjegyzésünk lenne. Ne hanyjunk a szemére Juncker úrnak semmit - persze! De azért néhány megjegyzésünk csak lehet!? Hogy kell azt az európai bizottsági elnököt értelmezni, aki szó szerint a következőt nyilatkozta, a szerződés öreként, azért, hogy a törvényesség rendben legyen Európában: Franciaország évek óta nem tartja be a költségvetési hiányra vonatkozó normákat, és nem is fogja, hiszen ők franciák.

Hogy kell azt értelmezni, hogy mi, akik egyébként az önkormányzati világhoz jóval közelebb állunk, sokszor láttuk már azt, hogy egy település felteszi azt a kérdést, hogy együtt akarnak-e élni vagy sem, de amikor az emberek egy része azt mondja, hogy veletek nem akarunk közösséget vállalni, az illető polgármester minimum lemond - ez csak az Európai Bizottság elnökének nem szokása. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.*) De nagy tisztelettel mégiscsak azt kérjük Brüsszeltől és az elnöktől, hogy változtassa meg a politikáját. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: A válaszadások sorában utolsóként Harrach Péter frakcióvezető úrnak adom meg a szót, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjének. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Képviselőtársaim! Én is figye-

lemmel hallgattam ellenzéki frakcióvezető-társaimnak a hozzászólásait, bár meg kell hogy mondjam, sok érv és gondolat, ami elhangzott, már előzőleg a folyosón a baloldali újságíróktól megszületett.

(14.20)

Nem azt mondom, hogy összehangolták a gondolataikat, de bájos ez az összhang mégiscsak. Viszont én ma nem... (*Kunhalmi Ágnes: Mint ti Bayer Zsolttal.*) Viszont én ma nem vitát szeretnék provokálni, inkább egy más kérdéstről, egy ettől sokkal inkább különbözőről szeretnék szólni, és miniszterelnök úrnak elsősorban a migrációval kapcsolatos megjegyzéseihez hozzáfűzni néhány gondolatot. És talán elfogadják tőlem, hogy kereszténydemokrataként azoknak az értékeknek a mélyére és gyökerére szeretnék nézni, amik Európát Európává teszik.

Az első kérdés az, hogy mit veszélyeztet a migrációs invázió. Mondhatnánk azt, hogy mindazt, amit elértünk a foglalkoztatásban, a bérnövekedésben, általában a biztonságunkban, de azért inkább megmaradnánk az értékeknél. Az európai keresztény és - még régebbre megyek - zsidó vallás értékei nem csupán a vallásos emberek tulajdona. Ezt minden európai - éppen a gyökerek miatt - akarva, nem akarva vallja, még ha szekularizált világban él is.

Engedjék meg, hogy három ilyen értékre rámutassak! Az emberi életnek és méltóságnak a tisztelete. Honnan ered ez ennél a két vallásnál? Ha visszamegyünk a teremtéstörténetben, ott azt látjuk, hogy a Teremtő a saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Ennél nagyobb motívuma a méltóságnak nem létezik. De az élet tisztelete is megjelenik ezekben a vallásokban, hiszen a fogantatástól a természetes halálig tisztelt az életet. És ez ma úgy jelenik meg a társadalmunkban és ebben a kérdésben, hogy a saját életünket és a másik életét is tiszteljük, védjük, és sérthetetlennek tartjuk. És ha megvan bennünk ez a gondolat és ez a gyakorlat, akkor persze hogy nem fogadhatunk el egy olyan kultúrát, ami az életet nem tiszteli.

A másik ilyen érték a szabadság. Úgy gondolom, hogy akkor, amikor az ember méltóságának egyik legbiztosabb jeleként értékeljük az egyén szabadságát, akkor igényt tarthatunk arra, hogy tisztelje mindenki a mi szabad döntésünket, mint ahogy nekünk is tisztelnünk kell a másik ember szabad döntését. Ez jelent némi különbözőséget a társadalomban, de semmiképpen nem jelent multikulturalizmust, hiszen ugyanazon a kultúrán belül hozunk mi döntéseket, amit, ha nekünk nem tetszik, akkor is el kell fogadni, és ez a fajta sokszínűség belefér az európai kultúrába. Sőt, hozzátenném még azt is, hogy ha egy idegen kultúrából jött ember elfogadja a törvényeinket, szokásainkat, életformánkat, akkor azzal nincs baj, hiszen itt élnek közöttünk is arab orvosok és mások. A tömeggel, amely képtelen integrálódni, azzal viszont baj van.

A harmadik ilyen érték, amire felhívnám a figyelmüket, az, hogy az emberi életet mi közösségben

képzeljük el. Az egyén is a közösségben alakul és fejlődik, és találja meg önmagát. Az individualizmus nem ismeri a közösségek értékét, nincs mondanivalója a családról, az egyházzal, a nemzetről, de még a lakóközösségről sincs. Ez a közösség nem lehet multikulturális, hiszen az értékrendje közös kell hogy legyen. Ahogy említettem az előbb, sokszínű lehet, de a kultúrán belül.

Végül felvetődik a kérdés, hogy mit kell tennünk ebben a helyzetben. Nyilvánvaló, mindnyájan elfogadjuk és képviseljük azt, hogy önvédelemre van szükség, és a határvédelem is ezt jelenti. Ez az önvédelem hatékony kell hogy legyen, de emberséges. Ma már szó esett erről, és ezt szeretném kiemelni. A kormány szerződést kötött a karitatív szervezetekkel, akik a határon vagy máshol végzik a feladatukat. De az üldözöttek védelme saját hazájukban fontos feladat.

Akkor, amikor a honvédség 13 országban ezer emberrel jelen van, akkor az ottani rend megteremtésén dolgozik. A béke feltétele annak az emberi életnek, amihez mi szeretnénk hozzásegíteni az ott élőket. De nemcsak a rend és a béke az, ami fontos, hanem az ott üldözött közösségek megerősítése. Természetes dolog, hogy mi, európaiak az ott élő keresztény közösségek védelmére gondolunk, hiszen ott nem betelepülők ezek a keresztény közösségek. Előbb éltek ott, mint más kultúrák képviselői. Az ő védelmüket konkrét segítséssel próbáljuk megteremtteni. Irakban, Szíriában kórház, iskola létrehozásán dolgozunk; olyan iskolán, amely ezer gyereket fog nevelni. Ebben egyházi gyűjtés is szerepel, tehát az önkéntesen felajánlott magyar emberek adományai. Ezt egészítette ki a kormány. És természetesen az az önálló helyettes államtitkárság keretében megvalósuló, segítséget nyújtó kormányzati erő, aminek önálló kerete is van, amivel ezt meg tudja tenni.

Most még feltehetik nekem a kérdést, hogy miért csak a keresztényeket akarjuk mi ott segíteni. En már elmondtam többször, és újból el kell mondanom, hogy felelősek vagyunk mindenkiért, hiszen egy globalizálódó világban minden emberért felelős minden ember, de azért mégiscsak koncentrikus körökben jelenik meg a felelősségiünk. Legbelül azok vannak, akikhez legközelebb állunk: a családok, a gyerekeink, a nemzet, Európa, és végül minden ember.

Ezt be kell tartanunk, és ha ezt betartjuk, akkor megvalósul az önvédelem szempontja, és megvalósul ennek az emberséges mivolta, a másik ember, különösen a hazájában élő ember segítése, amivel saját erőnkhez viszonyítva hozzájárulunk ahhoz, hogy szülőföldjükön találják meg a boldogulásukat. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm a frakciók képviselőinek a hozzászólásaikat. Most viszonzásra visszaadom a szót a miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Inkább csak udvariasságból, tisztelt elnök úr, mert azt hiszem,

hogyminden elhangzott, aminek el kell hangoznia. A 25 év legjobb gazdasági adataival rendelkezik Magyarország. Csak rosszindulatú politikai szándéktól vezérelt emberek tudják azt mondani, hogy Magyarország nem fejlődik. Akik azt állítják, hogy nem nőnek a bérek, azok szerintem pontosan tudják, hogy hazudnak. Akik azt állítják, hogy a munkanélküliség visszaszorításában nem sikerült eredményeket elérni, pontosan tudják, hogy nem igaz, amit mondanak. Egy ilyen vitában nagy értelme a részvételnek nincs. *(Kunhalmi Ágnes: Mindenki szemét az autópályán!)*

Ellenben elhangzott minden azzal kapcsolatban is, hogy népszavazásra készülünk, úgyhogy ha megengedik, nem rabolva az önök idejét, inkább csak udvariasságból válaszolok a fölvetésekre. Nem hiszem, hogy új érveket tudnék az önök kezébe adni.

De van néhány érdekes dolog, amit talán a népszavazás oldalvívén érdemes megemlítenünk. Először is, az LMP-s frakcióvezető asszonynak szeretném mondani, hogy nézze meg az adatokat, ismerkedjék a valósággal. A helyzet úgy fest, hogy az Európai Unióban belül a társadalmi és jövedelmi különbségek Magyarországon az egyik legkisebbnek számítanak. Mi az alsó harmadba számítunk.

Az Európai Unió, amiről önök állandóan úgy beszélnek, mint egy félistenről, a gazdasági és vagyoni különbségeknek sokkal szélesebb világát hozta létre, mint ami itt van Magyarországon. *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Úgy van! - Kunhalmi Ágnes: Ez 2010 előtt volt!)* Ezt csak a valósághoz szeretném hozzátenni.

Azzal a fölvetéssel, hogy kormányzásunk, ha jól értettem - itt is van nekünk felelősségünk - kormányzásunk hatodik évében még mindig nem oldottuk meg a klímaválságot - ezzel sokat nem tudok kezdeni. *(Derűlttség a kormánypárti padsorokban.)* Szívesen veszünk részt erről szóló vitákban.

Van itt azonban olyan mondat is, amit veszélyesnek tartok, és arra szeretném kérni a képviselő asszonyt, hogy vonja vissza.

(14.30)

Tehát határozottan szeretném önt arra kérni, hogy ne terjessze egy védekezésre készülő országban a defetizmus szellemét. Azt mondani, hogy a népvándorlás tömegeit úgysem lehet megállítani, az fegyverletétel. Kérem, ne mondja ezt! Akkor miért küzdünk, akkor miért építünk kerítést, miért hozunk jogszabályokat, miért akarjuk megvédeni magunkat, ha állítólag úgysem lehet?! Kifejezetten szeretném önöket kérni, hogy ha komolyan gondolják, akkor persze másról van szó, de ha csak taktikai okokból mondják, akkor ezt ne tegyék.

Elmondtam az előbb, hosszú évtizedeken keresztül kell kényes erkölcsi és észszerűségi szempontokat összeegyeztetve nagy tétre menő küzdelmet vívni. Ebben a világban, ami előttünk áll, annak a mondatnak, hogy úgy sincs értelme védekezni, azt kell mondanom, óriási a kártétele. Ezért tisztelettel

kérem az LMP-t, hogy ne terjessze az országban ezt, hanem az ellenkezőjében segítsen bennünket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)* Mi azt akarjuk mondani, igenis van értelme, igenis meg lehet állítani. Ha az Egyesült Államoknak sikerül a déli határain megállítani, amit megállít, akkor nekünk is sikerülni fog. *(Kunhalmi Ágnes: De nem sikerül!)* Csak tanulni kell belőle, és használni kell az eszközöket úgy, ahogyan egyébként az erkölcsi, az észérvek és a technikai fejlődés lehetővé teszi. És védekezni fogunk, tisztelt LMP-sek, hiába mondják, hogy tegye le az ország a fegyvert, nem fogjuk letenni, mert ha valóban úgysem tehetünk semmit, akkor nézzünk szembe azzal, hogy tíz év múlva arra a kérdésre, amit a Jobbik elnöke fölvetett, hogy milyen ország is leszünk, multikulturális vagy nem, meg is van a válasz. És akkor, azt gondolom, hogy egy másik alkotmányra, egy másik parlamentre, de hozzáteszem, talán egy másik népre is lesz szükség. És ha jól látom, vannak is, akik ezen dolgoznak, de ez majd egy másik parlamenti vitában kerül majd elő. Gondolom, az önök figyelmét sem kerülte el a nyár egyik fontos eseménye, amikor hitelt érdemlőnek tűnő dokumentumok láttak napvilágot arról, hogy kik, hogyan és miképpen finanszírozzák a menekültáramokat szervező, a népvándorlást gerjesztő civil szervezeteket. Talán a parlamentnek is lehetne foglalkozni ezzel a kérdéssel, mert ez érinti Magyarország legegységesebb nemzetbiztonsági érdekeit. *(Lázár János: Úgy van!)*

Arról nem tudok mit mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy ön egy lapon említi a Magyarországon 300 ezer eurónyi állampapírt vásárló embereket a rőszkei zavargókkal meg a németországi merénylőkkel, csak azért, mert azonos kultúrkörhöz tartozik. Ez olyan magas nézőpont, ahová én nem tudok fölemelkedni. *(Derűlttség a kormánypártok soraiból.)*

Ami a Jobbik elnökének hozzászólását illeti: a korrupciós meccsokat megvívjuk majd itt, én csak annyit szeretnék mondani, hogy szép kommunista tradíció ez, a Jobbik tele van korrupciós ügyekkel, és akkor támad. Ez régi taktika, úgy kell védekezni, hogy megtámadja az embert azzal a váddal, mármint a másik embert, amiben ő maga ludas. Önök tele vannak korrupciós ügyekkel, nem akarom most a vitát elterelni, de egy közismert adócsaló vezeti a frakciójukat, és sorolhatnám tovább, és fogom is majd még, ha rákényszerítenek erre. *(Derűlttség és taps a kormánypárti padsorokban.)* Mindenesetre azt tudom mondani önnek, hogy a korrupciót a hatóságoknak üldözniük kell, zéró tolerancia van, mindenkivel szemben föl kell lépni, és ha ön is lát ilyesmit, akkor tegye meg. Ha ön nem indít ilyenkor eljárást - hogy most egy pillanatra én is négykézlábra ereszkedjek, mint ön -, akkor ön vagy hazug, vagy bűnpártoló. Tehát azt javaslom, ha van tudomása ügyekről, bátran forduljon a magyar hatóságokhoz, és indítsa meg a szükséges eljárásokat.

Ami azonban ennél talán fontosabb, az a népszavazásról mondott dolog. Ez azért fontos, mert rávilágít arra, hogy milyen tapasztalatbeli különbség

gek vannak a magyar parlamentben helyet foglaló frakciók között, számít, hogy ki milyen politikai múlttal rendelkezik. Én megértem, amit ön mond, ez egy teljesen világos elitista nézőpont: ha van egy nagyon súlyos ügy, akár történelmi ügy, és vagyunk hozzá elegenden a parlamentben, tudunk alkotmányt módosítani, meg jogszabályokat alkotni, akkor hagyjuk ki ebből a népet. (Vona Gábor: *Takarítsuk meg a milliárdokat!*) Érttem ezt a gondolkodásmódot, van is benne logika. De mi egy másik hagyományból jövünk, mi azt tanultuk meg az elmúlt lassan 36 évben (Dúró Dóra: *Liberális Internacionálé!*), hogy van jelentősége annak... Engedjék meg, hogy befejezzem! Tehát van jelentősége annak, hogy egy-egy ügyben egyetértési pontokat hozunk-e létre a nemzetben. Ennek van jelentősége. (Közbeszólás az MSZP soraiból: *De az alkotmányellenes!*) Az egész rendszerváltást így csináltuk végig, semmi esélyünk nem lett volna a rendszerváltás során - nem sorolom föl az akkori erőviszonyokat -, ha nem tudtuk volna bevonni a népet ebbe; semmilyen esélyünk nem lett volna megvédeni az ingyenes oktatást és egészségügyet, ha 2008-ban nem vonjuk bele ebbe a népet; és nyugodtan mondhatom önnek, hogy bár 2004-ben ez még kudarcnak tűnt, de 2010-ben sem tudtuk volna megalkotni a nemzetegyesítésről szóló kettős állampolgársági törvényt, ha nem lett volna az az erkölcsi alap, amire rá tudtunk állni, hogy 2004-ben a magyarok többsége, akik elmentek, azok igent mondtak arra, hogy legyen nemzetegyesítés. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: *Így van!* - *Taps a kormánypárti padsorokból.*) Ha ez nincs, nem tud megtörténni. Ezért az az érvelés, amit ön elmond, logikus, de szerintem más hagyományból nő ki, mint a mi demokratikus és az embereket a politikába bevonni akaró hagyományunk. Ezért a népszavazást ismételten fontosnak kell hogy minősítsem, egyetértési pontra van szükség.

Akik azt mondják, hogy nincs közjogi következménye ennek a döntésnek, szerintem tudják, hogy nem mondanak igazat, nagyon súlyos következményei vannak, erre ráállva tudjuk majd vállalni azokat a konfliktusokat Brüsszelben, amelyeknek igenis súlyos közjogi következményei lesznek, és azok nem akármilyen kérdések lesznek. És persze én nem vagyok rossz véleménnyel - talán hivatalból ezt elnézik nekem - a magyar kormány képességeiről, sőt, a magyar parlament képességeiről is jó véleménnyel vagyok, de higgyék el, az emberek nélkül ezt a csatát nem lehet megnyerni. (Közbeszólás az MSZP soraiból: *Gyönyörű!*) Szükségünk van rájuk, be kell őket vonni, és ennek a demokráciában egyetlen lehetősége van, amit úgy hívnak, hogy népszavazás. (Gógös Zoltán: *És a földeladással mi lesz?* - *Taps a kormánypártok soraiból.*) Ezért kérek mindenkit, jöjjön el, és segítse ezt a célt.

Tisztelt Tóth Bertalan képviselőtársam is mondtott néhány dolgot, amire szeretnék röviden válaszolni. Én nem tudom másképp értelmezni, amit ön mond, mint hogy immáron rendszeresen, visszatérő-

en a szocialisták megtámadják a külföldön dolgozókat meg a közmunkásokat - miért teszik ezt? Miért bántják azokat az embereket, akik valamilyen okból - valószínűleg ahány ember, annyi okból - úgy döntenek, hogy külföldön vállalnak munkát? (Közbeszólás az MSZP soraiból: *Mert nem tudnak itt megélni!*) Miért támadják meg őket? Miért támadják meg azokat az embereket, akik ahelyett, hogy otthon várnák a szociális segílyt, vagy a szomszéd nyakán élnének, úgy döntenek, hogy reggel elmennek közmunkát vállalni? (Bangóné Borbély Ildikó: *Mi van?*) Miért kell ezeket az embereket bántani, és úgy minősíteni őket, hogy önök kivonatolják a Magyarországon becsületes munkát végzők köréből? (Gógös Zoltán: *Becsületesen meg kellene őket fizetni, ember!*) Ők a nemzethez tartoznak, a magyar gazdaság részei, és örüljünk, hogy hajlandóak munkát vállalni! (Gógös Zoltán: *Meg kellene fizetni őket!*) Inkább ismerjük el a teljesítményüket ahelyett, hogy azt tennénk, amit önök, hogy rendszeresen leminősítik ezeket az embereket. Azt kell mondani, hogy nemcsak demokratikus okokból, hanem észérvek alapján is ezt az álláspontot vissza kell utasítanom, a magyar kormány megvédi a külföldön dolgozókat, és megvédi a közmunkásokat is (Közbeszólások az MSZP soraiból.), ha kell, a szocialistákkal szemben is így van ez. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

Most, ha jól értem, ön azzal a szellemes válasszal hozakodott elő, amikor itt megemlégtünk - Kósa Lajos frakcióvezető úr és jómagam is - azt a tényt, hogy az európai szocialisták egyik vezetője, aki egyben az Európai Parlament elnöke, a baloldali városokhoz fordult a migránsok befogadásának ügyében, és ezt mi úgy értékeltük, hogy ebben önöknek is van felelőssége, szerintünk azért, mert nem tiltakoznak, és hogy, hogy nem, véletlenül egybeesik az, amit önök mondanak ennek a megidézett európai szocialista vezetőnek a véleményével, erre ön úgy válaszolt, hogy jó, de akkor mi meg viseljük a felelősséget Merkelért meg Junckerért - jól értettem, ugye? -, mert ők meg az Európai Néppárthoz tartoznak. Ön nem látja, hogy mi harcolunk? (*Derűltég a kormánypárti padsorokban.* - *Dr. Tóth Bertalan: Nem.* - *Bangóné Borbély Ildikó: Kormányozzál, ne harcolj!*) Nem vette észre azt, hogy van egy vita, amely átmetszi a hagyományos pártmegosztást Európában? Nem tűnt föl önnek, hogy a németek otthon azt mondják, hogy úgy fogunk megszabadulni azoktól, akik bejöttek, hogy majd jól szétterítjük Európában, mi meg azt mondjuk, hogy erről szó se lehet?! Ezt nem vették észre? Lehetséges, hogy ez nem tűnik föl valakinek? (*Derűltég és taps a kormánypárti padsorokban.*) Úgyhogy azt hiszem tehát, hogy ebben az összefüggésben ránk hátékáznai a menekülteket támogató európai politikusokat, nem tűnik sportszerűnek.

Most nézzük a tényeket! Én korábban azt hittem - elnézést is kérek ezért öntől -, hogy ön füllent vagy fabulál. De nem, nem erről van szó, arról van szó, hogy nem tudja, mit mond. (*Derűltég a kormánypárti padsorokban.*) Ez egy nagyon fontos különb-

ség, mert a felróhatóságnak a politikában más következményei kapcsolódnak ehhez. Ugyanis miről van szó? Ön azt állítja, hogy nincs olyan döntés, amit meg kellene változtatni népszavazással. Ön téved! Nem a tavaly őszi van szó, amiről ön beszél, ön lemaradt egy brosúrával, már nem 2015 őszi döntésekről beszélünk, mélyen tisztelt frakcióvezető úr! 2016 májusában hoztak döntéseket, nem tűnt föl a szocialistáknak? *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Nem!)*

Nem tűnt föl, hogy az Európai Bizottság hozott döntéseket arról, hogy egy általános, fölső korlát nélküli szétosztási kvótával fogja kezelni a beáramlókat? Önöknek nem tűnt föl, hogy erről van egy döntés? És ez a bürokraták döntése *(Gógös Zoltán: Miért vagytok a Tanácsban? Meg a Parlamentben többségben?)*, és nekünk az a dolgunk, miután az európai uniós folyamat az egy hosszú döntési folyamat, hogy valahogy megállítsuk és megváltozassuk? Azért kérjük az embereket, hogy segítsenek, hogy Brüsszelben partnereket tudjunk gyűjteni, és megváltoztassuk a Bizottság döntését! *(Gógös Zoltán: Mert erre van a Tanács! Meg ott vagy te is! Meg a Parlament!)* Önök nem tudnak a Bizottság döntéseiről? Hát hogy vesznek részt egy ilyen súlyú vitában, ne haragudjanak?! *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Taps a kormánypártok padsoraiból.)* Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy ez felelőtlenség.

(14.40)

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Végezetül van itt még valami, amire szeretnék válaszolni. Fontos mondatot mondott, amikor azt mondta, hogy mi nemzeti alapon nem fogjuk megoldani a migránsválságot, csak közös megoldások vannak. Valamelyikünk átaludta az elmúlt egy évet, szintén. *(Derűtség a kormánypárti sorokban.)* Én a fordítottját látom: közös megoldás nincsen *(Kunhalmi Ágnes: Mert megakadályoztad!)*, viszont magyar megoldás van, ami működik. Ha nem lett volna magyar megoldás, és nem lenne kerítés, az lenne Magyarországon, mint ami egy éve volt: akadálytalanul jönne keresztül mindenki, aki akar. *(Kunhalmi Ágnes: Átengedtek 250 ezer embert, miniszterelnök úr!)* Hát pont fordított a helyzet! A nemzeti megoldások működnek, az LMP-seket szeretném kérni, hogy ne beszéljenek le erről bennünket, sőt vannak még nagy tartalékaink, technikai és fizikai erő és jogszabályi tartalékaink is a védekezéshez, ezeket mozgósítani kell.

A nemzetközi megoldásokra meg várhatunk - hát vártunk egyszer három hónapot! Ne felejtsek el, hogy jutottunk 2015 nyarának helyzetébe! Úgy jutottunk oda, hogy amikor felvetettük az Európai Tanács ülésén, hogy baj lesz, akkor arról volt szó, hogy három hónapon belül lesz közös megoldás. Három hónapot vártunk a közös európai megoldásra - és nem lett semmi. És bekövetkezett a nyáron az, ami történt Magyarországon. *(Kunhalmi Ágnes közbe-*

szólása.) Ezért kellett elrendelni a kerítésépítést. Mert ha lenne közös európai megoldás, és a görögök megvédenék a saját határaikat, és ott teljesítenék azt, ami a kötelezettségük az európai szerződésekből fakadóan, akkor nekünk nem kellett volna kerítést építeni. A kerítés a bizonyíték, azért támadják Brüsszelből, a brüsszeli tehetetlenség bizonyítéka, az arról szól, hogy nemzetközi megoldás nincs, csak beszéd, szép elegáns európai blabla, de cselekvés és igazi orvosság és erő csak nemzeti alapon van. Ez nem világos mindenki számára ebben a teremben, tisztelt hölgyeim és uraim? *(Kunhalmi Ágnes: Nem, mert nem így van!)*

Ezért azt mondani, hogy ülünk vissza oda, ahol 2015 tavaszán voltunk, és várjuk az európai megoldást, mert úgysem tudunk saját erőből védekezni, az nem más, mint annak az álláspontnak a népszerűsítése, hogy engedjük be Magyarországra a migránsokat. Az igazság az, nem tudok mást mondani - lehet, hogy önöknek nem ez a szándékuk -, de ha azt, amit javasolnak Magyarország számára, Magyarország Kormánya megfogadná, az azt jelentené, hogy Magyarország a migránsok célpontjává válna újra, akadálytalanul költöznének be ide közénk, és ezt mi nem akarjuk. *(Kunhalmi Ágnes: Egy se akart itt maradni!)* Köszönöm a figyelmet. *(Hosszan tartó taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a frakciók részéről előre bejelentett napirend előtti hozzászólásokra kerítünk sort egy-, azaz egyperces technikai szünet után. Úgyhogy nagyon szépen kérem azokat a képviselőtársaimat, akiknek a termen kívül akadt fontosabb dolguk, hogy nagyon gyorsan és lehetőség szerint csendben hagyják el az üléstermet. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP részéről Szél Bernadett képviselő asszony: „Hova tűntek a magyar dolgozók?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország egyik legnagyobb kihívásáról még kevés szó esett a mai napon, ezért én azt szeretném megtenni már csak a teljesség végett is. Ez a probléma a kivándorlás.

Nem tudom, feltűnt-e önöknek, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy a második legnagyobb magyar város pillanatnyilag a Földön London, és ez egy olyan tény, amellyel kapcsolatban, azt gondolom, a magyar parlamentnek sokat kell dolgoznia azért, hogy meg tudjon változni. Ugyanis a kivándorlásnak egyértelmű oka a rossz hazai bérhelyzet, konkrétan az, hogy a magyar emberek zöme nem tud megélni abból a bérből, amit kap.

A miniszterelnök úr az előbb azt mondta, hogy kellenek pontok, amely pontokon a nemzet találkozik. Azt gondolom, elérkeztünk egy ilyen ponthoz: legyen az egy ilyen pont Magyarországon, hogy amely magyar polgár nyolc órát tisztességgel ledol-

gozik, annak az embernek meg kell tudnia élnie a béréből! Legyen ez az a nemzeti minimum, amely mellé a magyar kormány leteszi a voksot!

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ehelyett a nyár folyamán buzgó ötletelést látunk a kormány részéről azzal kapcsolatban, hogy mit fognak tenni a hatalmas munkaerőhiány orvoslására. Orbán Viktor miniszterelnök úr a Kossuth Rádióban, ha jól értettem, a demográfiai problémából való kilábalást nevezte meg mint egy kitörési lehetőséget. Tisztelettel jelentem önöknek, én ezzel egyetértek, hogy a demográfiai válságból ki kell kerülnünk, de az minimum 18 év, mire megtörténik. Tehát ha önök még csak most tennék meg egy varázsütésre azokat az intézkedéseket, amelyekért az LMP most már évek óta harcol, akkor is várunk kellene, mire ezek a gyerekek felnőnek és munkába tudnak állni.

Varga Mihály miniszter úr egy elég szegényteljes megoldási javaslattal állt elő: ő azt mondta, hogy vendégmunkásokat kell ebbe az országba behívni. Számoltak is a kormány háza táján meg a munkaadók különböző fórumain, és azt mondták, hogy körülbelül 250 ezer ilyen vendégmunkásra van szükségünk, és azt mondták, hogy jöjjenek ők Mexikóból, Nepálból, jöjjenek tatárok. A helyzet az, hogy ha tőlünk rosszabb bérszínvonalú országból behívnak ide vendégmunkásokat, az egyrészt szegény, mert ez azt jelenti, hogy a magyar kormány nem tud a magyar emberek érdekében kormányozni, másrészt meg azt jelenti, hogy a dolgozók bértörékvéseit le fogják törni. Ezt az LMP nem tudja elfogadni, nem tudja támogatni, és felszólítjuk Varga Mihály miniszter urat, hogy vonja vissza ezt a kijelentését, és végezze a munkáját a magyar emberek érdekében, ne a mexikóiak, a tatárok és minden mások érdekében.

Ott volt Lázár János miniszter úr, aki egy használható ötletet mondott azzal kapcsolatban, amit itt felvettem: a munkanélküli embereknek kell állást biztosítani. Ez helyes, de nem látjuk a cselekvést, mert a Fidesznek most már hat éve nincsen munkahelyteremtési programja, és ott van egy sor magyar ember, aki nem tud munkahelyhez jutni. Talán nem független ez attól, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alap pénzeit egyharmadára csökkentették, holott ebben az alapon vannak azok a pénzek, amelyek segítenének az álláskereső embereknek eljutni a munkaerőpiacig.

Az egyetlen használható ötlet szintén Varga Mihálytól hangzott el, aki azt mondta, hogy csökkenteni kellene valamilyenfajta járulékot. Én tisztelettel jellem önöknek, hogy ne valamilyen járulékot csökkentsenek, hanem a munkavállalói járulékot, mert ez az, amit ha csökkentenek, akkor a magyar polgárok rögtön nettóban a zsebükben éreznek egyfajta fizetésnövekményt. Tehát kérem a magyar kormányt, hogy ne a munkáltatókon próbáljon meg ebben a

neuralgikus helyzetben segíteni, hanem a munkavállalókon; ez nagyon fontos lenne.

Illetve a Lehet Más a Politikának ott van az az öt-pontos akciótérve, amelyből három elemet szeretnék kiemelni, és amelyet ha önök megvalósítanak, akkor nem London lesz a második legnagyobb magyar város. Az első a bérrendezés, amihez viszont kell egy adóreform. Jelenleg a Fidesz-KDNP olyan adórendszert alkalmaz, amelyben mindenki, aki átlagbér alatt keres, rosszul jár. Az önök adózásával a magyar polgárok döntő többsége rosszul jár. Másrészt szükség van egy szociálisbérlet-programra. Az nem megoldás, hogy magyar fiatalok szeretnének családot, szeretnének állást, szeretnének tenni a dolgukat, és nem tudnak elindulni, mert nincs munkájuk, vagy ha van, akkor nem tudnak belőle megélni, és egyébként meg ha szeretnének gyereket, nincs hova szülni, mert nincsenek lakások, nem tudnak hozzájutni.

Tudják, én az országjárásomon nem tudtam olyan családdal találkozni, aki legalább egy embert ne veszített volna el ezen okok miatt. Borzalmasnak tartom azt, hogy magyar nők tömegei mennek külföldre, ezek az asszonyok ott fognak szülni, és a magyar demográfiai válság mélyülni fog, dacára annak, amit a miniszterelnök úr mondott, hogy javítani szeretnék.

Még egy intézkedésre szükség van: az oktatásba kell befektetni. Az LMP száz költségvetési forintból húszat az oktatásba adna *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, ugyanis a magyar jövő nem a közmunka, nem London és a többi város, hanem itthon van szükség jól fizető munkahelyekre. Tisztelettel kérem önöket, hogy ebbe az irányba kormányozzanak. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Sok csapongás volt az ön kérdésében, de lehet, azzal kezdeném, amilyen címet is adott az ön kérdésének, hogy hova tűntek a magyar dolgozók, aztán utána szeretnék néhány súlyos mondatára, súlyos felvetésére reagálni.

(14.50)

Hogy hova tűntek a magyar munkavállalók, a magyar dolgozók? Dolgoznak, ugyanis, ahogy már itt hallhatta miniszterelnök úr felszólalásában is, jelentős mértékben növekedett Magyarországon a foglalkoztatottak száma, több mint 600 ezerrel többen dolgoznak, mint 2010-ben, amely létszám nagy részét a versenyszféra vette föl, a versenyszférában dolgoznak a magyar munkavállalók tömegei. Több

mint 400 ezren tudtak elhelyezkedni a magyar kis, közepes vagy éppen nagyobb cégeknél. Tehát a magyar dolgozók, a magyar munkavállalók elsősorban a magyar munkaerőpiacon tudtak elhelyezkedni.

Természetesen - ennek nem örülünk - dolgoznak külföldön is, körülbelül 100-120 ezer nyilvántartott külföldön dolgozó, hosszabb-rövidebb ideig külföldön dolgozó emberről tudunk, amely szám úgy jött össze, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozásunk után megduplázódott; körülbelül a 2010 utáni időszakban, tehát körülbelül a fele ennek a létszámnak 2010-ig jött össze, majd utána körülbelül 60-70 ezer ember vállalt - mondom: hosszabb-rövidebb ideig - külföldön munkát. És hogy súlyos - azt mondta - a magyar munkaerőhelyzet Magyarországon, a munkaerőpiacon nagyon-nagyon sokan kínálnak üres álláshelyet, keresik a dolgozót, ez annak köszönhető, hogy hirtelen nőtt meg a foglalkoztatás, aminek örülni kell, és természetesen erre reagálni kell mind a szakképzésnek, mind a felnőttképzésnek vagy éppen a felnőttoktatásnak, amire van gyakorlat, és van olyan foglalkoztatáspolitikai eszköz, aminek a segítségével tudjuk tovább fokozni az üres álláshelyek betöltését, megtalálni azokat a munkavállalókat, akik majd ezekre a munkahelyekre tudnak belépni.

És a súlyos mondat: azt mondta ön, hogy Varga Mihály nyilatkozta azt, hogy külföldről vendégmunkásokat kell behozni. Hát, örülnék neki, ha ezt a mondatot ön meg tudná mutatni, hol és mikor hangzott el Varga miniszter úr szájából. Ő soha nem mondott ilyet. Ebből látszik, hogy önök, amikor egy-egy parlamenti felszólalásra készülnek, innen-onnan szedett információkat, lehet, hogy ellenőrizetlen információkat mondanak el tényként, vagy az még rosszabb, hogy elferdítik a tényeket. *(Dr. Rétvári Bence: Így van.)* Ugyanis szeretném emlékeztetni arra, hogy született egy javaslat, egy dokumentáció, egy értekezés, egy levél, amelyet Varga miniszter úrnak írt a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége, amelyikben azt javasolta, hogy meg kellene fontolni: hiányszakmákban esetleg külföldről behozni olyan munkavállalókat, akik hajlandók ezekben a szakmákban Magyarországon dolgozni. Erre mind Lázár miniszter úr, mind Varga Mihály miniszter úr azt válaszolta, hogy nekünk elsősorban a magyar munkavállalókra kell gondolnunk, őket kell segítenünk munkához, nekik kell biztosítani a lehetőséget, minden csak ez után jöhet. Tehát nem kellene a szezon a fazonnal, képviselő asszony, keverni, mert az, amit ön mondott, az nem állja meg a valóság próbáját, nem mondott ön igazat. Ilyen egyszerű erre a válasz. *(Dr. Szél Bernadett: Hát, a Fidesznek mindig igaza van.)*

Járuléksökkentésről is esett szó. Igen, a kormány vizsgálja annak lehetőségét, hogyan lehet ezzel az eszközzel segíteni a munkavállalás ösztönzését, hogyan lehet a terheket a munkaadókról és a munkavállalókról levenni, de ez nem máról holnapra, egyik pillanatról a másikra megvalósítható folyamat, hisz komoly, súlyos következményei lehetnek egy

meggondolatlan lépésnek. Emlékezzen vissza arra, hogy a 2002-es kormányváltás után Medgyessy Péter kormánya hirtelen hozott egy döntést, aminek nem volt meg a fedezete. Ez azt jelenti, hogy éves ezermilliárd forintos terhet rakott egyetlenegy döntéssel az akkori kormányzat a magyar költségvetésre. *(Dr. Szél Bernadett: Ezért kell járulékot csökkenteni.)* Tehát nagyon könnyű felelőtlen nyilatkozatokat és kijelentéseket tenni ellenzéki oldalról, de a kormányzatnak viszont felelős döntéseket kell hozni minden magyar állampolgár érdekében, ezt pedig nem lehet úgy megtenni, ahogy önök itt sokszor javaslatokkal teszik.

Egyébként a reálbérek emelkednek - javasolom, nézzen utána a számoknak -, folyamatosan, még ott is, amit ön vagy önök kritikaként fogalmaztak meg; a legalacsonyabb béreknél, a minimálbér közelében is nettó jövedelememelkedés, nettó béremelkedés van az elmúlt hat évben. *(Dr. Szél Bernadett közbeszólása.)*

Arra kérem önöket, hogy megfontoltabban és alaposabb utánezéssel kritizálják a kormányzat foglalkoztatáspolitikai munkáját. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „A tanévkezdésről és a tanévről” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Kedves Alelnök Úr! Öné a szó, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Egy ellenzéki párt előtt így a ciklus közepén két választási lehetőség áll. Az egyik, hogy követi a kormány által kijelölt nyomvonalat, azt kritizálja, arról mondja el a véleményét, és akkor ténylegesen a kormány diktálja az ellenzék szövegét is. Mi ezt az utat nem akarjuk követni; saját vélemény, saját álláspont kimunkálása és bemutatása a parlamentben és a parlamenten kívül a cél. Olyan területek, amelyek, ha van nemzeti ügy - nem kétségbe vonva, hogy eddig is fontos nemzeti kérdésekről esett szó -, hát ez az. És azt is gondolom, hogy nem párhovatarozás dönti el azt, hogy a gyermekeink jövője, a szervezett formában történő tudásátadás és tudásátétel, az oktatás ügye ilyen meghatározó kérdés.

E területen pedig olyan győzelmi jelentésre sem mód, sem alkalom nem nyílik, mint amit hallottunk az elmúlt másfél órában. Tényként le kell szögezni, hogy a magyar közoktatás színvonala fél évtizeddel ezelőtt - vagy ha tetszik, és hogy politikai kategóriát mondjak -, 2010-ben magasabb színvonalon állt és jobb volt, mint most, hat évvel a kormányzásuk átvétele után. Önök a magyar közoktatásba rossz kísérleteket, megvalósíthatatlan elképzeléseket, káoszt és felfordulást hoztak. Csak a pedagógusok állhatatos munkája miatt áll a magyar közoktatás, mert az ok-

tatáspolitikájuk az elmúlt fél évtizedben egy kudarcjelentés. Ennek intelligens beismerése történik a tanévkezdéssel, amikor is a 2011 decemberében elfogadott törvényük gyakorlati felülírása történt: a Klebelsberg-ről, szegényről elnevezett intézményfenntartó központ működése egy elismert bukás, ennek új formációja kétséges, hogy milyen eredményre vezet.

Ami még ennél is fontosabb, hogy hogyan látjuk mi, szülők, magyar állampolgárok, édesanyák és édesapák a gyermekeink, a diákjaink jelenét és jövőjét. Tisztelettel kérem önöket, hogy lássák be, nem pártpolitikai elfogultság az, ami mondatja velem, hogy amit a gyermekekkel és főként a hagyományos értelemben vett általános iskola alsó tagozatos diákjaival, 7-8-9 éves magyar kislányokkal és kisfiúkkal művelnek, az egész egyszerűen borzalom. Olyan mértékig leterheltek, hogy ha hazamennek, nem akarnak játszani. Egy gyerek, aki nem akar játszani! Kérem, ezt a túlterheltséget, amelyet nem örököltek, nem az égből szakadt önökre, hanem saját maguk dolgozták ki, kínkeservvel, de sikerült elszúrniuk, ezt változtassák meg.

Szintén meg kell említenem azt a helyzetet, amit a tanévkezdés a középfokú oktatásra hoz. A középfokú oktatás egyik legsikeresebb intézményi formája a szakközépiskola volt. Ép ésszel nem lehet felfogni, hogy miért verik, miért verték szét a szakközépiszkolákat. Egy olyan iskolaformát, amely egyaránt adott érettségit és szakmát, most szakgimnáziumnak elnevezve degradálják az érettségi-színvonalat, és nem képesek megfelelő szintű szakmát sem adni. A szakgimnáziumok formája kudarc és kudarc lesz. Csak kérem, mire belátták a KLIK kudarcát, az is több mint három év, ami gyermekek, diákok számára bepótolhatatlan veszteséget jelent.

A szakközépiszkolák szétverése szakmai értelemben bűn. Ennek a szakgimnáziumi rendszernek a felállítása pedig egyetlenegy célt tud csak szolgálni: a felsőfokú oktatási intézményekbe, a főiskoláinkra és egyetemeinkre való bejutás lehetőségét korlátozza. Ez rossz irány. Kérem, fogadják el: ebben a parlamenti ciklusban, még az elkövetkező két évben ki fog derülni ennek a rendszernek, az újonnan fölállított középfokú oktatási rendszernek a baja, a hibája, de azokat a diákokat, azokat a fiatal felnőtteket, akik ebben az oktatásformában részesülnek, és kiesik ez a tudás az életükből, ezt már nem fogják tudni visszahozni. Még addig korrigáljanak, amíg lehet! Hallgassanak ránk, a szakmai út a megfelelő! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alelnök úr napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Azt

hiszem, az a kérdés, hogy az MSZP-nek milyen utat kell választania a kormányzati ciklus felénél, egy belső pártpolitikai vita inkább, úgyhogy arra én nem térnék ki, azt döntsék el az MSZP ön által is vezetett belső fórumain. Az viszont egy fontos felvetés volt az ön részéről, hogy milyen állapotban volt a köznevelés rendszere 2010-ben, és ahhoz képest milyen állapotban van ma.

(15.00)

Ön azt mondja, hogy akkor biztosabb alapokon nyugodott, mint most, mi meg azt mondjuk, hogy most van sokkal nagyobb biztonságban a köznevelés, mint hat esztendővel ezelőtt. Milyen volt az állapota akkor az iskolarendszernek, a köznevelési rendszernek? Túl volt a megelőző két-három évben egy óriási sokkhatáson, hiszen a szocialisták az utolsó ciklusuk alatt 15 ezer pedagógust elbocsátottak, ők mind az utcára kerültek. Akik ott maradtak, azoknak csökkentették a bérét 8 százalékkal, 8 százalékot levettek minden pedagógus béréből, és mivel kevesebb pedagógus volt, ezért sok helyen, összesen 381 feladatellátási helyen lakatot tettek az iskolaépületek ajtajára. Ez nyilvánvalóan több száz milliárd forintos kivonást is jelentett - ha a ciklusukat nézzük - a köznevelés rendszeréből. Csak a 13. havi bér elvétele 76 milliárd forint mínuszt jelentett, amennyivel kevesebbet fordítottak a köznevelésre, mint korábban, de sok más tényező volt még emellett.

S milyen állapotban volt még 2010-ben a köznevelés rendszere? Az önkormányzatok mint fenntartói ennek a rendszernek 1200 milliárd forintnyi adósságot halmoztak föl azért, hogy az alulfinanszírozott, a központi költségvetés és az állam által alulfinanszírozott köznevelési intézményeket, magyarul az iskolákat fenn tudják tartani, ahogy a szociális intézményeket és az egészségügyi intézményeket is. Azért volt tehát csödközésben a köznevelés rendszere 2010-ben, mert óriási adósságot termelt a fenntartó önkormányzatoknak, és mindeközben a diákok teljesítménye nem javult, hanem romlott; GDP-arányosan a köznevelésre fordított források aránya pedig 11-17 százalékkal csökkent a szocialista kormányzat utolsó két-három évében. Csak 2008-ban több mint 10 százalékkal csökkent a költségvetési ráfordítás az oktatásügyre.

Ez a rendszer nem volt alkalmas arra, hogy a társadalmon belüli különbségeket csökkentse, nem volt alkalmas arra, hogy csökkentse azt a különbséget, amit egy kistelepülési, szegény települési fiatalnak kell megélnie, mondjuk, egy bel-budai fiatallal szemben. Mert az önkormányzatok teherbíró képességéhez kötötte a gyermekek lehetőségét, és aki rossz helyre született, annak sokkal kisebb volt az esélye arra, hogy jó tudást kapjon, versenyképes tudást kapjon, és ezzel tudjon boldogulni. Hiszen abban szerintem mindnyájan egyetértünk itt a parlamentben, hogy a gyermekek számára a tudás az, ami a szegénységből való kitörésre a legfontosabb

eszköz, a legfontosabb lehetőség, amit nekik biztosítani tudunk. Így tehát önök ezeket a különbségeket nemhogy nem tudták csökkenteni, hanem növekedtek, és romlott a különböző felmérésekben is a gyermekek teljesítménye.

Ez nem csoda, hiszen ha a pedagógusok egy jó része hétről hétre egzisztenciális zavarban lévő iskolát lát, akkor kevésbé jó a teljesítménye. Ha azt látja, hogy az oktatásügyből üzletet csinálnak - nem elsősorban az MSZP, az MSZP csak tűrte, hogy az SZDSZ ezt csinálja belőle -, és azt látja, hogy egyesek a tankönyvpiacból milliárdokat visznek ki, és semmifajta felelősséget nem vállalnak az egész tankönyvpiacért, akkor az bizony az egész oktatás színvonalát is rontotta. Mert ha csak azt az egy ígéretüket nézzük, amit mondanak, hogy ha visszakerülnek, akkor visszaállítják a régi tankönyvpiacot, megszüntetik az állami tankönyvellátást, és újra a különböző tankönyvfejlesztő cégek fogják az iskoláknak szállítani a könyveket, ez nyilvánvalóan egy azonnali tankönyvárrobbanást jelentene, legalább 40 százalékkal, hiszen annyival csökkentek a családok kiadásai a tankönyvekkel kapcsolatban, s mindemellett azt az igazságtalan rendszert hozná vissza, amelyik üzletet látott a köznevelés tankönyvellátási részében is. Hiszen az a cég, amelyik a legnagyobb mértékű profitot vitte ki a köznevelésből mint tankönyvkészítő cég, az mindösszesen a tankönyvek 6 százalékát állította elő, és abból tudta a legtöbb profitot kivinni.

Ezzel szemben mit tettünk mi? Elindítottuk a pedagógus-életpályát. Ön is tudja, minden szeptember 1-je most már pedagógusbér-emelést is jelent, idén is, tavaly is, jövőre is; másfélszeresére emelkedik ezáltal a pedagógusok bére. Ez mutatkozik a jelentkezési statisztikákban is, hiszen sokkal többen jelentkeznek pedagóguspályára, azaz sokkal több és sokkal jobb képességű fiatalokból lehet kiválasztani a jövő pedagógusait, hogy számukra, a jövő gyermekei számára jobb pedagógiai körülmények legyenek. Az idén ez 38 milliárd, jövőre 45 milliárd forint pluszt jelent. Az intézményfenntartó rendszer, tehát a teljes iskolahálózat a következő évben 104 milliárd forinttal többől gazdálkodhat, mint amennyit az idei költségvetésben eredetileg elfogadtunk. Ez egy nagyon nagy mértékű többletforrás. Ez teszi meg a lehetőséget arra, hogy igenis versenyképes tudást szerezzenek a fiatalok Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából „Európa visszahódítása, avagy a keresztény értékek védelme a brüsszeli diktatúraépítéssel szemben” címmel Vejkey Imre képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Európa példátlan migrációs nyomással néz

szembe, amely nemcsak a kultúránkra jelent halálos veszélyt, de egyben Európa gazdasági és társadalmi élete szempontjából is jelentős kockázatot jelent. Tudniuk kell, hogy a modern kori népvándorlás nem ad hoc, hanem tartós jelenség, amellyel hosszú távon is számolnunk kell. Európa vezetői a keresztény értékeket folyamatosan és szisztematikusan kiirtották az elmúlt évtizedek alatt. A Juncker- és az Európa többi koronás betyárja-féle uralom által pedig Nyugat-Európa egyre inkább alakul át a kétségbeesettek és a kalandvágók ispotályává.

Az Európai Unió vezetői pedig a józan ésszel szemben egy kvótacsomagot tettek le az asztalra, amelynek több különösen veszélyes eleme is van. Nemcsak kötelező eljárást hoznának létre a bevándorlók szétoztására, de pénzbüntetéssel is sújtanák a kötelező betelepítést elutasító tagállamokat. Ehhez mi, kereszténydemokraták nem asszisztálhatunk, még akkor sem, ha tudjuk, hogy a bevándorlók többsége áldozat, áldozata az embercsempészeknek, áldozata a saját kormányaiknak, és áldozata a brüsszeli politikusoknak, akik olyan ígéreteket tettek nekik, melyeket nem lehet és nem is szabad betartani, mert akkor végünk lesz. Ezt a kockázatot pedig nem vállalhatjuk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A zsidó-keresztény értékek védelme nélkül napjaink kihívásaira az adekvát választ nem tudjuk megadni. Az elmúlt évek rámutattak arra, hogy az úton, amelyen Európa jár, a konfliktusok csak fokozódnak, és a jövőben még inkább csak fokozódnak fognak. Vissza kell térni az uniós alapító atyák által megfogalmazott alaptézishez, miszerint Európa vagy keresztény lesz, vagy nem lesz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mi, kereszténydemokraták úgy látjuk, hogy az Európai Unió nem építheti a jövőjét a családok helyett a bevándorlásra, ugyanis nem kisebb a tét, mint az európai civilizáció és kultúra fennmaradása. A fentiek okán határozottan ellenezzük a kényszerbetelepítési kvótarendszert. A bevándorlók elosztása helyett a bevándorlást megszüntető megoldásokat támogatjuk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Európai Uniónak nincs joga migránsokat Magyarországra vagy bármely más tagállamba kötelezően betelepíteni, ilyen jogkör a csatlakozáskor egyik tagállam sem ruházott át az Unióra, ilyen hatáskört az uniós szerződések sem ruháztak az Unió egyetlen szervére sem. Az Unió szándékosan és rosszhiszeműen túllépi hatásköreit, hiszen a vonatkozó nemzetközi szerződések egyértelműen kimondják, hogy még a közös menekültpolitikába tartozó döntések sem érinthetik egy tagállamnak a közrend fenntartására vagy a belső biztonság megőrzésére vonatkozó kompetenciáit, márpedig az elmúlt másfél év bebizonyította, hogy a migráció és az európai biztonságpolitikai helyzet között közvetlen összefüggés van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A brüsszeli diktatúra építését meg kell állítanunk, s ennek legjobb módja a népszavazás. Ki kell kérni a magyarok és az eu-

rópai polgárok véleményét. A kormány ezért kezdeményezett népszavazást. A népszavazás a demokrácia egyik alapintézménye, a közvetlen állampolgári akaratnyilvánítás egyik legerősebb módja.

(15.10)

A népszavazásnak emellett van egy olyan vonatkozása is, amelyről eddig keveset beszéltünk. Ez pedig az, hogy milyen hatással lenne a magyar településekre, ha Brüsszel életbe léptetné a kvótacsomagot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kvótacsomag óriási terhet rakna a magyarok, a magyar települések vállára. Egyértelművé kell tennünk, hogy senki nem kerülheti meg az embereket, és senki sem veheti semmibe egy nemzet honpolgárainak véleményét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy felszólalásának egy vonatkozására reagáljak, ez pedig az, amit ön úgy említett, hogy milyen hatással lenne a magyar településekre, ha Brüsszel életbe léptetné a kvótacsomagot. Erről egyébként méltatlanul kevés szó esett eddig, talán a mai napig. Sokan úgy gondolják, hogy ha Magyarországra telepítenének bevándorlókat, akkor a betelepítés egy helyre összpontosulna. Ezzel szemben a helyzet az, hogy az életbe léptetett betelepítési eljárás terheit valamennyi település viselné. A népszavazás így minden települést érint, most dől el, hogy lesznek-e bevándorlótelepek Magyarországon.

A kvótacsomag óriási terhet rakna a települések vállára, és a nemzetközi példákból jól látszik az, hogy a kvótarendszer lába települési szinten van, annak minden súlyos konfliktusával. Lássunk pár példát! Van olyan német nagyváros, ahol egy 2015-ös jogszabály értelmében a hatóságok magántulajdonban lévő, használaton kívüli ingatlanokat jelölhetnek ki és foglalhatnak le a bevándorlók számára. Németországban folyami hajókon is helyeznek el bevándorlókat, és sok iskola tornaterme is telítődik. Több olasz és francia nagyvárosban is történtek hasonló esetek, amelyek súlyos helyi konfliktusokkal járnak.

A helyzetet csak súlyosbítja, hogy az integrációs kísérletek a legtöbb helyen kudarcba fulladnak, és bármennyire is nem PC erről beszélni, de párhuzamos társadalmak alakulnak ki. A helyben lakóknak egyre kevesebb beleszólásuk van abba, hogy kivel élhetnek együtt. Ha Brüsszel keresztül verné a kvótacsomagot, akkor Magyarországon is hasonló konfliktusokra kellene felkészülni. Azt gondolom, a magyar települések tisztában vannak a téttel, és egyre inkább tisztában vannak a kockázatokkal. Ezért is fogadott el több száz önkormányzat határozatot a betelepítések ellen. Saj-

nos, a baloldal most sem hallja meg a helyben élők aggodalmait. Jól jellemzi ezt Martin Schulz és Botka László szegedi tárgyalása. A találkozó után az Európai Parlament kvótapárti elnöke azt mondta, Szeged egy elkötelezetten baloldali város, oda bármelyik bevándorlót el lehet küldeni. Természetesen itt sem kérdezték meg az itt élőket, hogy mit gondolnak erről. Fennáll a gyanúja annak, hogy Brüsszel a baloldali önkormányzatokkal is szövetkezne azért, hogy keresztülvigye a kvótacsomagot. Még egy ok arra, hogy nemmel szavazzunk október 2-án.

Tisztelt Ház! A fentiek miatt arra biztatjuk az önkormányzatok vezetőit, még Vadai Ágnes is, hogy mérlegeljék a kvótacsomag kockázatait, és ennek megfelelően buzdítsák részvételre a települések lakóit, pártpolitikai hovatarozástól függetlenül. Több-ször elmondtuk már, most is meg tesszük: a kvótacsomag beláthatatlan gazdasági, kulturális és biztonsági kockázatokkal jár, amit nem szabad felvállalnunk, sem az ország egészének, sem pedig a magyar településeknek. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A Tóni, a Voldemort nagyúr és a két füstölgő gengszter, avagy ponyvaregény fideszes módra” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt, az őszi ülészak első napján vissza kell tekintetni egy kicsit a nyárra, hiszen nem volt eseménytelen a nyár. Csak kapkodtuk a fejünket akkor, amikor sorra láttak napvilágot az önök korrupciógyanús ügyei. Ezek az ügyek rávilágítottak arra, hogy a szicíliai Cosa Nostra maffiaszervezetnek valószínűleg Magyarországon van egy testvérszervezete, a „Roga Nostra” *(Dr. Rétvári Bence: Ezt már elsütötte egyszer.)*, vagyis önök, a Fidesz-KDNP-kormány. Sajnos, úgy is mondhatjuk, a jelek arra mutatnak, hogy ma Magyarországnak maffiakormánya van. Ugyanúgy működnek, mint ahogy a szicíliai maffia, tehát szoros kapcsolatot tartanak az alvilággal. A politika, a politikusok és az alvilág szoros baráti kapcsolatban van egymással, és a legfőbb olasz iránymutatást is betartják, nevezetesen, hogy az ügyészség legyen a marokkóban. Így, ha le is bukna kétes üzelmeikkel, az ügyészség nem fog nyomozni az önök ügyeiben, és így megúszhatják a felelősségre vonást.

Nézzük az ügyeket: hogy is kezdődött? Először, ugye, kezdődött azzal, hogy Portik Tamás, aki az olajügyletekben lett híres, azokban az olajügyletekben, amiket az önök szavazataival is lehetett Magyarországon működtetni, ahonnan ő milliárdokat szerzett, egy bírósági tárgyaláson azt mondta, hogy ő 10 millió forint kenőpénzt adott Rogán Antalnak bizonyos V. kerületi ingatlanok intézésének ügyében. Úgy gondoltuk, az ügyészség akkor majd elkez-

nyomozni. Ugye, az ügyészség nem nyomoz, mert azt mondták, hogy mivel Portik Tamás nem tudta megnevezni ezekben a bankjegyeknek a sorozatszámát, úgy gondolják, hogy ő valószínűleg hazudott, ezért ezt a nyomozást nem folytatta le.

Aztán kezdődött a Vizoviczki-ügy. Itt is rögtön egy Vizoviczki-Rogán-csörtét láthattunk. Az egyik tanú ugyanis azt mondta, hogy Vizoviczki László 4 millió forintot adott Rogán Antalnak azért, hogy egy teraszengedély el legyen intézve. Úgy gondoltuk, az ügyészség majd nyomozni fog, hiszen tudható, hogy Vizoviczki Lászlónak több érdekeltsége, több terasza van az V. kerületben, hogy vajon mindegyik terasz után 4 milliót fizettek-e, vajon minden évben fizettek-e 4 millió forintot. Az ügyészség úgy gondolta, nincs ok arra, hogy ebben az ügyben is nyomozzanak.

Aztán kiderült az is, hogy Vizoviczki László és a Fidelitas nagyon jó kapcsolatban volt egymással, hiszen a Fidelitas folyamatosan az ő szórakozóhelyein tartotta a rendezvényeit. Itt 50-60 százalékos kedvezményben részesültek. És az is kiderült, hogy Vizoviczki László és bizonyos fiatal fideszes politikusok nagyon jó kapcsolatban voltak egymással, bejártak ezek a fideszes fiatalok a VIP-szobákba, ahol még állítólag felvételek is készülhettek róluk. Tudni kell ezekről a VIP-szobákról, a tanúk elmondják, hogy itt általában drogfogyasztás folyt, prostitúció, és még sorolhatnánk ezeket a dolgokat. *(Kontrát Károly: Ott voltál?)*

Aztán jött a Vizoviczki-féle, Kubatovnak írt levél, amiről senki nem tud semmit. Valószínűleg ezt a tízoldalas levelet két ember ismeri csak ma Magyarországon, az egyik Vizoviczki László alvilági figura, hogy mi a tartalma, a másik pedig Kubatov Gábor, a Fidesz pártigazgatója és alelnöke. Ők ketten tudják, hogy mi van benne, mert állítólag Kubatov Gábor továbbküldte ezt a levelet valahova, az illetékes hatóságnak, csak azóta ezt nem találják. Mi szeretnénk tudni, hogy vajon mi lehet ebben a tízoldalas levélben, úgy, hogy az ügyészség állítása szerint náluk csak nyolc oldal van, ebből két oldal hiányzik, és ők sem tudják, hogy vajon Kubatov Gábor hova küldhette el ezt a levelet. De az ügyészség itt sem nyomoz. Hát nincs is ok nyomozásra, hiszen valószínűleg ebben a levélben csak vezető MSZP-s és fideszes vezető politikusokról lehet szó, hogy milyen ügyletekbe keveredtek bele.

Aztán utána jött, ugye, Vizoviczki László-Bús Balázs ügye. Vajon Bús Balázs, a Fidesz-KDNP III. kerületi polgármestere járt-e ezekben a VIP-szobákban? Ha járt, akkor ott mit csinált? Tényleg nem fizetett alkalmanként 150-170 ezer forintot? És ha nem fizetett, akkor miért nem fizetett, mi volt az az ok, amiért nem kellett neki fizetni? Aztán utána jött, ugye, Voldemort nagyúr ügye, ahol kiderült az is, hogy önök úgy kezelik az európai uniós pénzeket, mintha az a sajátjuk lenne, mintha az Európai Unió önöknek és a családtagjaiknak küldené ezt a pénzt. Hát szólok önöknek, hogy nem így van. Ezt Magyarországnak és a magyar állampolgároknak küldik.

Hiszen kiderült, hogy egy-egy pályázatnál a 90 százalékot kívánják eltenni zsebre, sőt utána még úgynevezett alkotmányos költségként még egy 5-10 millió forintot is szeretnének zsebre tenni. Aztán, ugye, ebből talán lesz nyomozás, de majd kétséges, hogy mi lesz ennek az eredménye.

Aztán még beszélhetnénk sok mindenről, de már nincs rá idő, az MNB-ről, Mészáros Lőrincről és a jachtjáról, hogy vajon mennyibe kerül a tankolása egy ilyen idény alatt, beszélhetnénk Andy Vajnárról, a gazdagodásairól, a kereskedőházakról és a külügyi kinevezésekről. De igazából, ha már egy filmcímmel kezdtük az adaptációt, akkor azzal is fejezném be, az egyik legjobb gengszterfilm a Volt egyszer egy Amerika, remélem, hogy Magyarországon eljön az, amikor ezt úgy adaptálhatjuk, hogy volt egyszer egy Fidesz. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az elhangzottakra a kormány részéről Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő úr nyári filmes élményeire nem tudok reagálni, de mindenesetre az igen furcsa, hogy pár nappal azután hallgattuk meg ezt a felszólalást, hogy Budaházy Györgyöt sok év börtönre ítélték. Arról a Budaházy Györgyről van szó, aki mellett a jobbikosok számtalan alkalommal szimpátiatüntetést szerveztek. Ezt ön sem tagadhatja.

Ami Rogán Antalról illeti, egyértelmű, hogy mióta Rogán Antal közvetlenül segíti a miniszterelnök munkáját, egyre több politikai támadást intéznek ellene. Egy biztos, Rogán Antalnál senkit sem vizsgál alaposabban az ügyészség. Minden vizsgálat tisztázta a minisztert, és most éppen a rágalmazók ellen folyik eljárás.

(15.20)

Azon, ami történik egyébként, semmi csodálkoznivaló nincs, hiszen a baloldali kormányzás alatt a titkosszolgálat vezetője az alvilág egyik vezérével találkozott, és arról egyeztettek, hogy hogyan gyűjtenek és gyártanak lejárató anyagokat vezető jobboldali politikusokra. Az általuk összeírt listán Rogán Antal is szerepelt. Ezért a mostani történésekben semmi meglepő nincs (Dr. Vadai Ágnes közbeszól.), és sajtóhírek szerint ez az ügy, együttműködés ma is tart.

Ami az uniós pályázatok kérdéséről illeti, szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a kormány volt az, amelyik belső vizsgálatot indított az ügyben, az új pályázati rendszer megfelelően működött, kifizetés nem történt, így az államot nem érte kár. Az előírásokat senki nem tudta kijátszani.

Azt egyébként helyes döntésnek tartjuk, hogy amennyiben egy képviselő úgy érzi, visszaéltek a nevével, akkor hozzájárul mentelmi jogának felfüggesztéséhez. Közös érdek, hogy minden tisztázandó

kérdésre választ kapjunk. Egyébként önök, amikor Kovács Béla kémkedéses botránya kirobbant, először azt mondták, hogy nem fognak a mentelmi jog mögé bújni, aztán eltelt pár nap, és nagy erővel a mentelmi jog mögé bujdosztak. Ha jól értem a felszólalását, akkor a Jobbik szívében viseli az átláthatóság ügyét, és rendet szeretne a közéletben. Ez rendben is van. De mégiscsak furcsa ez a felbuzdulás attól a párttól, amely továbbra is titkolozik az előbb említett kémkedéses botrányban, és nem hozza nyilvánosságra a belső vizsgálat eredményeit. Jellemző, hogy önök annak ellenére jelölték Kovács Bélát európai parlamenti képviselőnek, hogy már tudtak róla mindent. *(Dr. Gyüre Csaba: Mert nincs semmi!)* Miért nem aggódnak a közpénzekért akkor, amikor a képviselőcsoportjuk forrásainak jelentős része egyetlenegy rejtélyes vállalkozó cégcsoportjánál landol? Fuvározók cégek és autós műhelyek írtak szakpolitikai tanulmányokat. Ön szerint ez rendben van?

Kétarcúságuk abban is tetten érhető egyébként, hogy úgy tűnik, nem vizsgálták ki, hogy milyen szerepet játszott a vadi új frakcióvezetőjük egy kiterjedt áfacsalási botrányban. Tehát önök úgy jelölték őt frakcióvezetőnek, hogy nem tisztázták ezt a kérdést. Vagy hogy egy eddig elfeledett ügyet említsek: mire gondolhatott Novák Előd akkor, amikor arról írt, hogy ki akarták szervezni a Jobbik százmilliós ingatlanjait? Jó lenne tudni, hogy ennek a kijelentésnek egyébként van-e köze ahhoz, hogy kitétek a frakcióból, hogy most nincs itt. *(Szilágyi György: Nincs ingatlan! - Zaj a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)*

Amíg ezekre a kérdésekre nem adnak megnyugtató választ, addig semmi másról nincs szó, csak arról, hogy a Jobbik a pénzért és a hatalomért mindenre képes. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: „Mondjunk nemet október 2-án” címmel a Fidesz-képviselőcsoportból Kósa Lajos képviselő úr, a Fidesz-frakciócsoport vezetője jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt az általam jelzett témára rátérnék, csak szeretném megemlíteni, hogy Szél Bernadettnek, az LMP képviselőjének nincs tudomása arról szemmel láthatólag, hogy az országban van egy Debrecen nevű város, ahol 210 ezer magyar él. Ezzel egyébként kétségtelenül Debrecen az ország második legnagyobb lélekszámú városa, és Debrecen a világ második olyan legnagyobb városa, ahol a legtöbb magyar él. Egyébként, ha ez nem tűnt volna fel neki, akkor akár meg is kérdezhetné volna Görög Jenőt, aki a debreceni önkormányzat LMP-s képviselője. Az egyéni körzetében 32 szavazatot kapott, tehát még másik 32 embertől is megkérdezhetné volna, hogy Debrecen van-e vagy nincs. Mindenesetre az a kijelentése, hogy London lenne a második legnagyobb magyar város, biztosan nem igaz.

Már csak azért sem igaz, és itt szeretnék rátérni a tárgyra, mert a helyzet az, hogy egészen meghökkenítő következményei is lehetnek a kötelező betelepítési kvótának. Nemrég jelent meg egy tanulmány Svédországból, ahol a svéd statisztikai hivatal adatai szerint a 2000-es évek folyamán évente 50-55 ezer svéd hagyta el Svédországot. Ezeknek a döntő többsége mind magasan képzett szakember volt, a 90 százalékuk diplomás. Amikor megvizsgálták, hogy miért hagyták el Svédországot, akkor a válaszokból ki lehet következtetni *(Dr. Staudt Gábor: Mindenki Debrecenbe ment!)*, hogy ilyen eufemisztikusan fogalmazzak, hogy az a civilizációs katasztrófa, amit megélték Svédországban, odavezetett, hogy egyébként sokkal több svéd diplomás hagyja el Svédországot évről évre, mint ahány magyar dolgozik évről évre az Európai Unió különböző országaiban. *(Kunhalmi Ágnes: Kérdezzük meg a mi magyarjainkat, hogy miért mentek el!)* Hozzáteszem: ezekkel a számokkal természetesen mindenki úgy vagdalkozik, hogy a valósághoz semmi köze nincs.

Szeretném újra felhívni a magyar parlament képviselőinek figyelmét, hogy a tavaly év végi adatok alapján 350 ezer magyar dolgozik az Európai Unió különböző országaiban. Ebből 110 ezer napi ingázó van, tehát semmiképp sem ott települt le és ott épít egzisztenciát. Érdekes a tendencia is. A rendszerváltástól, amikor először lehetett szabadabban menni külföldre dolgozni, az európai uniós tagságunkig 240 ezer magyar választotta azt a lehetőséget, hogy az Unióban vállal munkát, és egyébként a tagságunk kezdetétől napjainkig 350 ezren vannak. A belső összetételük ráadásul rendkívül gyorsan változik, tehát nagyon sokan visszatérnek, újra kimennek, visszatérnek és mások mennek a helyükre.

Mindez miért fontos? Azért, mert a kötelező betelepítési kvótának egészen váratlan és ma még nehezen kiszámítható hatásai is lehetségesek. Azt is tudjuk egyébként, hogy ma több mint 40 ezer olyan európai polgár van, aki nem magyar állampolgár, de élve az európai jogaival, Magyarországon telepedett le. Nem munkavállaló, tehát nem dolgozik; itt éli életét és a jövedelmét valahonnan máshonnan utalja ide. Mindez azért rendkívül fontos, mert ha megnézzük, hogy a kötelező betelepítési kvóta milyen következményekkel járt, az megdöbbentő.

Mit tett az Európai Unió, amikor az első döntését meghozta? *(Gógös Zoltán: És a kötvény mivel jár? Erről beszélj!)* Franciaországban elkobozta a tulajdonosoktól az üresen álló házakat, lakásokat, és oda telepítette be a francia hatóság a migránsokat. Egyébként ezeknek a döntő többsége illegális migráns volt. Tehát nem arról van szó, hogy politikai menedékjogot kapott ember! Illegális migráns. Mit csinál Németország? Ugyanezt. Tehát nem arról van szó, hogy táborokban, valami gyűjtőhelyeken, kollégiumokban helyezték el őket. Nem! Szinte minden német faluban van migráns, illegális, tehát nem jogszerűen Németországban tartózkodó, de átmenetileg elhelyezett. Olyan lakásokban helyezték el őket, ahol

egyébként van rendes tulajdonos, csak nem laktak a lakásban.

Mindez egyébként azokkal a folyamatokkal járt, ami Svédországban ma már valóság. Ha ezt el akarjuk kerülni, ha tényleg azt szeretnénk, hogy azok a káros következmények, amelyeket látunk a nyugat-európai országokban, ne jöjjenek Magyarországra, akkor szavazzunk nemmel október 2-án. Napnál világosabb, hogy ez az egyetlen észszerű lehetőség. Magyarországot és a magyar embereket, a magyar tulajdonokat meg kell védenünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető úr! Van még a népszavazással kapcsolatban pár kérdés, amit érdemes tisztázni. Vezető baloldali politikusok és más közéleti szereplők gyakran hangoztatják: nincs is igazán tétje a referendumnak, vagy azt mondják, hogy csak 1300 fő betelepítéséről van szó, vagy azt, hogy egyébként nincs is ilyen brüsszeli döntés. *(Gógós Zoltán: Nincs is!)* Aki ezt állítja, az valóban vagy végigaludta az elmúlt egy évet, vagy tudatosan vezeti félre a magyar közvéleményt. *(Kunhalmi Ágnes: Ti vezetitek félre!)*

Brüsszel ugyanis az elmúlt egy évben több döntést is hozott, amely döntéseket együttesen kvótacsomagnak nevezhetünk. A bürokraták tehát már meghozták a döntésüket, és most a tagállamokon, úgy is mondhatnám, hogy rajtunk a sor *(Kunhalmi Ágnes: És a Tanácsban mi van? - Gógós Zoltán: Az Orbán meg megszavazza! - Az elnök csenget.)*, hogy ezt megváltoztassuk. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy a legutóbbi uniós csúcstalálkozó záródokumentumában is szerepel erre vonatkozó utalás.

A brüsszeli kvótacsomag három különösen veszélyes eleme az alábbi. Mindenekelőtt egy felső létszámkorlát nélküli, kötelező elosztási eljárást akarnak bevezetni. Ennek alapján Magyarországra is ezeket telepítenének *(Gógós Zoltán: Hol a törvény?)*, attól függően, hogy mennyien érkeznek Európába. Csak emlékeztetőül: tavaly, 2015-ben másfél millióan érkeztek. Másodsorban, súlyos pénzbüntetéssel sújtják azokat az országokat, akik nem fogadják el a kötelező betelepítést. Ez a büntetés az utolsó írásos javaslat szerint 78 millió forint lenne bevándorlónként. *(Kunhalmi Ágnes: Hány szorosát loptátok el?)*

Egyébként a magyar baloldal is megszavazott egy olyan határozatot az Európai Parlamentben, amely pénzügyi szankciókkal sújtaná azokat, akik elutasítják a brüsszeli kvótacsomagot. A csomag harmadik veszélyes eleme az, hogy megkönnyítené a családegyesítéseket, ez pedig tovább növelné a betelepítettek számát. Ez tehát a brüsszeli kvótacsomag három legveszélyesebb eleme.

Azt, hogy mekkora a nyomás Magyarországon, jól érzékelteti, hogy a nyugati országok, miközben szolidaritást kérnek számon, már 54 ezer főt akartak visszatoloncolni Magyarországra.

(15.30)

Na de mit mond erre az ellenzék? Pártpolitikai manőverekre próbálják használni a népszavazás ügyét, és ebből a választó legfeljebb annyit érzékel, hogy összevissza beszélnek. *(Dr. Bárándy Gergely: Szerencsére neked mindent leírnak!)* Összevissza beszélnek! Lássunk ebből pár kiragadott példát!

Jól emlékszünk, hogy a baloldal - Kunhalmi Ágnes képviselő asszony a körünkben van - eleinte azt mondta, hogy a bevándorlás álprobléma, amit a Fidesz kreált. Nem sokkal később már azt jelentették ki, hogy ez egy valódi probléma, de közös európai megoldás kell. Aztán ott volt a határozatról szóló vita. Először azt mondták, nem megoldás. Aztán jött Hiller képviselő úr, aki kijelentette, ennél jobb megoldás nincs, nem ismer ilyet. Amikor Brüsszel meghozta az első döntéseit a kvótacsomagról, két olyan baloldali párt is volt, amelyik aláírást gyűjtött a kvóták mellett. Aztán még pár napja, augusztus utolsó napjaiban, talán 31-én azt olvashattuk egy MSZP-s közleményben, hogy ne tegyünk úgy, mintha lenne kvóta, mert nincs ilyen.

Az MSZP elnöke elől valószínűleg eltitkolják ezeket az MSZP-s közleményeket, mert az MSZP elnöke másnap kiállt és azt mondta, támogatja a kormányt a kvótaellenes küzdelemben, még a parlamentben is ennek megfelelően szavazna. Ezek után azt gondolná az ember, hogy végre kijelentik, kijelenti az MSZP, hogy ők is nemmel szavaznak a népszavazáson, de nem. A baloldal bojkottot hirdetett, érvénytelen szavazatra szólít fel, vicceskedő plakátokat jelentet meg, és jogi úton gáncsolja a referendument Brüsszeltől az Alkotmánybíróságig. Ahány nap, annyi vélemény, gáncsoskodás ezernyi van, őszinte válasz egy sem. Feltehetjük a kérdést, hogy ha az MSZP a totális tagadás után mégis beismerte, hogy van brüsszeli kvótacsomag, akkor miért nem tudja megtenni azt az egyszerű lépést, hogy nemmel szavaz a népszavazáson. Joggal várja el mindenki, hogy végre tisztázzák az álláspontjukat, még a saját szavazóik is, ugyanis úgy látszik, hogy a valóság után lassan velük is elveszítették a kapcsolatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Képviselőtársaimat arra kérem, foglalják el helyüket. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a napirend előtti felszólalások végére értünk. Most Volner János képviselő úrnak adok szót, aki **személyes érintettség címén** kért arra lehetőséget. Parancsoljon, képviselő úr, frakcióvezető úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én megér-

tem a miniszterelnököt, hogy a Mészáros Lőrinc-re vonatkozó kérdések mindig idegességet okoznak nála, hiszen legutóbb már a napilapok és hetilapok hasábjain a strómanságot egyaránt Mészáros Lőrinc fényképével és nevével illusztrálták az újságok. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Személyes érintettség!)* Azonban fontos azt látni, hogy azok a médiumok, amelyek minket rágalmaznak hasonló módon, zsinórban veszítik el, képviselő úr, ellenünk a pereket. Ezek az újságok zsinórban bukják el sorra a személyiségi jogi pereket jobbikos politikusokkal szemben.

Magammal kapcsolatban azt szeretném önnek elmondani, hogy 16 éves vállalkozói pályám során még soha adóigazgatási eljárás nem folyt ellenem. A fideszes vállalkozókkal ellentétben soha nem vettem fel és nem is igényeltem állami támogatást, soha nem vettem részt közbeszerzésekben, mindvégig a költségvetés nettó befizetője voltam. *(Balla György közbeszól.)* Képviselő úr, ez egy olyan vállalkozói teljesítmény, amire joggal vagyok büszke, azt a rágalomhadjáratot pedig, amit önök folytatnak, csak a jó ízlés tudná megszakítani, de ez önöknél nem fellelhető. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalásokat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varju László, független; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Molnár Zsolt, MSZP; Rétvári Bence, KDNP; Gyöngyösi Márton, Jobbik; Vas Imre, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Kissné Köles Erika, szlovén nemzetiségi szószóló; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Gúr Nándor, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most **mandátumigazolások** és a képviselői eskütétel következik.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Novák Előd, jobbikos képviselő úr lemondásával megüresedett helyre a Jobbik országos listájáról Pintér Tamás urat jelölte.

A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Pintér Tamás megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Parancsoljon, elnök úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, Novák Előd 2016. augusztus 31. napján a Jobbik Magyarországért Mozgalom jelölő szervezetek által az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított közös pártlistájáról szerzett mandátumáról lemondott. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 58/2016. számú 2016. szeptember 6-án kelt határozatával Pintér Tamás úr részére kiadta. A határozat 2016. szeptember 9-én 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevelét átadására 2016. szeptember 9-én került sor.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a mai ülésen megvizsgálta a Pintér Tamás úr mandátumigazolásához szükséges iratokat. Időközben a képviselő úr nyilatkozatában jelezte, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait gyakorolhatja. Ezek alapján a Mentelmi bizottság egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja Pintér Tamás úr mandátumát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, igazolja-e Pintér Tamás mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Pintér Tamás mandátumát 159 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Schiffer András LMP-s képviselő úr lemondásával megüresedett helyre az LMP országos listájáról Hadházy Ákos urat jelölte. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Hadházy Ákos megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, Schiffer András 2016. szeptember 5-én a Lehet Más a Politika jelölő szervezetek által az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán állított közös pártlistájáról szerzett mandátumáról lemondott. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 59/2016. számú, 2016. szeptember 6. napján kelt határozatával dr. Hadházy Ákos úr részére kiadta. A határozat 2016. szeptember 9-én 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevél átadására 2016. szeptember 9-én került sor.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a mai ülésen megvizsgálta a dr. Hadházy Ákos mandátumigazolásához szükséges iratokat.

Időközben a képviselő úr is jelezte nyilatkozatában, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait gyakorolhatja.

Mindezek alapján a Mentelmi bizottság egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül, a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja dr. Hadházy Ákos úr mandátumát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét felhívom figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Hadházy Ákos mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Hadházy Ákos mandátumát 157 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az ünnepélyes eskütétel és az esküokmányok aláírása következik.

Megkérem Pintér Tamás és Hadházy Ákos képviselő urakat, hogy fáradjanak az ülésterem közepére, és tegyék le az esküt. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét; a tisztelt Országgyűlést pedig arra kérem, hogy szokásainknak megfelelően felállva hallgassuk azt meg. *(A teremben lévők felállnak. - Dr. Hadházy Ákos és Pintér Tamás a terem közepére lépnek. - Hiszékeny Dezső előolvassa az eskü szövegét.)*

PINTÉR TAMÁS (Jobbik)/DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Én, Pintér Tamás/dr. Hadházy Ákos, fogadom, hogy Magyarországhoz és annak alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az eskütételt követően, hagyományainknak megfelelően, felkérem Moring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a

megválasztott képviselőket pedig arra, hogy kézjegyükkkel lássák el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Moring József Attila gratulál Pintér Tamásnak és dr. Hadházy Ákosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Pintér Tamásnak és dr. Hadházy Ákosnak elsőként Vona Gábor, majd Schmuck Erzsébet, dr. Szél Bernadett, dr. Szakács László, Fodor Gábor, Kósa Lajos, dr. Vejkey Imre és Szelényi Zsuzsanna gratulál.)*

(15.40)

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés új képviselőinek eredményes munkát és sok sikert kívánok az Országgyűlés és a magam nevében is. Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma teljes, azaz 199. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2016. évi őszi ülészakájának javasolt **munkarendjével** kapcsolatban a Házbizottság múlt heti ülésén nem alakult ki konszenzus, ezért az országgyűlési törvény 13. § (6) bekezdése értelmében a munkarendről az Országgyűlés dönt. A munkarendet képviselőtársaim a honlapról már megismerhették.

Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési törvény 13. §-ának (7) bekezdése értelmében a vita tárgyát képező kérdés ismertetését követően képviselőcsoportonként egy képviselő, továbbá az elsőként szólásra jelentkező független képviselő legfeljebb 3 perces hozzászólásra jogosult. Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalási lehetőséggel, és megkérem, hogy nyomógombbal jelentkezzen be. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tehát az Országgyűlés döntése következik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az őszi ülészakájának javasolt munkarendjét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javasolt munkarendet 111 igen szavazattal, 50 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2016. évi őszi munkarendjét tartalmazó kártyanaptárakat majd a terembiztosi szolgálat pultjánál lesz lehetőség átvenni.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány benyújtotta az őszi ülészakájának törvényalkotási programját, amelyet az érdeklődők az informatikai hálózaton már megismerhettek. Az Állami Számvevőszék ehhez előterjesztette ajánlását, amely ugyancsak elérhető az informatikai hálózaton.

Azt is bejelentem, hogy Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy a Nemzeti Választási Bizottság a 43/2016. számú határozatában megállapította, hogy a Kész Zoltán által kezdeményezett, „Egyetért-e ön azzal, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 2. számú mellékletében meghatározott gazdasági társasággal foglalkoztatási jogviszonyban álló természetes személy havonta

legfeljebb bruttó 2 millió forint összegű javadalmaszásban részesülhessen?” **országos népszavazási kezdeményezés** támogatására gyűjtött érvényes aláírások száma a 100 ezret elérte, de 200 ezer alatt maradt. Az érvényes aláírások száma legalább 106 275. A Nemzeti Választási Bizottság elnökének átirata C/11344. számon elérhető a parlamenti információs rendszerben. Erre tekintettel a határozati házsabály 88. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés elnöke kijelölte az Igazságügyi bizottságot a fenti kérdésben történő országos népszavazás elrendelésére vonatkozó határozati javaslat elkészítésére és benyújtására.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy a Nemzeti Választási Bizottság az 51/2016. számú, a Kúria által helybenhagyott határozatában megállapította, hogy a Gógös Zoltán által kezdeményezett, „Egyetért-e ön azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt az állami tulajdonban álló termőföldek értékesítésének tilalmáról?” országos népszavazási kezdeményezés támogatására gyűjtött érvényes aláírások száma a 100 ezret elérte, de 200 ezer alatt maradt. Az érvényes aláírások száma: 181 318. A Nemzeti Választási Bizottság elnökének átirata C/11840. számon elérhető a parlamenti informatikai rendszerben. Erre tekintettel a határozati házsabály 88. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés elnöke kijelölte az Igazságügyi bizottságot a fenti kérdésben történő országos népszavazás elrendelésére vonatkozó határozati javaslat elkészítésére és benyújtására.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkár kinevezéséről** szóló átiratát megküldte az Országgyűlésnek.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse a köztársasági elnök úr átiratát. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - Schanda Tamás Jánost 2016. szeptember 1-jei hatállyal az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává kineveztem. Budapest, 2016. augusztus 27. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében is gratuláljak államtitkár úrnak, és sok sikert kívánjak munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság ülésén valamennyi frakció egyetértett abban, hogy a korábbi gyakorlattal megegyezően az Országgyűlés a napirenden kívüli felszólalásokkal és a kérdések tárgyalásával

kapcsolatosan fogadjon el **házsabálytól való eltérést**. A házsabálytól való eltérésre tett javaslatot H/11942. számon a honlapon megismerhetik.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse ennek a lényegét. Parancsoljon, jegyző úr!

(15.50)

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2016. évi őszi ülészakán, ha több hétre fogadja el napirendjét, 1. a képviselőcsoportok napirenden kívüli felszólalására az ülés második hetére eső, a napirendben megállapított további egy napján is jogosultak legyenek, a felszólalási szándékot legkésőbb a második hét első ülésnapjának megnyitása előtt kell bejelenteni; 2. a kérdések tárgyalása során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy az ülés második hetére eső, a kérdések napirendi pontját tartalmazó ülésnapján csak az a kérdés legyen tárgyalható, amelyet az ülésnapot megelőző munkanapon 9 óra 30 percig benyújtottak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a 2016. évi őszi ülészakán, ha több hétre fogadja el napirendjét... *(Jelzésre:)* Elnézést, ez már elhangzott a jegyző úr részéről. Az elnök is tévedhet. *(Derűltség. - Közbeszólások: Nem! Nem!)* Nem is tévedett. *(Derűltség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házsabálytól való eltérést 159 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk **napirendjének megállapítása**. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolja, hogy az Országgyűlés szerdai ülésnapján a központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló T/11907. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az Országos Magyar Vadászkamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény módosításáról szóló T/11836. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztések bizottsági meg tárgyalásáról és döntéshozataláról** határozunk.

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a Bethlen Gábor Alap 2015. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/10984. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságát a B/10984. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt Nemzeti összetartozás bizottságát a határozathozatalra 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte.

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a kis- és középvállalkozások 2013-2014. évi helyzetéről, gazdálkodási feltételrendszeréről, a vállalkozásfejlesztés érdekében megtett intézkedésekről, valamint a kis- és középvállalkozások részére nyújtott állami támogatások eredményeiről szóló B/11206. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottságot a B/11206. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottságot a határozathozatalra 115 igen szavazattal, 50 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett felkérte.

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a Gazdasági Versenyhivatal 2015. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló B/11209. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a B/11209. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt Gazdasági bizottságot a határozathozatalra 115 igen szavazattal, 51 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

(Tüsszent.) Elnézésüket kérem. Csak megerősítem az igen szavazatot. *(Derűltség.)*

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés az élelmiszerlánc-biztonságról és a felügyeleti díj felhasználásáról szóló B/11722. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel. Kérdezem a tisztelt Országgyű-

lést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot a B/11722. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot a határozathozatalra 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett felkérte.

Tisztelt Országgyűlés! Most **személyi javaslatokról** határozunk.

Soron következik a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának megválasztása. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem dr. Kardkovács Kolos urat és családját, valamint meghívott vendégeit. *(Taps.)* Kardkovács Kolos úr a IV. számú páholyban foglal helyet. Köszönöm szépen.

A Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának megválasztását előkészítő Gazdasági bizottság a jelöltet meghallgatta, javaslatában a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben foglalt jogkörében eljárva Kardkovács Kolos urat javasolja a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának megválasztani. Az elnöki jogkörben előterjesztett határozati javaslatot S/12061. számon a honlapon megismerhetik.

Tisztelt Országgyűlés! A monetáris tanács tagját az Országgyűlés a jelen lévő országgyűlési képviselők többségének szavazatával hat évre választja meg. Az Országgyűlés a határozati javaslatról vita nélkül dönt.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/12061. számú javaslat alapján megválasztja-e a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának Kardkovács Kolos urat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Kardkovács Kolos urat a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának 114 igen szavazattal, 53 nem szavazattal, tartózkodás nélkül megválasztotta. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most az ünnepélyes **esküvetel** és az esküokmányok aláírása következik. Tisztelettel felkérem Kardkovács Kolos urat, hogy fáradjon az ülésterem közepére, és tegye le esküjét.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlést pedig szokásainknak megfelelően arra kérem, hogy felállva hallgassuk meg azt. *(A teremben lévők felállnak. - Kardkovács Kolos a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos jegyző előolvassa az eskü szövegét.)*

KARDKOVÁCS KOLOS, a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsának tagja: Én, Kardkovács Kolos fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsi tagi tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segéljen! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most felkérem Moring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányt, Kardko-

vács Kolos urat pedig arra kérem, hogy kézjeggyével lássa el azt. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Kardkovács Kolosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Kardkovács Kolosnak elsőként dr. Fónagy János, majd dr. Nagy István, Cseresnyés Péter, Kósa Lajos, Schmuck Erzsébet, dr. Szakács László, Volner János és dr. Vejkey Imre gratulál.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Kardkovács Kolos úrnak, a Magyar Nemzeti Bank monetáris tanácsa tagjának megválasztásához az Országgyűlés és a magam nevében gratulálok, munkája ellátásához sok sikert kívánok. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az Országgyűlés új **jegyzőjének** megválasztása. Bejelentem, hogy Mirkóczki Ádám jegyző úr jegyzői tisztségéről lemondott. Engedjék meg, hogy jegyző úrnak megköszönjem eddigi munkáját. Jegyző úr, köszönjük szépen. *(Taps.)*

Az alakuló ülést előkészítő ötpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy e jegyzői hely betöltésére a Jobbik képviselőcsoportjának van lehetősége javaslatot tenni.

Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/12060. számú személyi javaslatot. Parancsoljon, jegyző úr!

(16.00)

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat a következők szerint módosul: az Országgyűlés Mirkóczki Ádám, Jobbik, helyett Szávay Istvánt, Jobbik, az Országgyűlés jegyzőjévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e az S/12060. számú javaslat alapján Szávay István képviselő urat az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Szávay István képviselő urat az Országgyűlés jegyzőjének 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül megválasztotta. Az Országgyűlés új jegyzőjének megválasztásához gratulálok, munkájához sok sikert kívánok. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bizottsági tisztségviselők és tagok** megválasztása.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/12068. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és

tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Költségvetési bizottságba Burány Sándor, MSZP, helyett Mesterházy Attilát, MSZP; a Vállalkozásfejlesztési bizottságba Volner János, Jobbik, helyett Z. Kárpát Dánielt, Jobbik, a bizottság elnökévé; a Vállalkozásfejlesztési bizottságba dr. Varga László, MSZP, helyett Lukács Zoltánt, MSZP, a bizottság alelnökévé; az Európai ügyek bizottságába Farkas Flórián, Fidesz, helyett Hollik Istvánt, KDNP; a Gazdasági bizottságba Velez Árpád, MSZP, helyett dr. Szakács Lászlót, MSZP; a Költségvetési bizottságba dr. Szakács László, MSZP, helyett Velez Árpádot, MSZP; a Nemzeti összetartozás bizottságába Ander Balázs, Jobbik, helyett Sneider Tamást, Jobbik; a Népjelölti bizottságba Novák Előd, Jobbik, korábban megüresedett tagsági helyére Ander Balázst, Jobbik, a bizottság tagjává megválasztja.

Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Révész Máriusz, Fidesz, helyett L. Simon Lászlót, Fidesz, dr. Harangozó Tamás, MSZP, helyett Burány Sándort, MSZP, Kiss László, MSZP, helyett dr. Varga Lászlót, MSZP, Apáti István, Jobbik, helyett Pintér Tamást, Jobbik, dr. Schiffer András, LMP, korábban megüresedett tagsági helyére dr. Hadházy Ákost, LMP, a bizottság tagjává megválasztja.

Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/12068. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala. A Mentelmi bizottság a legfőbb ügyész megkeresésére H/12059. számon határozati javaslatot terjesztett elő Mengyi Roland országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mentelmi bizottság a legfőbb ügyész Ksb. 1229/2016/17-I. számú átirata alapján a mai napon tárgyalta dr. Mengyi Roland mentelmi ügyét.

Az átirat indítványozta Mengyi Roland országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését, vesztegetést állítva elkövetett befolyással üzérkedés

büntette, bünszövetségben bűnszegdként elkövetett, különös nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntette kísérletének megalapozott gyanúja miatt.

A legfőbb ügyész átirata szerint a képviselőtársunk tisztában volt azzal, hogy az ő közreműködésével az Emberi Erőforrások Minisztériuma által 2015-ben kiírt modellprogram szociális szövetkezetek hálózatosodása érdekében című pályázati felhívásra jelentkező, vele kapcsolatban álló elkövetői körhöz tartozó szövetkezetek által benyújtott pályázatok nem valós tartalmúak.

(16.10)

A megszerezni tervezett összeget a nyomozás adatai szerint - ez a 90 százalék - döntően Mengyi Roland érdekkörében osztották volna el.

A Mentelmi bizottság az ügyet a mai napon tárgyalta és megvizsgálta. Az ülésen részt vett Mengyi Roland képviselőtársunk is, aki elmondta, hogy ami a legfőbb ügyész átiratában tényállásként vele kapcsolatban szerepel, az nem igaz, és kérte mentelmi jogának felfüggesztését annak érdekében, hogy az igazság kiderüljön.

A Mentelmi bizottság a közvadás ügyekben szakadatlanul a mentelmi jog felfüggesztését javasolja, mivel ez szolgálja az Országgyűlés tekintélyének a megóvását, illetve az érintett képviselő is egyértelműen ezt kívánja.

Mindezekre tekintettel a Mentelmi bizottság 6 igen szavazattal azt javasolja a tisztelt Országgyűlésnek, hogy az Országgyűlés dr. Mengyi Roland országgyűlési képviselő mentelmi jogát függessze fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdem Mengyi Roland képviselő urat, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. Ötperces időkeretben parancsoljon, képviselő úr!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Mentelmi bizottság javaslatának megfelelően ismételtlen kérem, hogy a mentelmi jogomat függesszék fel az esetben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Mengyi Roland országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Mengyi Roland képviselő úr mentelmi jogát 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül felfüggesztette.

Tisztelt Országgyűlés! Most 16 óra 10 perc van, áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt - a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett - jogkörével élve a következő kérdéseket **viisszautasította**, mivel azok nem tartoznak a címzettek feladatkörébe: dr. Vadai Ágnes független képviselő asszony K/10947. számú, az emberi erőforrások miniszteréhez címzett írásbeli kérdését; Szabó Timea független képviselő asszony K/11099. számú, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez címzett írásbeli kérdését; illetve Farkas Gergely jobbkios képviselő úr K/11779. számú, a nemzeti fejlesztési miniszterhez címzett írásbeli kérdését.

Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan hivatali ügyeik ellátása érdekében most elhagyják az üléstermet, azt úgy hagyják el, hogy képviselő asszonyt interpellációs kérdésének elmondásában ne zavarják.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Mikor fejezik be a haverok zsebét kitömő migránsok betelepítését?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr! Hogy kampányolnak önök a külföldiek betelepítése ellen, amikor a Fidesz kifejezetten betelepítéspárti? Sőt, önök nemcsak hogy támogatják bevándorlók betelepítését, hanem kormányzati szinten saját maguk szervezik ezeket a betelepítéseket, és ebből a Fidesz-közeli offshore cégek százmilliárdos hasznot tesznek zsebre. Ezeket a tömeges betelepítéseket letelepedési államkötvénynek hívják. A mai napig önök 16 ezer külföldi előtt nyitották szélesre Magyarország és ezzel az Európai Unió kapuját, persze jó pénzért. A mai napig önök 16 ezer bevándorló letelepedését segítették, és még további betelepülőket akarnak hazánkba csábítani. Mi bajuk tehát külföldiek betelepítésével? Csak nem az, hogy ide csak az jöhet, aki a haverjaik cégeinek fizet? Mert a külföldiek tömeges fideszes betelepítésének haszna kizárólag olyan offshore cégeket gazdagít, amelyeket többek között Rogán Antalhoz és Habony Árpádhoz is kötnek. Már csak az a kérdés, hogy vajon csak a haverjaik vagy önök is tesznek zsebre azokból a százmilliárdokból, amik a fideszes betelepítések haszna eddig és még tovább.

Látjuk és olvassuk azt, hogy elítélt bűnözőket is rászabadított a Fidesz így az országra. Rádásul mindezt úgy, hogy végül még a magyar emberek fognak fizetni a bevándorlóknak kamatostul, mert

hát így működik a letelepedési államkötvény. Aki ugyanis ezt megveszi, kölcsönt ad Orbán Viktor kormányának. Cserébe pedig azonnal élethosszig tartó letelepedési engedélyt kap Magyarországon. Ezt a kölcsönt azonban öt évvel később vissza kell nekik fizetnünk kamatostul. Vagyis a helyzet az, hogy a pénz egy jelentős részét a fideszes cégek zsebre vágják, majd a kamatokkal növelt összeget öt évvel később a magyar adófizetőktől bevasalják. Nem érzi-e az ellentmondást abban, hogy miközben a kormány betelepítések ellen kampányol és bevándorlás ellen kampányol, addig a Fidesz-kormány 16 ezer embert, egy városnyi bevándorlót csábított már Magyarországra? Nem érzi-e szégyenletesnek, hogy pénzért bűnözőket szabadítanak rá a magyar emberekre? Az így kapott pénz nagy részét lenyúlják, majd öt évvel később a kamatokkal növelt összeget ugyanezekkel a magyar adófizetőkkal fizettetik vissza. Mindez tartathatatlan, és nem lehet tovább folytatni. Ezért, ha már a belügyminiszter ezt nem tette meg, akkor az MSZP törvényjavaslatot nyújtott be a fideszes betelepítések felszámolására, a közvetítő offshore cégek nyilvános elszámoltatására és a cégek hasznának 75 százalékos megadóztatására. Kérdezem, hogy a kormány támogatni fogja-e a javaslatunkat, vagy tovább asszisztál a haverokat gazdagító és az ország biztonságát veszélyeztető fideszes betelepítésekhez.

És azt gondolom, még egy kérdés maradt, hogy vajon a magyar miniszterelnök mennyit kaphat ebből a bizniszből. Vajon az elhíresült 90 százalékot, vagy ne adj isten, 95-öt, márt hát ő mégiscsak a miniszterelnök? *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzott interpellációs kérdésre Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az interpellációjában elmondott és minden tekintetben feltételezéseken, valamint sajtóhíreken alapuló állításaival szemben lássuk a valóságot!

A jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések alapján a Magyarországon történő letelepedés céljából nemzeti letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár kaphat, akinek beutazásához és tartózkodásához magyarországi befektetései tekintettel nemzetgazdasági érdek fűződik. Nem kaphat letelepedési engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a letelepedése veszélyezteti Magyarország közbiztonságát vagy nemzetbiztonságát. A nemzetbiztonsági vizsgálatot a rendőrség, a Terrorelhárítási Központ és az Alkotmányvédelmi Hivatal végzi, és ennek keretében együttműködnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal. A vizsgálatra 30 nap áll rendelkezésre, és az eljárás a kérelmező családtagjaira is vonatkozik. Aki nemzetbiztonsági kockázatot jelent, az nem kaphat letelepedési engedélyt, ha pedig valaki méltatlanná válik a letele-

pedési engedélyre, attól a jogszabályok értelmében az engedély visszavonható.

A program bevezetésétől kezdődően letelepedési engedélyt kérelmezők közül nemzetbiztonsági érdekekre tekintettel négy fő, közbiztonsági érdekekre tekintettel két fő kérelme került elutasításra. Családtagként kérelmezők közül nemzetbiztonsági érdekekre tekintettel kilenc fő, közbiztonsági érdekekre tekintettel egy fő kérelme került elutasításra.

Az önök állításaival szemben a letelepedésikötvény-program tehát sem nem bevándorlás, sem nem ellenőrizetlen. Igazi veszélyt nem a letelepedési kötvény jelent Magyarország számára, hanem az a 390 ezer illegális bevándorló, aki ellenőrizetlenül lépte át a határt. Ne feledkezzünk meg arról sem, hogy tavaly 282 ezer külföldi tartózkodott vízummal Magyarországon területén; a vízumkérelmek elbírálását előíró uniós normák sem olyan szigorúak, mint a letelepedési engedélykérőkkel szemben előírt követelmények. Minden uniós országban van ilyen rendszer, és Magyarországon is az európai uniós szabályoknak és a nemzetközi mintáknak megfelelően, ellenőrzött módon működik.

(16.20)

A nemzetközi gyakorlat az, hogy minden ország közvetítőkre bízta ezt a tevékenységet. A közvetítő cégek tulajdonosi háttere ismert, enélkül engedélyt sem kaphatnak, a cégek megbízási díjait pedig a piac árazza be.

Biztosan mondhatom, tisztelt képviselő asszony, hogy a fele sem igaz abból, amit a letelepedési kötvénnyel összefüggésben önök állítanak. Annak érdekében, hogy a véleményét a jövőben valós információkra alapozhassa, szívesen rendelkezésre bocsátunk egy tájékoztató anyagot, amelyet a mai ülést követően át fogok adni önnek.

Bízom abban, hogy el tudja fogadni a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Nem fogadom el, elnök úr. Államtitkár úr, ha a fele igaz lenne annak, amit mondott, az is elég nagy probléma lenne. Látszik az, hogy legalább a Belügyminisztériumnak tisztában kellene lennie a kockázatokkal. Itt kiderült, hogy bűnözők is bejöhettek így Magyarországra, vettek ilyen engedélyt, mégis a Belügyminisztérium a fiú botját nem mozdítja, semmilyen vizsgálatot nem indítottak, innentől kezdve azt gondolom, minden hiteltelen, amit mond ezzel kapcsolatban. Maga a Belügyminisztérium asszisztál a fideszes VIP-betelepítésekhez.

A tények változatlanok: 16 ezer bevándorlót hoztak be Magyarországra úgy, hogy közben az adófize-

tők pénzén milliárdokért bevándorlásellenes kampányt folytatnak. Ez a leggusztustalanabb átverés, azt gondolom, az elmúlt években a Fidesz-kormány részéről, és eközben pénzért eladják Magyarország és az EU biztonságát is. Látszik az, ez újabb bizonyíték, semmilyen kormányzás nincs ebben az országban, amit mond, semmilyen nemzeti érdek nem létezik. Egy dolog van (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a Fidesz-kormány üzleti érdeke, aminek a nap végén mindig az adófizetők, a magyar adófizetők fizetik meg a cechet. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el ez államtitkári választ. Kérdezem ezért, önök elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 41 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Naivitás, dilettantizmus vagy zsarolás áll a háttérben annak, hogy az Orbán-kormány a balliberális érához köthető hírszerzőket és kémeket is foglalkoztat?”** címmel. Gyöngyösi Márton képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Talán még a Fidesz soraiban is sokan meglepődtek volna, ha a kétezres években, amikor Szijjártó Péter még a Fidesz ökleként protestált egyébként igen helyesen a balliberális politikusok visszaélései ellen, valaki azt mondja nekik, hogy ugyanez a Szijjártó Péter tíz év múlva miniszterként majd olyan embereket emel pozícióba, mint a korábban még elszámoltatni kívánt SZDSZ-elnök és miniszter Kóka János, az ugyancsak SZDSZ-es pártkatona, Szent-Iványi István, a beteges szadizmusáról elhíresült ÁVH-s kihallgatótisztval vállalkozást alapító Eörsi Mátyás, a Gyurcsány Ferenc személyi titkáráként megismert Kolozs András vagy az MSZP külügyeit vezető Dobolyi Alexandra, aki egyébként Veres János szocialista pénzügyminiszter titkárságvezetőjéből nőtte ki magát. Ezt kapta Magyarország az egykor az elszámoltatás ígéretével hatalomra jutó Fidesztől. Mindeközben tanúi lehetünk a magyar diplomácia leépítésének, a Fidesz a külpolitikát egyszerű kalmárkodássá silányította, amelyben a kereskedők a kormány kegyeltjei, az egyenleg pedig korrupciógyanús és nemzetbiztonsági kockázatokat felvető ügyek garmadája.

Mindeközben miközben az önök kormánya előremutató koncepciókról beszél, a magyar nemzeti érdekek képviselője helyére egy Fidesz-közeli szűk kör pénzügyi érdekeinek képviselője került, a beharangozott nagy üzletek pedig jelentős részben azt takarták, hogy külföldieknek segítettünk nyeresz-

kedni. Azonban még itt is akadnak kifejezetten hajmeresztő esetek, mint például az FBI által körözött, terrorizmus finanszírozásával összefüggésbe hozott szaúdi milliárdos, Gait Faraon, akinek a Külügyminisztérium által felügyelt Nemzeti Kereskedőház Zrt.-vel van közös cége, és aki Orbán Viktor vejének cégétől vásárol műemlékké nyilvánított ingatlant.

Ami viszont még ezt is felülmúlja, az a letűnt balliberális rendszerekhez köthető kémek és hírszerzők pozícióba emelése. Hogyan lehetséges az, hogy a rendszerváltás előtt nyugati követségeken hírszerzőként mozgó, majd a Medgyessy-kormány alatt a hírszerzés vezetőjévé kinevezett Czukor József az Orbán-kormány alatt előbb berlini nagykövet, majd a miniszterelnök külügyi főtanácsadója lehet? Hogyan lehetséges, hogy olyan embert neveznek ki az egyik legfontosabb külképviseletünk, a washingtoni misszióvezető helyettesi posztjára, mint Hetesy Zsolt, aki a Gyurcsány-kormány idején előbb a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat főigazgatójaként, majd az Információs Hivatal élén tevékenykedett minden titkok tudójaként? Abban az időben töltötte be ezt a pozíciót, amikor gyaníthatóan a szakszolgálatok tudtával, ha nem egyenesen a hathatós közreműködésével Magyarországon cigányok elleni gyilkosságsorozat történt, vagy a 2006-os őszi események zajlottak, erősen a titkosszolgálatok által manipulált módon. Hova lett a 2010-es választások idején sokat hangoztatott elszámoltatás szlogenje, amikor Hetesy Zsolt, a Gyurcsány-kormány elnyomógépezetének egyik operatív működtetője, a vezetés legsötétebb terveinek ismerője és kivitelezője a Fidesz-kormány kegyeltje lehet?

Tisztelt Miniszter Úr! Mi áll a háttérben? Nem zsarolásról beszélhetünk-e, amivel ezek az emberek az önök kormányát hathatósan és folyamatosan zsarolják? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszra megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a témát. Először is engedje meg, hogy ellentétben önnel én a tényekhez ragaszkodjak, és hadd mondjam el önnek, hogy Szent-Iványi István éppen az én miniszterségem ideje alatt hagyta el a Külügyminisztériumot, tehát nemhogy kineveztem, hanem az én miniszterségem alatt távozott a minisztériumból. Kóka Jánost semmire nem neveztem ki. Az általa tulajdonolt cég pont olyan segítséget kap a külgazdasági intézményrendszerből, mint mindenki másnak a cége, tehát nem gondolom, hogy bármilyen módon nekem politikai alapon különbséget kéne tennem cégek között, cégtulajdonos politikai preferenciája vagy korábbi állami pozíciói nyomán. Eörsi Mátyást sem emeltem én sehova. A magyar kormány egy nemzetközi szervezet élére jelölt egy

olyan embert, aki abban a szervezetben dolgozik évek óta. Csak kérem, hogy ha már itt, a parlamentben felhozzuk ezt a témát, legalább a tényeket tartssuk tiszteltben.

Őn azt mondja, hogy mi a külpolitikát kalmárkodásnak nézzük. Nézze, ezzel kapcsolatban azt tudom mondani önnek, hogy két éve, amikor én ezt a miniszteri kinevezést kaptam, akkor sem rejtettem véka alá azt a koncepciómat, hogy szerintem a magyar külpolitikának az a feladata, hogy a magyar gazdasági érdekeket érvényesítse külföldön, hiszen mi egy olyan ország vagyunk, amely rendkívül nyitott gazdasággal rendelkezik. Nem gondolom azt, hogy a külpolitika, a magyar külpolitika önmagáért való lenne. Vannak olyan nagy országok, amelyek megengedhetik maguknak, hogy a külpolitikát azért csinálják, hogy külpolitizáljanak. Azt gondolom, Magyarország a világhatalmi rangsorban nincs azon a helyen, hogy megengedhesse magának, hogy a külpolitikát csak a külpolitikáért csinálja. Azt gondolom, igenis fontos feladata a külpolitikának a külgazdasági érdekek érvényesítése, és én nem gondolom azt, hogy bármelyik diplomata teljesítményét azon kéne lemérnem, hogy hány fogadásra ment el; sokkal inkább mérem a külképviseleteink teljesítményét azon keresztül, hogy az adott országgal a kereskedelmi kapcsolataink hogyan alakultak.

Csak a tények kedvéért szeretném megjegyezni, hogy a tavalyi esztendőben, 2015-ben működött először integráltan a teljes külügyi, külgazdasági intézményrendszer, és szintén a tavalyi év eredménye az, hogy minden idők legmagasabb exportját mutatta be a magyar gazdaság, minden idők legmagasabb külkereskedelmi többletét mutatta be a magyar gazdaság, és minden idők legtöbb beruházása érkezett Magyarországra a beruházásösztönzési rendszerünkön keresztül. Az idei esztendő első félévi adatai szerint a tavalyi rekordteljesítményt felülmúltuk exportban, a tavalyi rekordteljesítményt felülmúltuk a külkereskedelmi többlet tekintetében, és már az idei esztendőben szeptember elejéig kétszer annyi működő tőke, 2,7 milliárd euró jött be a befektetésösztönzési rendszeren keresztül, mint tavaly.

A két konkrét úriemberről, akit számon kért rajtam - nem akarom megkerülni a kérdését -, a következőt tudom önnek mondani. Hetesy Zsolt, aki a washingtoni nagykövetségen fog első beosztotti munkakört betölteni, ő 2012. július 15-e óta, több mint négy éve hazánk ENSZ-képviselétén New Yorkban első beosztott. Tehát mi történik? Mi történik? Az első beosztott néhány száz kilométerrel megy odébb. Négy éve ott dolgozik. Őn négy éve, több mint négy éve parlamenti képviselő, egyszer nem kérdezte meg, hogy hogyan lehet, hogy Hetesy Zsolt az ENSZ-képviselötünkön első beosztott. Most érdekes módon négy év után lett érdekes ez a téma - viszonylag lassú a reakcióidő.

A másik, Czukor József nagykövettel kapcsolatban: 2005-től 2009-ig Ljubljanában szolgált nagykövetségként, 2010-től pedig egészen a tavalyi esztendő-

ig Berlinben szolgált nagykövetségként. Egyszer sem hallottam sem a Jobbik, sem más képviselőcsoportok részéről, hogy panaszkodtak volna Czukor József teljesítményére.

(16.30)

Tehát én azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy amikor felvetjük ezeket a szakmai-személyi kérdéseket - nyilvánvalóan voltak, vannak és lesznek is ellentétek közöttünk ebben a kérdésben -, akkor azt javaslom, hogy mindig minden tényt vegyünk figyelembe. Köszönöm szépen, hogy felvetette ezt a kérdést itt az Országgyűlésben. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Gyöngyösi Márton képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! A válaszát nem tudom elfogadni, bár nagyon nagy mértékben díjazom azt az igyekezetét, amellyel próbált elhatárolódni a korábbi, Martonyi és Navracsics miniszter urak által vezetett második Orbán-kormány diplomáciájától. Én díjazom ezt az igyekezetet, mert látom, ön is mindent megtesz azért, hogy bizonyos átalakításokat véghez vigyen az ön alá rendelt tárcánál. Azonban azt látom, hogy ezek az átalakítások csak részben üdvözlendők. Ugyanakkor, amikor a kirúgott emberek helyére önök pozícióba emelnek embereket, akkor úgy látom, hogy a kontraszelekcio legválogatottabb módszereit alkalmazzák, a dunakeszi futbalcsapattól kezdve egészen az MSZP-SZDSZ-es korszak letűntnek hitt embereit guberálják vissza a szemétdombról elképesztő igyekezettel.

Tehát én úgy látom, hogy a meghirdetett célokat más típusú emberekre kellene bízni, különben azok a meghirdetett célok, amelyeket önök megtettek, nem fognak megvalósulni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 109 igen szavazattal, 21 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, Schmuck Erzsébet és Ikotity István, az LMP képviselőcsoportjának képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Kétszességes Magyarország?**” címmel. Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A nagy kampányzaj könnyen eltereli a figyelmet olyan adatokról, amelyek az or-

szág egyre erősödő kettéosztottságát mutatják. Miközben a kormány folyamatosan emelkedő reálbérekről beszél, az átlagbér egyre kevesebbet mond el az ország valós állapotáról. A KSH első féléves adatai szerint óriásira nőttek a kereseti különbségek az ország leggazdagabb és legszegényebb megyéi között. A nettó átlagkereset 2016 első felében 172 ezer forint volt, aminél magasabb számot a 19 megye közül egyedül Győr-Moson-Sopron és a főváros produkált. A legmagasabb fővárosi bérek az elmúlt évben háromszor olyan gyorsan nőttek, mint a legkisebb szabolcsi fizetések. A budapesti átlagbér közel kétszerese a nettó 116 ezret kereső szabolcsi dolgozók bérének, vagyis több mint 100 ezres a különbség. Az országos átlagnak is csak kétharmadát éri el az ország legkeletibb megyéjének a dolgozó.

Szabolcs egyébként ahhoz az észak-alföldi régióhoz tartozik, amelyek évről évre a hús legszegényebb európai régió között végez. Észak-Alföldön az EU-átlag 43 százaléka az egy főre jutó GDP, és ez a Fidesz kormányzása alatt mit sem változott. A hét magyar régióból négy rendre a sor végén kullog, a mélyszegénységbe süppedt bolgár és román régiók társaságában.

De az ország tragikus kettészakadása nemcsak a bérekben mutatkozik meg, hanem a kiskereskedelmi forgalom alakulásában is. Az első negyedévben korábban nem tapasztalt drasztikus különbségek voltak a főváros és a vidék között. Miközben 15 vidéki megyében sokkal kevesebbet vásároltak az emberek, a fővárosban közel 20 százalékkal nőtt a forgalom. A foglalkoztatásban is kettévál a ország, az ország keleti megyéiben a közmunkán kívül alig van munkalehetőség. Borsodban az új állások háromnegyede közmunka, miközben az ország szerencsésebb felében, Győr-Moson-Sopron megyében például az új álláshelyek 87 százaléka nem támogatott piaci állás.

A bérek leszakadása, a vidéki vásárlóerő csökkenése és a közmunka dominanciája is mutatja a Fidesz-kormányzás valódi arcát, a kétsebességessé váló Magyarországot, aminek következménye a fiatalok elvándorlása, a vidék elnéptelenedése és a tömeges elszegényedés. A magyar vidék nagyobbik része ma reménytelenül be van zárva a szegénységet konzerváló közmunkába, ki van szolgáltatva a Nyugat-Európába bedolgozó összeszerelő vállalatoknak és a dél-amerikai irányba tartó birtokpolitikának.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hat év kormányzás után mit tud felmutatni a kormány, mit tett az ország kettéosztottságának felszámolásáért?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány dolgot szeretnék csak mondani, mert nem biztos, hogy mindent sikerül felsorolni, hogy mit tett a kor-

mányszak az elmúlt hat évben annak érdekében, hogy a vidéki, a fővárostól eltérő módon lehetőséget kapó térségekben hogyan tudtuk alakítani a foglalkoztatást pozitív irányba, s hogy a vásárlóerő éppen ezekben a térségekben hogyan növekedett. Egy olyan kérdést feszeget, egy olyan kérdést tett fel, és egy olyan területen tett fel kérdéseket, ami már régóta itt van a parlament padsorai között. Sokszor elhangzott kérdésként és sokszor válaszoltunk rá a tekintetben is, hogy melyek azok a tények, amik a pozitív irányba való elmozdulást segítik.

Egy nagyon mélyen gyökerező problémáról van szó, hisz ha visszamennénk a negyven évvel ezelőtti időszakra, azt látnánk, hogy ugyanezek a problémák, ugyanezek a különbségek merültek fel és elmondhatók voltak. Sajnos, azt kell mondani, hogy hordozzuk ezt a problémahalmazt magunkkal, és az elmúlt hat évben ezt a problémahalmazt, ezt a nehéz helyzetet próbáltuk megoldani. Például azzal, hogy 2014-ben lehatároltunk kedvezményezett járásokat, amelyek társadalmi-gazdasági felzárkóztatást célzó kedvezményekben részesülhettek, például az uniós források odaítélésénél többletpontot kaptak kimondottan a gazdaságfejlesztés, a foglalkoztatás növelése érdekében.

Ezzel összefüggésben alakítottunk ki szabad vállalkozási zónákat, amelyek területén a kis- és közepes vállalkozások adókedvezményben részesültek. Ha megnézi az adatokat - amiket nem szeretnék most tényszerűen felsorolni -, látná azt, hogy hány munkahely létesült ezekben a térségekben, mennyi új foglalkoztatás jött létre. Egy adatot mindenképpen szeretnék mondani, mert itt elsősorban a kkv-szektor, a legnagyobb foglalkoztató szektor érintett: 2013-2014-ben 685 kkv-szektorba tartozó vállalkozás közel 10 milliárd forint kedvezményben és munkahelyteremtő támogatásban részesült, amelyek csak egyes, az ön által is említett térségekben 4 ezer új munkahely létrehozását segítette. Ezeknek a kedvezményeknek a segítségével pontosan azok a régiók tudnak egy jelentősebb fejlődést felmutatni, amelyeket ön példaként hozott, például az észak-magyarországi régió egy főre jutó GDP-je az ön által elmondottakkal ellenében az országos átlagot meghaladó ütemben növekedett.

Az elért eredményeket jól mutatja a 2010-es kormányváltás óta megvalósult 13 százalékpontos foglalkoztatásnövekedés. Ez azt jelenti, hogy 54-55 százalékról 67 százalékra növekedett a foglalkoztatottak száma, és ez hatványozottan igaz azokra a térségekre, amelyeket kiemelt. Például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében 22 százalékponttal, Borsodban pedig 17 százalékponttal növekedett a foglalkoztatás.

(16.40)

De hogy a bérekről is beszéljünk: a bértömeg és a kiskereskedelmi forgalom azt mutatja, hogy nemcsak a foglalkoztatás, hanem a bérek is fejlődtek. 2010-2015 között az északi és keleti térségekben

található megyékben elérte a 31 százalékos átlagot a vásárlóérték-növekedés a bértömeg tekintetében, ha a bértömeget vesszük alapul. Békésben például 41 százalékos volt ez a növekmény, megint hangsúlyozom, bértömegnövekményként.

De hogy ne csak a bértömegről beszéljünk, hanem a reálbér alakulásáról is: ön is tudja, hogy 7,5 százalékkal növekedtek a bérek. Az országos reálbéremelkedés 8 százalékos körüli volt abban az esetben, ha levesszük ebből a közfoglalkoztatotti béreket. Egy példát megint csak Szabolcs-Szatmár megyéből szeretnék felhozni arra, hogy nemhogy leszakad, hanem felzárkózik ez a térség (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*): 9,2 százalékkal emelkedett a reálbér ebben a térségben egy év alatt.

Elnézést kérek, elnök úr, köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Ikotity István képviselő urat, hogy az interpelláló képviselők nevében elfogadja-e az államtitkári választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Én értékelem az igyekezetet, de azt mutatják a számok és a tények, hogy ez a kormány nem tesz meg mindent annak érdekében, hogy ezen változtasson. Miniszterelnök úr napirend előtti megszólalásában is az hangzott el, nem kevés önelégültséggel, amikor fölemlgette ezt a bizonyos GNI-mutatót, hogy Nyugat-Európaéhoz képest a különbségek nem is nagyok. Pedig azt látjuk, és ha megnézzük, a visegrádi országokhoz képest is ezek a különbségek sajnos egyre nőnek. Nem az a baj, hogy Nyugat-Európában nagyok ezek, hanem az a baj, hogy ezek egyre nőnek Magyarországon. Azt gondolom, hogy addig, amíg a kormány nem ismeri azt föl, hogy az alapvető probléma azzal a szemlélettel van, ami a helyi gazdaság fejlesztése helyett, a helyi adottságokból kiinduló munkahelyteremtés helyett a külföldi tőke idecsábítását és egy-két vidéki nagyvárosra koncentrációját részesíti előnyben, addig ez nem fog változni. Nem fogadom el a választ. (*Schmuck Erzsébet tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr az interpelláló képviselők nevében nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyórfy Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Miért fáj az ellenzéknek a magyar gazdák földhöz juttatása?**” címmel. Gyórfy Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Lasan egy éve már, hogy megjelent az a kormányhatározat, amely bevezette a „Földet a gazdáknak” program keretében történő földértékesítések intézkedéseit. Azóta több körben lezajlottak a földárverések, és több mint 200 ezer hektár termőföld került gazdálkodói tulajdonba. Fontosnak tartom hangsúlyozni azt a tényt, amit egyes sajtóorgánumok és ellenzéki képviselőtársaink oly szívesen felejtenek el, hogy a földek licitje a helyi átlagárakat 10 százalékkal haladta meg, így azok minden esetben kifejezetten jó áron kerültek értékesítésre, több száz milliárd forint bevétel termelve.

Miért is fontos ez? Emlékezzünk csak, a baloldali kormányok idején az volt a jellemző, hogy az ország vagyona leginkább nyomott áron külföldi kezébe került. Teljes ágazatok pusztultak ebbe bele. Talán a cukoripar összeomlása, vagyis inkább kivégzése volt a leglátványosabb és egyben legfájdalmasabb ilyen húzás. A több száz milliárdos állami bevételek nem voltak túl gyakoriak, a különféle hitelcsomagok viszont annál inkább. A baloldal egyik hangadó pártjának programjában ma is szerepel a földforgalmi szabályok átalakításának tervezete, amely lehetővé tenné a magyar föld kiárusítását a külföldi állampolgárok és cégek számára. Ebből a nézőpontból igazán érdekes azt látni, hogy hogyan tiltakozik az egész ellenzék a magyar gazdák földtulajdonhoz jutása ellen. Trágyaborogatótól kezdve a bukott népszavazási kezdeményezésig minden előfordult, arról viszont minden ellenzéki hallgat, hogy hány magyar gazdálkodó jutott földterülethez, hányan kaptak segítséget ahhoz, hogy növeljék gazdaságuk stabilitását, és hogyan gazdálkodik most az állam az ország javaival. (*Gógös Zoltán folyamatosan közbeszól.*)

Kérdezem államtitkár urat, a program során összesen hány hektár földterület került meghirdetésre, az árveréseken hány hektár föld talált gazdára. Pontosán mekkora bevétel keletkezett, várhatóan mire is fogja fordítani ezt az összeget a kormány? Milyen az eladott földek méretbeli megoszlása? Milyen hatással van a program az ország birtokszerkezetére? Hány kifogás érkezett az árverések során, hogyan vizsgálták ki ezeket? Összességében hogyan értékeli a kormány a „Földet a gazdáknak” program eddigi eredményeit, és mi a véleményük a megbukott népszavazási kezdeményezésről?

Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. (*Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Gyórfy Balázs képviselő úr interpellációs kérdésére Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Arra kérem MSZP-s képviselőtársaimat, biztosítsák már, hogy államtitkár úr el tudja mondani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Megértő

vagyok, elnök úr, Gógös Zoltán képviselő urat nyilván nagyon nyomasztja, hogy egy ilyen sikertelen kampányba állt bele. Éppen ezért elnézzük neki, hogy ilyen indulatosan reagál erre a kérdésre.

(16.50)

Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen, hogy föltette ezt a kérdést. Hallottam, itt az ellenzéki padsorokból próbáltak élcelődni vele, de nem várhatjuk el, hogy ők megkérdézzék azt, hogy tulajdonképpen hogy alakult ez a dolog. Hiszen itt arról volt szó, hogy a gazdák nagyon elégedetlenek ezzel a programmal, arról volt szó, hogy közfelháborodás övezi a földértékesítési programot, és arról volt szó, hogy itt valami csúnya dolog történik, amit kormányzati vezérléssel végrehajt a Nemzeti Földalapkezelő. És láss csodát! Mi történt? Majdnem 30 ezer földműves vásárolt a földértékesítési programból. Csak viszonyításként, ugye, ön agrárkamara elnökként tudja, de a kedves képviselők kedvéért, 100 ezer földműves van Magyarországon, aki tud termőföldet vásárolni. Nagyon jó program, ahol az egyharmada valamilyen módon részt vett ebben a földértékesítési programban. Nagyon örülök annak is, hogy a meghirdetett, közel 290 ezer hektár termőföld 70 százaléka gazdára talált, és megvásárolták ezeket a földeket a gazdák.

Említette ön is az árakat. Csak hogy konkrétan is mondjam, nemcsak hogy többért keltek el ezek a termőföldek, mint az átlagárak, hanem a legutóbbi nyilvános és hiteles központi, Központi Statisztikai Hivatal által közzétett átlagáraknak közel duplájáért értékesítette. Tehát az átlagár, amiért értékesítettük ezeket a földeket, több mint a duplája volt az eddig szokásos árak. Így 250 milliárd forint körüli összeg folyt be az államkasszába.

Szeretném megemlíteni azt is, hogy a rengeteg árverési nap, több mint tíz hónapon keresztül zajlott ez a program, nyilvánvalóan a kormányhivatali munkatársak segítségével tudott csak megvalósulni. Ezt szeretném nekik is megköszönni, hogy a különféle provokációk ellenére gyakorlatilag problémamentesen levezényelték a földértékesítési programokat.

Amit szeretnék még külön idehozni, ha már említette, a népszavazási kérdés, mert azért mégiscsak érdekes dolgokat rejt magában, amit egyszer majd érdemes lesz talán végiggondolni, hogy valójában mi lehet a dolog háttere. Ugye, február 23-án kezdték meg az aláírásgyűjtést a szocialista képviselők, amihez csatlakozott az LMP is. Június 17-én jelentették be azt, hogy 200 ezer aláírás kerekedett ki, tehát meg lehet tartani az ügydöntő népszavazást. Majd aztán június 28-án, alig tíz nappal később összesen 220 ezernél valamivel több aláírást adtak le. Ez önmagában is érdekes. Én végeztem ilyen pártmunkát annak idején, gyűjtöttem aláírást. Szívvel gratulálok ahhoz, hogy az aláírásgyűjtés utolsó pillanatában ilyen hatalmas növekményt ért el az aláírások száma, mert inkább az elején szokott, nekem az volt a személyes tapasztalatom, működni ez, a végén már nem annyira. És mit ad

Isten, mit nem, a Nemzeti Választási Iroda közzétett sajtóközleményéből elég érdekes dolgok derülnek ki. Például van benne az aláírások között, ami fénymásolat volt. Életszerű verzió ez egyébként. *(Gógös Zoltán folyamatosan közbeszól.)* Vagy volt olyan is, aki 12-szer írta alá a kezdeményezést. De nagyon érdekes, mert ebből egy érvényes van, 11 érvénytelen, ami szintén érdekes kérdéseket vet föl.

De ami a legérdekesebb: emlékeznek a 20 ezres számra, 200 ezer, 220 ezer. Az azonosítás eredménytelen, a személyes adatok teljes vagy jelentős eltérése miatt 20 678 darab található ezekben az ívekben. Az a helyzet, kedves képviselő úr, attól tartok, hogy az 1948-as kékcédulás választásokhoz hasonlóan azóta sem tudott a baloldal más eredményt elérni népszavazási vagy választási kezdeményezésnél. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gógös Zoltán képviselő úr! Gógös Zoltán képviselő úr! Ne kényszerítsen arra, hogy fegyelmi jogkörben kelljen eljárnom. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* Képviselő Úr! Ilyet meg különösen ne mondjon, mert ezért különösen más elbírálás alá tartozna.

Na most, Gyórfy Balázs... Tegyük már lehetővé, hogy Gyórfy Balázs képviselő úr elmondja, hogy elfogadja-e az államtitkári választ vagy nem! Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Nyilván, az ellenzéki képviselőtársaknak csalódást fogok okozni, de a választ elfogadom, egyben megköszönöm a kormánynak azt a lehetőséget, amit a magyar vidéknek, a magyar gazdálkodóknak adott azzal, hogy tudták a területeiket bővíteni és egy nagyon szigorú versenyhelyzetben, ami előttünk áll, jobb eséllyel nézhetnek a jövőbe. Mindenképpen szeretnék hangsúlyt helyezni államtitkár úr válaszában arra, hogy 70 százaléka elkelt körülbelül dupla áron, és 250 milliárd forint árbevétele keletkezett a magyar államnak ebből. Úgy gondolom, hogy ez kölcsönösen jó üzlet volt. Az állam jó árbevételt realizált egy olyan eszköz értékesítésével, amit maga nem használt, és akiknek a kezébe került, ők pedig élni fognak a lehetőséggel. Az pedig, hogy az ellenzéki képviselőtársaim adott esetben érzékenyen reagálnak, megérthető, hisz több tízezer aláírást hamisítottak, ami valóban, államtitkár úr, megér egy misét. Ez nagyon súlyos történés, amiért azt gondolom, mind az MSZP-nek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mind az LMP-nek felelnie kell majd a későbbiekben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiban. - Gógös Zoltán: Ezt bizonyítani kell! - Dr. Szakács László: Elnök úr, ezért kellene szólni! Majd a bíróság megállapítja!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tudta? Ma Magyarországon sorra maradnak el a műtétek, csőd közeli állapotban vannak kórházak, és elvándorol az egészségügyi dolgozók nagy része?”** címmel. Szakács László képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Tudta?-kampányra, tájékoztató kampányra, ahol plakátok milliói, milliomegy plakát, több millió kis kék füzet is került a magyar lakosokhoz, amiben önök egy teljesen felesleges népszavazás részleteiről tájékoztatják a magyar lakosságot, ezekre önök milliárdokat költenek. Nem mondják meg ugyan, hogy mennyit, de szakértői számítások alapján ez nagyjában-egészében 8 milliárd forintba kerülhetett eddig a magyar adófizetőknek, amíg önök csak tájékoztattak, ez még nem is volt kampány.

Amíg ezekre önöknek van pénzük - nem kevés, sok: 8 milliárd forint, ez egy magyar középváros, egy húszeszes város kétévi költségvetése -, addig a másik oldalon pedig azt kell elszemvedniük a magyaroknak, akiket önök nem tájékoztatnak, akiket önök nem látnak el, hogy például a Heim Pál Kórházban 24 műtét maradt el. 24 gyermek műtétje maradt el azért, mert nem volt elég altatóorvos.

Szülőktől tudjuk, akik elmondták, hogy azért vettek ki szabadságot, mert tudták, hogy akkor lesz a gyermekük műtétje, majd ez a műtét elmaradt. Pótolni nem tudják, mert a műtők foglaltak. És önök nem tettek ebben az ügyben semmit. Kampányolnak tovább, ebből is látszik, hogy ennek az országnak egyébként nem kormánya van, hanem kampánycsapata.

Továbbra is látjuk azt, hogy műtétek sora fog elmaradni és műtétek sora marad el. Ezt a főigazgató úr egyébként el is ismerte, a sajtóban elmondta többször, hogy több ilyen műtét fog elmaradni kapacitáshiány, orvoshiány, illetve rossz finanszírozás miatt. De persze azt is láttuk, és ezen a nyáron nagyon sokan megtanulták azt, hogy mi a gyermekhospice. A gyermekhospice - hála a Jóistennek, eddig kedvesen tudták - olyan gyermekeknek és olyan szülőknek van, akiknek a gyermeke végzetes betegségben szenved, nem fogja megélni a felnőttkort, és az ő ellátásukról, illetve a szülőkről való gondoskodásról semmilyenfajta intézményrendszer Magyarországon nem gondoskodik.

Ilyen kettő van Magyarországon, egyik sem kap normatív támogatást. Az egyik ilyen a pécsi Dórház. Önöket nem érdekelte az, hogy Pécsen a nyáron kikapcsolták a Dóri-házban a világítást, kikapcsolták az áramot, nem kapják meg az ott dolgozók a bérüket, pedig úgy gondolom, hogy ez egy olyan helyzet, amivel soha senki nem akar szembesülni, ez egy olyan helyzet, hogy aki véletlenül egyszer idekeveredik, annak meg kell adnunk mindent. A normatív támogatást is meg kell adni nekik, és mindenfajta segítséget meg kell adni.

Azt kérdezem: a kampányuk miatt mennyi műtét fog elmaradni 2016-ban? Megkaphatják-e esetleg a védőnők a bérkiegészítésüket, és mit tesznek azért, hogy ne menjenek el a szakemberek Magyarországról, és a gyermekeknek az ellátásáért? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön felszólalásának a valóság alapjáról csak annyit mondanék, hogy - szó szerint idézném - azt mondta ön, hogy a főigazgató úr tájékoztatása szerint műtétek maradnak el a Heim Pál Kórházban.

A Heim Pál Kórház főigazgatóját Nagy Anikónak hívják, tehát „a főigazgató úr így nyilatkozott” szófordulat bizonyára nem helytálló. Bizonyára ön halott valakit, de az nem a főigazgatója volt a kórháznak, úgyhogy kérem, egy kicsit alaposabban készüljön fel máskor, ha ilyen vádakkal illeti a kormányzatot, ugyanis semmilyen halaszthatatlan műtét nem halasztódott el természetesen sehol. Vannak tervezett műtétek, amelyek műtét helyét nyilvánvalóan egy-egy halaszthatatlan beavatkozás hátrébb tudja sorolni, de ez csak azért lehet, ha valakit sürgősséggel el kell látni. A Heim Pál Kórház is több fejlesztésen esett át az elmúlt hónapokban, az elmúlt években, inkább azt mondanám.

Én magam is jártam ott a tavalyi év decemberében, új műszereket kaptam. Ha ránéz a kórházra most, és ránézett a kórházra kívülről, mondjuk, két évvel ezelőtt, érezhető a különbség. Láthatja, hogy az épületek teljesen megújultak, kívülről is színesebbé váltak, sokkal inkább gyermekbaráttá váltak. Ez nem azt jelenti, hogy ne kéne további támogatásokat adnunk. Természetesen fogunk is adni, természetesen fogunk is adni a Heim Pál Kórháznak, csak hát olyan műszereket vásároltunk, amiket előtte talán tíz évvel is jó lett volna, ha megvásárolnák az intézményben vagy legalábbis forrásokat biztosítanak rá.

Őn azt mondta, hogy a népszavazás felesleges egészségügyi szempontból is. Tisztelt Képviselő Úr! Erre a mai napon szerintem még ki is fogunk térni. Óriási kockázatot hordoz a magyar egészségügyi rendszernek is a modern kori népvándorlás folyamata, nemcsak azért, mert új betegségek kerülhetnek Európába, nemcsak azért, mert régi, Európából már kikerült betegségek bukkanhatnak fel újra, és nemcsak azért, mert a bevándorlók az egészségügyi szűréseken alig vettek részt, és aki részt is vett, annak is csak töredékrésze várta meg ennek az eredményét, ami járványügyi kockázatot jelent Európa számára is; hanem azért, mert ha megvalósulna Brüsszel kényszerbetelepítési kvótája, akkor olyan mértékű új kórházi infrastruktúrát kellene kiépíteni Magyarországon, ami egész városnyi kórházi új felszerelést

jelent vagy az alapellátásban való bővülést jelent, nem is beszélve arról, hogy a nyelvi vagy más különbségek mennyire drágítanak meg az eljárást. Igenis a magyar egészségügy számára is óriási kockázatot jelent a tömeges, illegális és kontroll nélküli bevándorlás.

De hallhattuk a Magyar Szocialista Párt programját is a nyáron, augusztus közepén, hogy mit kínál az egészségügyi dolgozóknak, és a Fidesz-KDNP által elfogadott költségvetésben is ki-ki láthatja, hogy ki mit kínál az egészségügyi dolgozóknak.

Mi azt mondtuk, hogy idén szeptember 1-jétől mind az orvosok, mind az ápolók számára béremelést kínál a magyar kormány. Az ápolóknak 26,5 százalékot, amit jövőre újabb 12, majd 8 és 8 százalékkal követ négy éven keresztül. Ez azt jelenti, hogy 65,5 százalékkal emelkedik az egészségügyben dolgozó ápolók bére. Körülbelül pont annyival, mint amekkora részesedése van a Fidesz-KDNP-nek itt a parlamenti támogatottságban, tehát azzal megegyező mértékben. Az orvosok esetében pedig idén szeptember 1-jétől 107 ezer forint kerül biztosításra, a jövő évben pedig további 100 ezer forint.

A nyár közepén, augusztus közepén a Magyar Szocialista Párt sajtótájékoztatót tartott, amin elmondta, hogy mekkora bért kínálta ő az egészségügyi dolgozóknak. Ha összevetjük ezt a mostani állapotokkal, ez azt jelenti, hogy semmi sem változna a 2008-as időszakhoz képest, amikor önök elvettek 8 százaléknyi bért az egészségügyben dolgozóktól, hiszen a Szocialista Párt ígéretei szerint egy főiskolai végzettségű dolgozónak 61 412 forinttal csökkenne a bére a mostanihoz képest; egy orvosnak nettó 171 738 forinttal csökkenne a bére a mostani állapotokhoz képest; a gyógyszerészek esetében pedig 135 341 forinttal szintén csökkenne a bére ahhoz képest, amit a Fidesz-KDNP kínál. Hiszen mi béremelést kínáltunk, alapbérrre, mozgóbérrre, távolléti díjra, jubileumi jutalomra, mindenre kiterjedő módon *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a szocialisták pedig csak elvonnák az egészségügytől, mint ahogy tették ezt korábban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Szakács László képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Megfogta a lényegét, az látszik. Igaza van, főorvost kellett volna mondanom. De attól a tények még tények: 24 műtét elmaradt, és ezt a sajtóban a főigazgató főorvos asszony így bejelentette, önök pedig nem cáfolták. Ez az egyik.

A másik. Értem a kampányszöveget, amit reggel átküldtek önnek a kommunikációs utasításban, felolvasta. Egyetlenegyre kérdésemre sem válaszolt. Ezt is

értem. Ez az ön dolga, ez az ön munkája, bár szerintem az lenne, hogy nekem válaszoljon.

A gyermekhospice-ról önök nem szólnak egy szót sem. 5 millió forintjába kerülne Magyarországnak, 5 millió forintjába kerülne. *(Közbeszólások, nagy zaj.)* Havonta kerülne 5 millió forintba.

Mi most beadtunk egy módosítást, államtitkár úr, amely biztosítaná a kiszámítható, olyan jövedelmét ezeknek a gyermekhospice-oknak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amelyeket önök nem tartanak fenn. Azt támogassák majd, akkor lesz miről beszélni! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padosoraiban. - Dr. Rétvári Bence: Kétszer emeltük a finanszírozását! Kétszer emeltük! Miért nem támogatod nyáron a kétszeri emelést?)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 30 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért drágult az iskolakezdés a kormányzásuk alatt?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Két egymástól, a kormánytól és a pártoktól is független felmérés azt az eredményt mutatja, hogy a tanévkezdés idén nagyobb anyagi terhet rótt a családokra, mint 2014-ben: átlagosan 12 ezer forinttal kellett többet költeniük gyermekeként a szülőknek, mint két éve. Ráadásul az őszi folyamán összesen több mint 80 ezer forintot kell erre a célra fordítaniuk a családoknak, amelyek közül sokan kénytelenek öt hónapon át ezekre a kiadásokra spórolni. Mindez nem normális, hogy az évek majdnem a fele elmegy úgy, hogy a tankötelezettség tisztességes teljesítésére spórolnak a szülők. Tudom, hogy válaszában majd felsorolja azokat az intézkedéseket, amelyek olcsóbbá tették a tanévkezdést, összességében mégis az történt az önök kormányzása idején, hogy egy gyermek beiskolázásának költségei növekedtek az elmúlt két évben. További intézkedésekre van tehát szükség, mert most nemhogy azt kérhetjük számon a kormányon, hogy túlságosan kis mértékű a csökkenés, hanem ellenkezőleg, sajnos semmiféle csökkenésről nem beszélhetünk.

Az anyagi terhek növekedése mellett a jogbiztonságot sem tudták garantálni a szakképzésben, az évkezdéshez szükséges rendelet csak augusztus 25-én jelent meg. Nyilvánvaló tehát, hogy a megfelelő

felkészülési idő nem állt a pedagógusok rendelkezésére ahhoz, hogy ezeket a dokumentumokat kellően ismerjék és a tanítás feltételeit biztosítani tudják már szeptember 1-jére. A kormányzat illetékeseinek részéről pedig olyan cinikus nyilatkozatokat hallottunk, hogy bíznak a pedagógusokban. Államtitkár úr, ez jó, ha így van, de ezzel a késlekedéssel nem a bizalmukat fejezték ki irántuk, hanem méltatlan helyzetbe hozták őket, kész tények elé állítva a tanártársadalmat, olyan rohamtempót, erőfeszítést vártak el tőlük, amit egy kiszámítható jövőképpel, kiforrott oktatási koncepcióval rendelkező kormányzás idején nem kellett volna hogy átéljenek. Talán ez is az oka, hogy a szakgimnáziumok a felvehető létszám 56,3 százalékát tudták feltölteni jelentkezőkkel, a szakiskoláknál még rosszabb, csak 38,8 százalék a beiratkozók aránya.

A szakma kéréseit mindezek ellenére továbbra is negligálják, ahogy tették azt a KLIK létrehozása vagy éppen a tankönyvpiac átalakítása során is. Meg is lett az eredménye.

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hoznak-e olyan intézkedéseket, amelyek mérséklik a családok iskolakezdéssel kapcsolatos terheit, például a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfájának radikális csökkentésével. Számíthatnak-e arra a tanárok, hogy nem hozzák őket ilyen méltatlan helyzetbe, és abbahagyják a kapkodást az oktatásban? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni.

Megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést pedig átadom Jakab István alelnök úrnak.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is, engedje meg, hogy azokat a statisztikai torzításokat, amelyeket az imént elmondott, bemutassam, hogy pontosan hogyan jött ki önnek az, hogy többet kell költeni most, mondjuk, tankönyvekre, iskoláztatásra, mint az előző években. Ugyanis szerencsére ezek nyilvános adatbázisban fellelhető számítások, éppen ezért nagyon egyszerűen ki lehet deríteni, hogy a Jobbik, ami, úgy látszik, mostanában már a Népszabadságra támaszkodik mint komoly, független és pártoktól is független forrásra *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Magyar Idők!)*, és onnan veszi a különböző számadatokat, hol is torzítja el az adatokat. Ugyanis, ha a valós adatokat megnézzük, azok természetesen nem azt mutatják, amit ön mond, hanem azt, hogy 34,6 százalékkal csökkent a családoknak a tankönyvekre fordított összege; azt is írja, hogy a többgyermekeseket, a nagycsaládosokat számos kedvezmény segíti, ami enyhíti az iskoláztatás költségeit; és arról beszél,

hogy a jövedelmek növekedése ugyanakkor a kiadások növekedésének irányába hat, magyarul, mivel több jövedelme van egy családnak, többet tud fordítani iskolakezdésre, és az egyedi igények és lehetőségek határozzák meg, hogy ki mit vásárol, de több lehetőség van arra, hogy többet vásároljanak a gyermekeknek iskolakezdésre.

Amire ön hivatkozik, képviselő asszony, számításként, amivel összehasonlítja az évekkel ezelőtti állapotot a mostani állapottal, az egy olyan számítás, amely mindenkit figyelembe vesz az iskolakezdés költségeinél, kivéve azokat, akik ingyenesen kapnak tankönyvet. Ez eléggé nagy mértékben torzítja a mintát, hogyha csak azokat rekesztik ki a számításokból, azt a most már 733 414 diákot és az ő családjaikat, akik ingyenesen jutnak a tankönyvhöz, hiszen nyilvánvalóan egyre többen jutnak ingyenesen tankönyvhöz, őket kihagyni, évről évre egy-egy évfolyammal többen, innen az első négy évfolyamot, jövőre az első öt évfolyamot, az nagymértékben torzít. És egyébként azért jöhet ki bárkinek magasabb számítás, hiszen ha figyelmen kívül hagyjuk most már az összes első négy osztályt, akkor nyilvánvalóan egy nyolcadikosnak drágább a tankönyvsomagja, mint egy harmadikosnak, ha csak a nyolcadikosokból indulok ki, és kiszedem a mintából azokat, akik 1., 2., 3., 4. osztályba járnak, akkor egy picivel magasabb összeget kaphatok. De mindemellé, tisztelt képviselő asszony, nem teszi oda, hogy összességében egyre többen kapnak ingyenesen tankönyvet, ha lehetőségünk lesz az ország kormányzását folytatni, akkor az egész általános iskolai, 1-8. osztálynak igyekezünk a következő három évben ingyenessé tenni a tankönyvek beszerzését. És ezáltal ez nem egy szociális juttatás lesz, mint a korábbiakban, hanem a család támogatás része, mindenki, aki gyermeket vállal Magyarországon, számíthat arra, hogy ha iskolába kerül a gyerkóc, akkor nem fog pénzbe kerülni a tankönyv, mert azt az állam állja, ugyanúgy alanyi jogon, mint ahogy mindenkinek jár, mondjuk, a családi adókedvezmény is, nem kell ahhoz semmi egyebet tenni.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Móring József Attila váltja fel.)

Éppen ezért csökken minden metszetben a tankönyvre költött költség: ha 2014-et 2016-tal vetem össze, 24 százalékkal; hogyha 2013-at vetem össze 2016-tal, 40 százalékkal; ha 2014-et 2016-tal, 30 százalékkal. *(Sic!)* Nincs olyan időszak, amelyben ne azt látnánk, hogy csökken a családok által erre fordítandó összeg. És mindemellé pedig nő az, ami a családoknál marad, hiszen egy átlag családnál a családi típusú adókedvezménnyel havonta 20 ezer forint, éves szinten 240 ezer forint pluszforrás marad. Ezért mondja azt a KSH kimutatása is az idei tanév kezdetéről, hogy több forrása van a családoknak a tanévkezdésre, többet tudnak erre fordítani; de nem azért, mert növekszik a tankönyvsomagoknak az ára, hiszen azokat ingyenesen kapják meg a családok.

Ami nagyon röviden a szakképzési kerettanterveket illeti: ezeket először június elején hoztuk nyilvánosságra, utána volt egy szakmai vita, ahol az új szemléletű és az új tartalmú tanmenetekhez hozzászóltak különböző fórumokon, és így készült el a tanév kezdete előtt az új tartalom. Bízunk benne, hogy minden tanár föl tud készülni, és a következő hetekben, hónapokban ezt meg tudja tenni.

*(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Elhangzott a mai napon, hogy százezer betöltetlen álláshely van Magyarországon, pontosan a szakképzésnek kell kellően rugalmasnak lenni ahhoz, hogy ezt a százezer álláshelyet minél hamarabb be tudjuk tölteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Államtitkár úr, augusztus 25-én jelent meg a jogszabály, ami alapján szeptember 1-jén tanítani kell. *(Dr. Rétvári Bence: Kint volt az interneten!)* Hogy önök előtt kivel miről vitatkoztak, az, ne haragudjon, a jogbiztonságnak egyáltalán nem része. Az, hogy mi került be a jogszabályba, az, ami mérvadó, az alapján kellett a tanároknak felkészülni szeptember 1-jére. Ön ismételt rendkívül cinikus volt, hogy bíznak a tanároknak, meg folyamatos a felkészülés, a tanévkezdésre nem tudták a biztonságot a szakképzés elindításához biztosítani.

Statisztikai torzításokról beszél meg arról, hogy a Jobbik torzít statisztikákat, ne haragudjon, két kereskedelmi cég felmérése hozta ki ugyanazt az eredményt vagy nagyon hasonló eredményt. *(Dr. Rétvári Bence: Az egyik a Népszabadság!)* Áremelkedésekről van szó mind a kettőben. És az, hogy a szülők saját bevallásuk szerint öt hónapon keresztül az iskolakezdésre spórolnak, a mi megítélésünk szerint nem normális.

Az meg, hogy Népszabadság mikor volt a kezében utoljára: már az idejét sem tudom. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogyan változik a böl-**

csődei ellátórendszer?” címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

(17.10)

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évekhez hasonlóan a magyar kormány az idei és a következő években is igyekszik lehetőségeihez mérten fejleszteni az ország szociális ellátórendszerét, megadva ezzel minden segítséget azoknak a rászorulóknak, akik erre rászorulnak, első helyen is a családoknak.

A KDNP képviselőjeként kifejezetten örülök, hogy a bölcsődei ellátórendszer átfogó reformjára kerülhet sor a 2017. január 1-jei új működési rend létrejöttével. Jövőre a szülők már hagyományos bölcsődébe, minibölcsődébe, munkahelyi bölcsődébe vagy akár családi bölcsődébe is beírathatják a három év alatti gyermekeiket. Emellett januártól 1-jétől azoknak az önkormányzatoknak is kötelező bölcsődei ellátást biztosítaniuk, amelyek területén legalább 40 három év alatti gyermek él, vagy ahol legalább öt olyan gyermek van, akinek a szülei igénylik az ilyen típusú ellátást.

Bár Magyarországon nemzetközileg is elismert színvonalon működik a nagy múltú bölcsődei rendszer, ezt a hálózatot fejlesztve még jobban a családok igényeihez lehet alakítani. Ebben a tekintetben fontos eredményeket ért el a kormány már eddig is, hiszen a Statisztikai Hivatal adatai alapján míg 2000-ben 532, addig tavaly már 749 bölcsőde működött országwide, és ami talán még fontosabb: az akkori mintegy 25 ezer férőhelyhez képest már majdnem 40 ezer gyermeket tudtak elhelyezni a szülők bölcsődékben, idén pedig a családi napközis férőhelyekkel együtt ez a szám 47 ezer.

A kormány terveinek és reményeinek megfelelően pedig tovább bővíthet a rendszer, így még több család számára lesz elérhető ez a típusú állami szolgáltatás. Az anyagi ráfordítást tekintve Magyarország GDP-arányosan jóval átlag feletti összeget fordít a családok támogatására. A januártól elinduló új rendszerhez kapcsolódóan ezt a részarányt tovább javítja a Fidesz-KDNP-kormány.

Tisztelt Államtitkár Asszony! A fentiekhez kapcsolódóan kérdezném az államtitkár asszonyt, hogy a jövő év elején elinduló új bölcsődei ellátórendszerhez kapcsolódóan milyen konkrét lépésekre számíthatunk, és mekkora pénzeszköz áll a kormány rendelkezésére. Mire számíthatnak a nem önkormányzati, azaz egyházi vagy nemzetiségi, vagy éppen civil szervezetek által működtetett bölcsődék? A bölcsődei kisgyermeknevelők anyagi és szellemi megbecsülésében hogyan tudott és tud segíteni a jövőben a kormány, illetve milyen esetleges további intézkedéseket tervez a kormány a gyermekek és a családok életkörülményeinek javítása érdekében? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Államtitkár asszony, öné a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm ezt a kérdést, hiszen azt hiszem, ön is kisgyermekes édesapaként, én is három gyermek édesanyjaként megtapasztaltam, hogy milyen nagy kihívás az, amikor az ember dolgozik is, és mellette szeretné a gyermekeit biztonságban tudni. Ha valaki nem teheti meg azt, hogy maga vigyázzon a gyermekeire vagy nincsen nagyszülői segítség, nem tudja esetleg megfizetni a bébi-szittert, akkor bizony nagy segítség lehet az, ha ilyenkor a bölcsődei ellátórendszerhez fordulhat.

A bölcsődei ellátás fejlesztése egy hosszabb távú folyamatba illeszkedik, ez a kormány családpolitikájának egy fontos eleme, hiszen családpolitikánkban is azt a célt tűztük ki magunk elé, hogy támogassuk a gyermekvállalást, hársuk el az akadályokat a gyermekvállalás elől, és ezzel párhuzamosan támogassuk a már gyermeket nevelő családokat is, a már gyermeket nevelő, dolgozó szülőket. Ezt a munka-család egyensúlyt igyekszik segíteni a bölcsődei rendszer fejlesztése is, ami nem egy egyedülálló lépés, hiszen több eleme is van. Idetartozik egyébként vagy szorosan kapcsolódik ehhez a gyed extra bevezetése, ami szintén a munka-család egyensúlyt támogatja, a munka törvénykönyvének módosítása vagy a rész-munkaidős foglalkoztatás fejlesztése, vagy éppen a munkahelyvédelmi akció bevezetése.

A bölcsődei rendszer átalakítása több elemből is áll: az egyik ilyen fontos elem a férőhelyek bővítése, az új bölcsődei férőhelyek létrehozása; a másik a kapcsolódó jogszabályok kialakítása, az új típusú bölcsődei rendszer jövő év január 1-jétől való beindítása; a harmadik elem pedig a bölcsődei dolgozóknak a korábbiaknál is nagyobb mértékű elismerése, anyagi értelemben vett megbecsülése is.

Ami az új típusú bölcsődei ellátórendszert illeti, amire a képviselő úr is rákérdezett, itt fontos tudni, hogy egy nagyon fontos elem az, hogy sokkal több család számára lesz hozzáférhető a bölcsődei ellátás, mint korábban. Jelenleg a jogszabályok csak a 10 ezer fő feletti települések számára írják elő a bölcsődei ellátás megszervezésének kötelezettségét. Ez január 1-jétől úgy változik, hogy minden olyan településen, ahol minimum 40 három év alatti kisgyermek van, vagy minden olyan településen, ahol legalább 5 három év alatti gyermek szülei igénylik ezt, kötelessége lesz az önkormányzatnak megszervezni a bölcsődei ellátást. Ezt a mostaninál több formában, rugalmasabban tehetik: a hagyományos bölcsődék mellett minibölcsődéket is üzemeltethetnek, a családi napköziket felváltják a családi bölcsődék, és munkahelyi bölcsődék létrehozásához is fogunk adni anyagi támogatást.

Az önkormányzatok és a civilek sem maradnak tehát magukra ennek a feladatnak az ellátásában, hiszen mind a költségvetési támogatást, finanszírozást javítjuk 2017-ben, mind fejlesztési forrásokból támogatjuk a férőhelyek létrehozását. Csak bölcsődei, óvodai fejlesztésekre a következő fejlesztési ciklusban 100 milliárd forint áll rendelkezésre, tehát ez egy ilyen jelentős tétel, külön lesz minden típusú bölcsődére ilyen fejlesztési forrás. A teljes finanszírozás 2017-re 30 százalékkal meghaladja majd a 2010-es támogatási összeget, ez összesen 14 milliárd forintot jelent a 2017-es költségvetésben, és minden egyes bölcsődetípus finanszírozása javul. A hagyományos bölcsődékkel azonos finanszírozást, támogatást fognak kapni a minibölcsődék is, és a családi bölcsődék is 30 százalékkal jobb finanszírozás mellett fognak tudni működni. Sokat tettünk a bölcsődei dolgozók elismerése érdekében is: 900 fő felsőfokú végzettségűt emeltünk be a pedagógus-életpályába, az ő bérük havi 40-60 ezer forinttal emelkedett, és további 3,5 százalékkal most szeptember 1-jétől. Másfél milliárd forint áll rendelkezésre a jövő évi költségvetésben a középfokú bölcsődei dolgozók béremelésére, és a képzésnél is látszik az, hogy a felsőfokú végzettség megszerzésére két és félszer annyian jelentkezték, mint az ezt megelőző évben.

Egy miniszteri biztos is foglalkozik most már ezzel a területtel, ez is jelzi azt, hogy milyen kiemelten fontos számunkra, hogy a dolgozó családoknak tudjunk segíteni a kisgyermek napközbeni felügyeletében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár asszony válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Köszönöm a válaszát. Megnyugtató volt azt hallani, hogy a korábbi baloldali kormányokkal szemben a Fidesz-KDNP-kormány valóban mindent megtesz annak érdekében, hogy a bölcsődei ellátórendszert fejlessze és a jelenkor kihívásaihoz hozzáigazítsa, ezzel is lehetőséget adva az édesanyáknak arra, hogy gyermekük hároméves kora előtt el tudjanak menni dolgozni, és ha máshogy nem tudják ezt megoldani, akkor a gyermeküket bölcsődébe tudják adni. Arra szeretném kérni az államtitkár asszonyt - hiszen többször is itt ez elhangzott a mai ülésen is, hogy a kormány szándéka, hogy teljes foglalkoztatást hozzon létre, ami egyébként a jövőben újabb kihívások elé állítja a bölcsődei ellátórendszert -, hogy a továbbiakban is állítsák készen, tegyék lehetővé azt, hogy a bölcsődei ellátórendszert, akiknek szükségük van rá, igénybe tudják venni. Köszönöm szépen, a válaszát elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A magyar gazdasági reformok nem működnek.**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nyáron több fontos makrogazdasági adatot közölt a KSH, amelyek nem vetítenek előre rózsás képet a magyar gazdaságról. Az egyik legnagyobb probléma, hogy még mindig jelentős mértékben függünk az uniós támogatásoktól. A múlt héten kiadott rossz negyedéves KSH beruházási adat után újabb havi adat érkezett, amely elég gyenge ipari teljesítményt mutat: a magyar ipar kibocsátása 4,7 százalékkal elmaradt az egy évvel előttihez képest.

A számok világosak: az EU-s források nélkül a magyar gazdaság stagnál, saját beruházási rátája kritikusan alacsony, közjóléti rendszerei nagyon gyorsan a tönk szélére kerülnek. A magyar gazdaság ma nagyobb külső függésben van, mint amikor átvették a kormányzást: függünk az itt letelepült, alacsony béren dolgozó multik exportjától, függünk az orosz energiainporttól, és függünk az EU-s támogatásoktól, s közben olyan problémák váltak súlyossá, amelyekkel a kormány nem tud mit kezdeni vagy épp maga okozott: elvándorlás, az oktatás és az egészségügy hanyatlása.

(17.20)

A jómódúaknak adott adócsökkentésekből nem lett hazai vállalkozóréteg, a közpénzzel kitömött néhány oligarcha pedig nemhogy multiplikatív hatást nem váltott ki, hanem egyre csak viszi a pénzt.

A bukás másik fő oka, hogy elpazarolták és lenyúlták az EU-s forrásokat. Nos, egyre kevesebb marad, aminek egyre súlyosabb következményei lesznek. Ha nincs EU-s pénz, nincs fejlesztés az oktatásban, a szociális szférában, az egészségügyben, a kisvállalkozásoknál. Az EU-s pénzeknek még lesz egy két éves csúcspontja, ami valószínűleg aztán befejeződik. A világ gazdasági környezet változik, nem lehetetlen egy 2008-hoz hasonló válság újbóli megtörténte. Ebben az esetben a magyar gazdaság gerincét adó összeszerelő multik megroppanása padlóra küldheti az egész gazdaságot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor látják be, hogy a hazai gazdaságot nem egyes barátok cégeinek arcátlan árú megbízásai fejlesztik, hanem csak széles réteget elérő, folyamatos keresletet teremtő programok, olyanok, mint például a régebben megígért épületenergetikai program vagy a vidéki alsóbb rendű fűtési programok felújítása? Mikor látják be, hogy az EU-s pénzek lenyúlása nem bocsánatos bűn, valamiféle hasznos eredeti tőkefelhalmozás, hanem az ország megfosztása egy vissza nem térő lehetőségtől.

És végül: mikor látják be, hogy az olcsó bér munkára alapuló gazdasági modell nem fogja az

országot fejlődési pályára állítani? Mikor indulnak el a hazai kisvállalkozások, az oktatás és a humán tőke és a vidék fejlesztésének irányába? Várom megtisztelő válaszát. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! A felszólalásában egyetlen új dolog volt: az, hogy most már frakcióvezetőként mondta el. (Derűtség.) Egyébként tartalmában pedig azt kell mondjam, hogy teljesen a valóságot nélkülöző, nem a tényeken alapuló, inkább politikai érzelmeken, ellenzéki politikai érzelmeken alapuló felszólalás volt, amelyben a magyar gazdaság kapcsán a bukás meg a válság szót említeni, ezért valószínűleg nemcsak a magyar parlamentben mosolyognak meg önt, hanem Európa, az Európai Unió bármely parlamentjében, hiszen a magyar gazdaság teljesítményét az Európai Unió bármely országa csodálja és megirigyelheti.

Hiszen ha visszaemlékezünk a 2010-es állapotokra, nem volt gazdasági növekedés Magyarországon, növekvő költségvetési hiány, növekvő államadósság, a háztartások devizaadóssága, a magyar gazdaság külső sérülékenysége, nagyon rossz munkaerőhelyzet, kétszámjegyű munkanélküliség, és bizony minden téren tud a kormány felmutatni eredményt. Tud felmutatni a költségvetési hiány kapcsán, hiszen tartósan sikerült 3 százalék alá nyomni, sőt az idén várhatóan 2 százalék alá fog sikerülni levinni a költségvetési hiány mértékét. Ennek több összetevője van. Az egyik legfontosabb az, hogy Magyarországon lényegesen növekedett a feketegazdaságból beszédett adóbevétel. És ennek az eredménye az is, hogy sikerült csökkenteni az államadósság mértékét, hiszen most már nem növekvő államadósság jellemző Magyarországra, hanem a csökkenő. Míg egyébként az Európai Unió tagállamaiban növekedett az elmúlt években az államadósság mértéke, és ennek mértéke meghaladta a 85 százalékot, Magyarországon ez 2015. év végére 75 százalék körül volt.

És a legnagyobb eredménye a magyar gazdaságnak, amit ön egyébként leminősít, az a gazdasági növekedés mutatója. Az elmúlt negyedévben 2,6 százalékkal növekedett a gazdasági össztermék, ami az európai uniós országokat tekintve a második helyen áll. Az Európai Unióban átlagosan mindössze 1,8 százalékkal sikerült növekednie a gazdaságnak. Ha nem működnének a magyar gazdasági reformok, akkor ezek a számok nem lennének itt előttünk, és nem mondhatnánk, hogy ez valóság.

Más tekintetben is el kell ismerni a magyar gazdaság teljesítményét. Nem értem, miért mondja negatív értelemben azt, hogy a fogyasztás növekedé-

se - amely az elmúlt években 9 százalékkal növekedett - negatív tendencia. Ez is kihat valóban a gazdasági növekedés eredményére. De a magyar gazdaság teljesítményét más eredményekben is tudjuk mérni, a devizahitelek kiszorulásával, a munkanélküliségi adatok jelentős javulásával. Míg az eurózónában 10 százalék fölötti a munkanélküliség, Magyarországon mindössze 5 százalék. Magyarország teljesítményét az IMF is elismeri, az Európai Unió is elismeri, és a hitelminősítők is elismerik, hiszen például a Fitch hitelminősítő intézet befektetésre ajánlott kategóriába emelte hazánk adósminősítését, és ebben az évben még másik két hitelminősítő is várhatóan pozitív véleményt alkot Magyarországról.

Tisztelt Képviselő Asszony! Frakcióvezető Asszony! Ön téved, amikor azt mondja, hogy a magyar gazdasági reformok nem működnek, igenis, hogy nemzetközi szinten is elismerésre méltóan működnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el a választ. Államtitkár úr, nem lep meg az ön csodálata a magyar gazdaság teljesítménye iránt, mert ha ez nem így lenne, akkor önnek nyilván le kellene mondania, és nem mondhatna ilyen csodálatos válaszokat nekem.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy e szép pénzügyi adatok kirakata mögött a reálgazdaság és a társadalom romló folyamatai húzódnak meg. Ön semmit nem cáfolt meg. Hiába van a felszínen alacsony infláció, néhány százalék reálbér-emelkedés vagy mérsékelt GDP-növekedés, a tény az, hogy a vidék leszakad, gyorsul az elvándorlás, nő a munkaerőhiány, az oktatás kivéreztetve, az egészségügy kritikus helyzetben. *(Dr. Hoppál Péter: Ellenkezőleg! Tessék lemenni vidékre, pont az ellenkezője!)* A választ nem tudom elfogadni.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Soha nem látott segítség a gyermekeket nevelő családoknak**” címmel. Dunai Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-KDNP-frakciószövetség 2010 óta mindent megtesz azért, hogy több

pénz maradjon a családoknál, így csökkenjenek az iskolakezdés terhei is. A diákok kettőharmada, összesen 734 ezer gyermek ingyenesen kapta a tankönyvesomagot az idei tanévkezdéskor. Ez azt jelenti, hogy minden egyes alsó tagozatos gyermek és az ötödiktől a tizenkettedik évfolyamosokig a szociálisan rászoruló szülei mentesülnek az ezzel járó kiadástól. Ezzel párhuzamosan tovább csökken a tankönyvek ára is, 2013 óta átlagosan 40 százalékkal csökkent. Ennek köszönhetően jelentős összeg marad a családok zsebében. Ezzel szemben a baloldal a tankönyveket ismét piaci terméké tenné, ami azonnali és általános tankönyvárrobbanást okozna.

Azt is fontos kiemelni, hogy jövőre 450 milliárd forinttal több jut az oktatásra, mint a baloldal által utoljára benyújtott 2010-es költségvetésben. Nő a gyermekétkeztetésre fordított összeg is, a rendszerváltás óta a legnagyobb: közel 72 milliárd forintot fordítunk gyermekétkeztetésre. Erre 2010-ben mindössze 29 milliárdot fordítottak. A rászoruló gyermekeknek a szünidőben is biztosítjuk a napi egyszeri ingyenes étkezést, Magyarországon a bölcsődés, óvodás kisgyermekek jelentős része ingyen étkezhet az intézményekben, miközben a jogosultak száma a korábbi 93 ezerről 318 ezerre nőtt.

A Fidesz-KDNP nagy figyelmet fordít arra, hogy mindenki tudjon egyet előrelépni. Ez tükröződik a már elfogadott 2017. évi költségvetésben is. Nagy segítség a családoknak a 15 százalékra csökkentett személyi jövedelemadó, a családi típusú adózás, az első házások adókedvezménye, az otthonteremtési támogatás és az alapvető élelmiszerek általános forgalmi adójának csökkentése.

(17.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! A családi típusú adózással az a célunk, hogy a szülők a munkával megkeresett jövedelmüknek minél nagyobb részét tudják megtartani és a gyermekeikre fordítani. Ez azt jelenti, hogy ma Magyarországon egy átlagos jövedelmű háromgyermekes családnak tulajdonképpen nem kell szja-t fizetnie. Az első házások adókedvezményét is egyre többen ismerik. 2015-ben 20 ezren vették igénybe, idén pedig már 13 500-an igényelték a havi 5 ezer forintos támogatást.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Milyen további eredményei vannak a családokat érintő intézkedéseknek, illetve milyen további pozitív változásokra számíthatnak a családok? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Államtitkár asszony, öné a szó.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! 2010-ben a kor-

mány egy családbarát fordulatot hirdetett meg. A családbarát fordulat azt jelenti, hogy családbarát, családközpontú módon kormányzunk, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy támogassuk a gyermekvállalást és támogassuk a gyermeknevelést.

A mi kormányzásunk szerint érték a gyermek és érték a család, érték családban élni. A képviselő asszony elég részletesen felsorolta azokat az intézkedéseket, amelyeket tettünk az elmúlt években. Én kiemelnék ezek közül néhányat. Valóban bevezettük a családi típusú adózást, tulajdonképpen egy családbarát adórendszert vezettünk be. Sokat tettünk a munkahelyteremtés, a munkavállalás támogatása érdekében. Bevezettük a „Nők 40” intézkedést, amelyet akár nagymamanyugdíjnak is nevezhetünk, hiszen azt segíti elsősorban, hogy 40 év jogosultsági, szolgálati idő után a nagymamák ott tudjanak lenni az unokák mellett. Fontos a munkahelyvédelmi akció. Sokat tettünk, ahogy az imént is beszéltünk erről, a bölcsődei rendszer fejlesztése érdekében. De én azt sem felejténém el, hogy visszavezettük azt a három évig tartó gyest, amit éppen egy előttünk lévő szocialista kormány vett el a gyés harmadik évének megszüntetésével.

Az otthoneremtési programról szeretnék még néhány gondolatot elmondani. Ezt megelőzően azonban egy-egy olyan statisztikai adatot is ismertetnék önökkel, amelyek talán tükrözik, hogy ezek a családpolitikai intézkedések nem voltak hiábavalóak. Az, hogy a családpolitikai intézkedések eredményesekek, abban is látszik, hogy egyre bizakodóbbak a fiatalok, egyre bizakodóbbak a párok, hiszen egyre többen kötnek házasságot, egyre többen mernek elköteleződni egymás mellett. Elég beszédesnek tartom azokat az adatokat, amelyek tükrözik azt, hogy 2002 és 2010 között Magyarországon a házasságkötések száma 23 százalékkal csökkent. Ugyanez az adat 2010 és 2015 vonatkozásában 30 százalékos emelkedést mutat. Tehát az előjel teljesen ellentétes, és az arányok is igen izgalmasan alakultak. Tovább javult ez a tendencia 2016-ban, hiszen csak az első félévben a 2015-ös adathoz képest további 19 százalékkal nőtt a házasságkötések száma. Ugyanez látszik a gyermekvállalási hajlandóságban is, hiszen az ezt leginkább kifejező mutató, a termékenységi mutató, a termékenységi arányszám 15 százalékkal növekedett pusztán négy év alatt. Tehát ezek a számok is tükrözik, hogy talán jó úton vagyunk a kormány családpolitikáját illetően, hogy bizakodásra adhatnak okot ezek a tendenciák.

Néhány gondolatot még az otthoneremtési programunkról. Emlékeztetnék arra, hogy volt Magyarországon egy olyan, otthoneremtésnek talán nem is nevezhető program, amelyet szocpolnak hívtak. Én ennél sokkal jobb névnek tartom egyébként a CSOK-ot, de még ezt a szocpolt is megszüntették 2009-ben, a Bajnai-kormány idején. Ebben az időszakban egyáltalán nem volt semmilyen otthoneremtési program Magyarországon. Ehhez képest mi bevezettük egyrészt az áfacsökkenést az építkezé-

seknél, másrészt az áfa-visszaigénylés lehetőségét, a nemzeti otthoneremtési közösségeket. Könnyítettük az otthoneremtést olyan módon is, hogy az építési előírásokat is lényegesen egyszerűsítettük, és bevezettük a CSOK-ot, azt a vissza nem térítendő támogatást, amelyet most már családok tízezrei vettek igénybe. A tavaly július 1-jei bevezetés óta 50 milliárd forint támogatást tudtunk ilyenformán adni a családoknak, és a 2017-es költségvetésben több mint 210 milliárd forintot szánunk erre az otthoneremtési programra. Az érdeklődés óriási, rengeteg családnak tudunk segíteni abban, hogy méltó körülmények között, megfelelő otthonban élhessen, illetve ilyen körülmények közé várhassa a gyermekeit. De beszélhetnénk a tankönyvellátásról vagy a gyermekétkeztetés bővítéséről.

Ami a jövőt illeti, a legfontosabb törekvésünknek azt tartom, hogy hosszú távon is meg tudjuk őrizni ezeket az elért eredményeket, és hosszú távon is tudjuk azt az elköteleződésünket mutatni, amely tükröződik a költségvetési kiadásokban is, hiszen az OECD 2,55 százalékos átlagához képest Magyarországon a GDP 4 százalékát fordítjuk családtámogatásokra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár asszony válaszát. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DUNAI MÓNKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár asszonynak nem volt könnyű dolga, hiszen a kormány családpolitikai intézkedéseiről és eredményeiről négyperces időkeretben még felsorolás szintjén sem könnyű feladat beszélni. Azt gondolom, hogy mindezek az eredmények, amelyeket 2010 óta a Fidesz-KDNP-kormány és a frakciósövetség elért családpolitika terén, azt bizonyítják, hogy a magyar családok számíthatnak a magyar kormányra, és számíthatnak a Fidesz-KDNP frakciósövetségre.

Köszönöm szépen az államtitkár asszony válaszát. Elfogadom. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Totális a fejtelenség a szakgimnáziumokban!?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Szeptember 1-jétől új helyzet állt elő a szakképzésben, nemcsak azzal, hogy becsöngettek, hanem azzal is, hogy teljesen új a rendszer, amely szabályozza az intézmények életét. A szakiskolákat immáron szakközépiskolák-

nak, a szakközépiskolákat szakgimnáziumoknak hívják. De azért ebben nem merült ki a változás.

Ugyanis új rendszerben működik az oktatás megszervezése is. Már megszokhattuk, hogy évről évre felforgatják önök az oktatási rendszer szinte egész életét, most is ez látszik. Egy nappal a tanévkezdés előtt adták ki például azokat a kerettanterveket, amelyek alapján meg kellene határozni a tananyagot, az órarendet, így aztán az iskolák nyilván ehhez vagy tudtak igazodni azóta, vagy nem tudtak. Azt mindenkinek a fantáziájára bízom, hogy egy nap alatt ezt a munkát vajon el lehetett-e végezni. A korábbi szakiskolákban összesen heti 6 óra jut mindarra, ami nem testnevelés és nem szakma. A korábbi szakközépiskolákban is kevesebb lesz a közismereti órák száma. Ez nagyon drasztikus csökkentés; úgy egyébként, hogy amellettt történi mindez, hogy a szakiskolákban már korábban egyharmadára csökkentették ezeknek a tantárgyaknak az óraszámát, és ez folytatódik a szakképzés egész vertikumában is.

Az egymásnak ellentmondó, átgondolatlan intézkedések a tanulókat, a szülőket, a tanárokat is bizonytalanságban tartják folyamatosan. Nyilván ez megnehezíti azt a pályaképet is, amelyet a szakképzésben tanuló fiatal magának kítűzhet. Gyakorlatilag napról napra változnak az oktatási tartalmak, és napról napra változik az is, hogy ki milyen módon, hogyan juthat hozzá az oktatáshoz akár egy-egy megyében is. A kínálatról tehát az iskolák, a gyerekek és a szüleik is csak az utolsó pillanatban értesülhetnek.

A szakképzésben részt vevő gyerekek elől elzárják a továbbtanulás lehetőségét, hiszen minimálisra csökken a közismereti órák száma, és elveszik tőlük az önképzés, az átképzés perspektíváját is. De nem adják meg számukra a gazdaság változásaihoz való alkalmazkodás képességét, hiszen naponként lehet arról hallani, hogy az a szakképzés, amely létrejön az iskolarendszerben, egyébként az OKJ-s képzésekkel nem tudja felvenni a versenyt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért kívánják elzárni a tudás és a továbbtanulás lehetőségét a szakképzésben részt vevő diákok elől? Mikor lesznek véglegesek ezek a kerettantervek, amelyeket láthatunk, ezek vajon egy befejezett kísérlet részei, vagy egy újrakezdett kísérlet részei? Az új kerettantervekkel kompatibilis tankönyvek vannak-e? Vagy csak később kapnak ehhez képest a diákok és a tanárok tankönyveket? Hogyan kívánják biztosítani ebben a képlékeny rendszerben, hogy az ott tanuló diákok, akik a szakképzésben érettségit kívánnak szerezni, a kötelező közismereti érettségi tantárgyakat megfelelő tartalommal tanulhassák? Várom az államtitkár úr választát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését, köszönöm szépen, hogy interpellált ebben az ügyben, mert így a tájékoztatlanóságát sikerül egy kicsit mérsékelni, hisz olyan valótlanosságokat állapított meg mondataiban, amelyek nem állják ki a valóság próbáját. *(Tukacs István: El kell menni az iskolákba! Ennyi az egész!)*

Néhány gondolattal szeretném felvilágosítani önt arról, hogyan alakult át a szakképzés szeptember 1-jétől, és remélem, hogy a későbbiekben jobban utánanézőve a dolgoknak teszi fel legközelebb a kérdéseit.

(17.40)

Onnét kell kiindulnunk, hogy a munkaerőpiacnak, a cégeknek nagyon komoly igénye volt a szakképzett munkaerőre, és szinte kérték a szakképző rendszer átalakítását. Biztos, hogy hallottak már és hallott ön is a duális rendszerben történő szakképzésről, ez is az egyik eleme ennek a képzési rendszernek. Ezt az igényt kielégítve és elég hosszasan előkészítve indult el új formában a szakképzés és a szakképzési intézmények.

És akkor néhány konkrét dolgot: szakgimnázium és szakképző intézmények, amelyek most már szakközépiskolák lesznek. A szakgimnáziumok közismereti és szakképzési kerettantervek felkészülést segítő munkaanyagai már július elejétől megismerhetők voltak, nyilvánosan hozzáférhetek a tanárok. Az iskolák ez alapján összeállíthatták az új tanév órarendjeit, és a szaktanárok elkezdhatték a felkészülést. A kerettantervek munkaanyagai a nyár folyamán további pontosításokon estek át a véglegesítés érdekében, de ez már szinte teljes egészében július végén fent volt a tanárok számára elérhető formában a honlapokon.

Mindemellett ismertté vált, és ezért kellett a bevezetőmben azt mondani, talán a tájékoztatlanóság miatt fogalmazott néhány gondolatot meg az is, hogy a változás nem érinti a szakgimnáziumokban tanult kötelező közismereti érettségi vizsgatantárgyak órákereteit és tartalmukat sem, így azok a korábbiakkal azonosak lesznek, ugyanazt fogják tanulni a diákok. A szakiskolákból átalakult szakközépiskolákban pedig a korábbi képzési tartalomnak és órakeretnek megfelelően folyik a szakképzés. Ezen iskolatípus lényeges újdonsága, ellentétben azzal, amit ön próbált sugallni, a szakképzési szakasz befejezését követően közvetlen továbblépés lehetősége az érettségre felkészítő képzésben, tehát érettségit tud letenni, aki ebbe az iskolába lép be, az érettségivel tudja befejezni a tanulmányait. Ezzel tulajdonképpen a szakképzés mint zsákutca megszűnt, nincs az a zsákutca, amit sokszor emlegettünk azok számára, akik szakképző iskolába, egy hároméves képzésbe léptek be.

A fentiekre tekintettel elmondható az is, hogy a rendelkezésre álló tankönyvek mind a szakközépiskolai képzésben, mind a szakgimnáziumban folyó képzés érettségi vizsgára felkészítő szakaszában,

továbbá az érettségit követő szakképzési évfolyamokon is a korábbi évekhez hasonlóan tudják biztosítani a tankönyvigényt, emellett a tananyagokat más-honnét is meg lehet szerezni természetesen.

El kell ismerni, hogy a szűk határidők minden érintettől megfeszített munkát kívántak, de a sürgető gazdasági igények miatt ezt a lépést végre kellett hajtani annak érdekében, hogy az ütemezett szakképzési fejlesztések mielőbb folyamatosan bővülő tartalmú és színvonalas képzési lehetőséget nyújthassanak a szakképzésbe bekapcsolódó fiatalok vagy szakképzésbe visszatérő felnőttek számára.

Abban bízom, hogy még csak véletlenül sem fog megvalósulni az, amit ön felvázolt itt, ugyanis ennek jelei a szakképzés indításakor nem voltak meg, csak néhány újsághír próbálta azt sugallni, hogy veszélyben van a szakképzés indítása. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Rejtő Jenővel szólva, önök is csak a szembedicsérést tudják elviselni, tőlem nem ezt kapták. Furcsa nekem kicsit, hogy a szakképzésben élve az életemet gyakorló tanárként is ezt kapom vissza valakitől, akinek a területhez egyébként korábban nem volt köze, hogy nekem vannak információhiányaim.

Az biztos állítható, hogy nagyon rendben volt a szakképzés intézményrendszere, mert egész nyáron folytak a vezetői pályázatadások, és számos intézményben botrányos pályázatok voltak, és annak ellenére nem hirdettek eredményt, hogy egyébként egyetlen pályázat volt, csak azért, mert az önök csókosai még nem végezték el a megfelelő iskolákat.

Botrányos az egyébként, hogy önök úgy alakítják át az intézményrendszert és teljesen úgy alakítják át új pályára, hogy magát a tantervi tervezést sem végezték el megfelelően, ami a szakképzés egész vertikumára kiterjed, annak ellenére, amit államtitkár úr egyébként állított. Nem tudom elfogadni a választát, a valóságtól ugyanis tökéletesen messze van, amit ön mond. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Vásárolhattak-e terroristák is letelepedési jogot Magyarországon?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr képviselőjében Kont-

rát Károly államtitkár úr válaszol. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A letelepedésikötvény-konstrukcióval kapcsolatosan eddig is tudtuk, hogy az évszázad üzlete, amin mindenki bőségesen kaszállhat, a magyar állam és az adófizetők kivételével. Javarészt offshore cégek végzik kizárólagos joggal az értékesítést, akik a kötvényeket diszkontáron kapják, és ezenkívül személyenként 45-60 ezer euró körüli jutalékot is beszednek, így már meghaladhatja a 100 milliárd forintot is a közvetítő cégek haszna.

Közben a sajtóban konkrét elemzések jelentek meg, amelyek személyes számlákat mutattak ki a közvetítő cégek és Rogán Antal, valamint Habony Árpád között. A beígért munkahelyteremtési ígéretek közül semmit sem láttunk, a bahreini tiszteletbeli konzulunk pedig egy interjúban arra hivatkozással méltatta a konstrukciót, hogy bármely más uniós országhoz képest Magyarországon elég csak a pénzt befizetni, és cserébe a vásárló már hozhatja is a teljes családját, akik mind szabadon utazgathatnak és üzletelhetnek az Unióban.

A fentiek már önmagukban is bicskanyitogatóak, de a legújabb hírek szerint ezen is túlmutat, és arra enged következtetni, hogy a fideszes kapzsiság nemzetbiztonsági kockázatot is jelenthet. A Magyar Nemzet értesülései szerint ugyanis egy Karib-tengeri sziget által kiállított erkölcsi bizonyítvány alapján könnyen letelepedési jogot tudott vásárolni egy elítélt orosz állampolgár is. Elég egy új tartózkodási hely, és minden bűnözői múlt már el is tűnt.

Korábban a kormány pökhendien tagadta a vádakot, hogy bűnözők is letelepedéshez juthatnának. Önök szerint négyszeres szűrő működik, hisz a Bevándorlási Hivatal mellett a TEK, az Alkotmányvédelmi Hivatal és a rendőrség is ellenőrzi a kérvényezőket. Lázár János szerint pedig a magyar hatóság még nem talált gyanús személyt.

Ez azt is jelenti, hogy a Magyar Nemzet oknyomozó újságírója egyedül hatékonyabban dolgozik, mint a magyar titkosszolgálat, valamint a bevándorlási és a terrorelhárítási hatóság együttvéve. Hiába tehát a kormány bevándorlásellenes kampánya, ha közben 16 ezer pénzes külföldinek teszi lehetővé a letelepedést, köztük, most már kimondhatjuk, bűnözőknek is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Adódik a kérdés, hogy ha elítélt bűnözők ennyire könnyen vehetnek letelepedési jogot, akkor hogyan tudjuk kizárni, hogy terroristák ezt nem tehetnék meg. A magyar hatóságok ennyire amatőrök lennének, vagy a magyar kormány nem engedi őket kellő hatékonysággal dolgozni? Tervezik-e a program felfüggesztését és a kötvényvásárlók valódi átvilágítását, vagy a kapzsiság hazánk nemzetbiztonságát is felülírja? Ezekben a kérdésekben várom az érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is visszautasítom képviselő úrnak azon valótlán és megalapozatlan állításait, amelyek a magyar hatóságok amatőr fellépésére irányultak, tehát ezt határozottan visszautasítom.

Egyúttal azt javaslom a képviselő úrnak, hogy ne az újságokból, sajtós gumikacsákból tájékozódjon, hanem nyugodtan bízson a magyar állami szervek és az országgyűlési bizottságok munkájában és az ő tájékoztatásukban. A Nemzetbiztonsági bizottság ugyanis 2016. augusztus 30-i zárt ülésén megtárgyalta a letelepedési kötvénnyel kapcsolatban felmerült kérdéseket, amelyen a Jobbik-képviselőcsoport képviselője is részt vett. Úgy gondolom, hogy az igazi veszélyt nem a letelepedési kötvény jelenti Magyarország számára, hanem az a 391 ezer illegális bevándorló, aki ellenőrizetlenül lépte át Magyarország határait, akiknek sem valós személyi adataikat, sem ideológiai meggyőződésüket nem ismertük.

Sajnálatos módon többször is bebizonyosodott már az illegális migráció és a terrorizmus összefüggése. Ezzel szemben a nemzeti letelepedési engedély kiadására irányuló eljárás során annak megállapítását, hogy a harmadik országbeli állampolgár letelepedése veszélyezteti-e Magyarország közbiztonságát vagy nemzetbiztonságát, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a Terrorrelhárítási Központ és a rendőrség is vizsgálja. Az eljárás során minden egyes letelepedési engedélyt kérelmező egyedi nemzetbiztonsági és közbiztonsági szempontú vizsgálata hiánytalanul megtörténik.

Ennek az eljárásnak a lefolytatása nélkül a nemzeti letelepedési engedély kiadására nincs lehetőség. Amennyiben a státuszkérelmezővel szemben nemzetbiztonsági kockázat felmerül, be sem léphet az ország területére. Szeretném felhívni a tisztelt képviselő úr figyelmét, hogy Demeter Márta képviselő asszony hasonló tárgyú kérdésére korábban részletes, kimerítő választ adtam a tekintetben, hogy hány elutasítás történt ezzel kapcsolatban.

A fentiekben túlmenően a kérelemhez kötelezően mellékelni kell a büntetlen előéletet igazoló, 6 hónapnál nem régebbi okiratot. A kérelmezőnek a formanyomtatványon meg kell adnia a Magyarországra érkezését megelőző külföldi lakóhelye adatait, valamint a Magyarországra érkezését megelőző állandó vagy szokásos tartózkodási helyének adatait. Ha a kérelmező származási országa és a beutazást megelőző állandó vagy szokásos tartózkodási helye eltér, és nem a jogszabályi előírásoknak megfelelő ország által kiállított okirat kerül benyújtásra, hiánypótlási felhívás kerül kibocsátásra.

Tájékoztatom továbbá, hogy a képviselő úr által ismertetett adatok tévesek, szó sincs 16 ezer főről,

aki letelepedési engedélyt kapott volna, ennek a fele sem igaz. Aki 16 ezer főt állít, legyen az újságíró vagy politikus, az egyszerűen nem mond igazat, tisztelt képviselő úr.

(17.50)

Mindamellet szeretném felhívni az ön figyelmét arra, hogy a tavalyi évben 282 ezer külföldi tartózkodott vízummal Magyarország területén. A vízumkérelmek elbírálását uniós normák írják elő, de még ezek sem olyan szigorúak, mint a letelepedési-engedély-kérőkkel szemben előírt követelmények.

Végezetül még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a terroristák az elmúlt év tapasztalatai alapján a bevándorlók között érkeztek, nem a letelepedési programban részt vevők között. Kérem a tisztelt képviselő urat, hogy mivel minden kérdésére válaszoltam, válaszat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt tudhattuk eddig is, hogy ez egy óriási biznissz, egy százmilliárdos biznissz. Az előrelépés abban van, hogy bűnözők is kaphattak letelepedési jogot, illetve kaphattak-e.

Államtitkár Úr! Önöket, úgy látom, nem érdekli, hogy azok az információk, amelyeket a Magyar Nemzet nyilvánosságra hozott, valósak-e. Ha így lenne, akkor ön a válaszában azt mondta volna, hogy megkeresték a lapot, kikérték annak az embernek a nevét, pontosan annak az orosz állampolgárnak a nevét, aki így kapott letelepedési jogot, és egyébként elítélték őt Oroszországban. De mivel ezt nem tette, ezért azt kell gondolnom, hogy csak egy politikai elutasítást tesz, és nem arra a kérdésre válaszol, amit feltettem.

Nem zárhatjuk ki továbbra sem, és ezért nem tudom a választát elfogadni, hogy akár hogyha elítélt bűnözők kaphattak ilyen letelepedési jogot, akkor terroristák ezt ugyanúgy ne kaphatták volna meg. És mint illet, ezért nemzetbiztonsági kockázatnak tekintjük, amíg újra az egész programot át nem világítják. Erre sem válaszolt, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Ki téved, vagy**

ki nem mond igazat?” címmel Sallai képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Gondolom, az interpelláció szövegéből kiderült, hogy a termőföld-privatizációval kapcsolatos bevételek kapcsán meglehetősen ellentétes kommunikációs tevékenység zajlott a kormányban.

2015 decemberében Fazekas Sándor miniszter úr még azt mondta, hogy egyértelműen földvásárlásra lett fordítva ez az összeg. Nem sokkal később ön, miniszter úr, ha jól emlékszem, az egyik kormányinfón ipari parkok létrehozásával kapcsolatos területvásárlási igényről beszélt. 2016 augusztusában már arról volt szó, hogy esetlegesen az államadósság csökkentésére fordítja a kormány. Ezek meglehetősen eltérő felhasználási ötletek, és így egy picit tartunk attól az eklektikus gondolkodástól, hogy mindig van egy ötlete valakinek, hogy hova is kellene tenni pár száz milliót.

Ugyanakkor egyértelműen ott van a Nemzeti Földalapról szóló törvény 15. §-ának (3) bekezdésében, hogy a földbirtok-politikai irányelveknek megfelelő földhasznosítási kötelezettsége van a kormánynak. Mint az eredeti kormányhatározat alkotmánybírói vizsgálatából kiderült, ez a II/3093-26/2015-ös alkotmánybírói határozat világosan megfogalmazta, hogy az eredeti kormányhatározattól eltérően ez az egy, amiben alkotmányos sérelmet talált, hogy valóban az NFA-törvénynek megfelelően kell felhasználni. És ezenkívül ott van az a pont, hogy gyakorlatilag az NFA-törvény az értékesítés során meghatározott feltételekkel csak ezeknek a 15. § (3) bekezdésben megfogalmazott birtokpolitikai céloknak megfelelő értékesítést tett lehetővé, amíg mára, nyilvánvalóan tudjuk, most már a harmadik kört követően, hogy a kormányzat gyakorlatilag nagyon sok esetben magyar milliárdosoknak, magyar befektetőknek értékesítette a földet.

Erre a két kérdésre keresnék leginkább választ, és köszönettel venném, ha a miniszter úr segítene, mert részben nem látjuk tisztán, hogy hová fognak menni ezek a százmilliárdok, részben pedig nem lehet tudni, hogy mi lesz az egyértelműen jogtalanul értékesített földekkel, amelyek teljesen eltérnek a birtokpolitikai céloktól, amiket a jogszabály meghatározott.

Mindezeknek a kivitelezésére azért lenne véleményem vagy véleményünk szerint határozottan szükség, mert ha, tegyük fel, egyszer egy normális kormánya lenne az országnak, és az eredeti állapot helyreállítására irányuló törekvéseket kívánná megtenni azon földeladásokkal kapcsolatban, amelyek egyértelműen eltérnek az NFA-törvény szellemétől, akkor abban az esetben minden bizonnyal szükség lesz arra az alapra, ami most, jelen pillanatban még rendelkezésre áll.

Tisztelt Miniszter Úr! Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy az elmúlt években társadalmi és szakmai konszenzus alakult ki arról, hogy kiemelt jelentősége van a következő évtizedekben a magyar agráriumnak, és ezért a kormány a törvényhozás segítségével megpróbálta azokat az új birtokpolitikai, agrárpolitikai, agrárintézkedési elveket érvényesíteni, amelyekben cél tekintetben meggyőződésünk szerint egyetértettünk.

A magyar kormánynak az a meggyőződése, hogy a magyar agrárium erejét a magyar kis- és középbirtokosság fogja garantálni a következő időszakban. Ehhez rendeltük a birtokpolitikai intézkedéseinket, és ehhez rendeltük a támogatási intézkedéseinket is. A célunk az, hogy a magyar agrártársadalom 80 százaléka kis- és középbirtokosokból álljon, 20 százalék legyen a nagybirtok aránya. (*Gógös Zoltán: Mészáros Lőrinc!*) Ez 2010-ben pont fordított arány volt, jegyzem meg. Most körülbelül 50-50 százaléknál tarthatunk. És ugyanezt a birtokpolitikai célt kívánjuk érvényesíteni a földtörvénnyel és a hozzá rendelt jogszabályokkal is. Úgy tudom, hogy a képviselő úr is elvben tudja ezeket támogatni.

A magyar gazdatársadalom megerősítése céljából indítottuk a „Földet a gazdáknak” programot, amely keretében valóban 200 ezer hektár állami földterület értékesítése lezárult. Ez 270 milliárd forint állami, rendkívüli bevételt jelent 2016-ban.

A kormány úgy döntött, hogy a szeptemberi ülészakában soron kívül azt kéri a Magyar Országgyűléstől, hogy tárgyaljon meg egy törvényt, egy beszámolást, egy számadást arról, hogy hogyan zajlott le a földterületek értékesítése, mi történt a „Földet a gazdáknak” program árverési részével 3 hektár fölött, és mi történt a 3 hektár alatti földterületekkel. Azt fogjuk javasolni a kormány képviselőjében, hogy amikor az Országgyűlés megtárgyalja ezt a törvényjavaslatot, akkor nyilván foglaljon állást, illetve azt fogjuk kérni, hogy biztosítsa a továbbiakban is a kormányzat támogatását, annak érdekében, hogy a magyar agráriumban a kis- és középbirtokosságot tudjuk erősíteni.

A törvényjavaslat szövege egy beszámoló, egy számadás. A törvényjavaslat szövege a „Földet a gazdáknak” program jelenlegi eredményeinek összegzéséről szól, és arról, hogy a 3 hektár fölötti földterületek értékesítését felfüggesztjük, beszüntetjük. Több állami földterület értékesítése a kormánynak nem áll érdekében, nem áll céljában, kivéve azokat a 3 hektár alatti területeket, amelyek alapvetően birtokpolitikai rendezési célokat szolgálnak.

Másrészről az Országgyűléshez fordulunk azért is, hogy szabja meg a befolyt 270 milliárd forint felhasználási célját és lehetőségét. Mi a kormány képviselője

seletében azt javasoljuk a törvényhozásnak, hogy a befolyt 270 milliárd forintot egy összegben, egy tételben, teljesen transzparens és átlátható keretek között, Magyarország az adósság csökkentésére fordítsa, hiszen 2010-ben ebben a Házban konszenzus volt abban, hogy Magyarország legsúlyosabb versenyhátránya az államadósság kérdése. Olyan volumenben eladósodott ország, amely a GDP 80 százalékát államadósságra kell költse, nem jelentheti azt, hogy Magyarország független ország. Ezért folyamatosan próbáljuk csökkenteni az államadósságot; ez körülbelül 1 százalékpontos csökkentést jelentene.

Azt javasoljuk, hogy ezt az Országgyűlés tárgyalja meg, a beszámolóreszt is, a 3 hektárnál nagyobb földterületek árverésen történő értékesítésének a leállítását is - ez jelenti az NFA-törvény módosítását is -, és tárgyalja meg azt is, hogy a befolyt 270 milliárd forintot mire fordítja. A törvényjavaslatot szeptemberben az Országgyűlés elé fogjuk hozni, és azt kérjük, hogy az Országgyűlésben a képviselőtársaim foglaljanak állást. Öntől pedig azt kérem a jövőben is, hogy azt a törekvésünket, hogy a magyar agrárium a GDP-ben fontos szerepet töltsön be, Magyarország erősségének és versenyképességének javítására alkalmas gazdasági ágazat legyen, azáltal is közösen tudjuk támogatni, hogy a magyar kis- és középgazdaságok számára lehetőséget biztosítsunk támogatásban, forrásban, eszközben és természetesen földben is. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(18.00)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nem fogadom el a választ, nézze el nekem ezt miniszter úr, ugyanis arról van szó, hogy miniszter úr elmondja ezeket a birtokpolitikai célokat, ugyanakkor van egy Földművelésügyi Minisztérium, amely ezzel ellentétes tevékenységgel tovább erősíti a nagybirtok arányát Magyarországon. Meggyőződésem szerint miniszter úr tökéletesen tisztában van azzal a helyzettel, hogy a 2010-es kormányváltás óta és a múlt évet megelőzően nem változott érdemben a magyarországi agrártámogatásokat kapó legfontosabb tíz személy összetétele. Ugyanazok a magyar milliárdosok kapják meg a legtöbb támogatást a magyar agráriumból, mint 2010-et megelőzően.

Jelen pillanatban ezek a potyautasok és ez a nagybirtokrendszer - amit a termőföld-privatizáció bebetonozott és megerősített - az, ami véleményem szerint elfogadhatatlan. A „Földet a gazdáknak” program lett nyilvánvalóan „földet a gazdagoknak” program lett, mert gondolom, miniszter úr sem ért azzal egyet, hogy akár a Csákvári Mezőgazdasági Zrt. vezérkara, akár Mészáros Lőrinc az a kis-középbirtokosi osztály, akiről mind a ketten beszélünk a felszólalásban.

Nyilvánvalóan ez az oka annak, hogy nem tudom elfogadni. A törvényjavaslatot nagy érdeklődéssel várom, és örülök, ha eszmét cserélhetünk itt erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a miniszteri választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 105 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Ad-e segítséget a Kormány a 2016. június 21-én jégkárt szenvedett Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei települések lakóinak?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismeretes, június 21-én Szatmárban 13 településen iszonyatos jégeső pusztított. Öklömnyi nagyságú jégdarabok tarolták le a tetőket, a veteményeket és tettek kárt a háziállatokban. A katasztrófa után reménykeltőek voltak a folyamatok. A kormányhivatalok azonnal elindultak felmérni a károkat. Ezek a jegyzőkönyvek ott halmozódnak a polgármesteri hivatalok asztalain.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azonban azon túl, hogy a kormány vis maiorból önkormányzati épületekre, EMMI-költségvetésből egy darab iskolára és egyházi ingatlanokra általam nem ismert forrásokból akar fordítani, nem történt előrelépés abban, hogy mi lesz azokkal a szerencsétlenekkel, akik nem képesek önerőből rendbe hozni a házukat.

Államtitkár úr, iszonyatos állapotok vannak. Embertelen körülmények között élnek emberek, fóliával beborított háztetők alatt, és nincs reményük. Amikor Pintér miniszter úr pirulás nélkül ejti ki azt a szót, hogy öngondoskodás, akkor nem tudja, hogy ebben a térségben a nincs a van. 20 ezer forint egy főre jutó jövedelemből nem lehet öngondoskodni, nem lehet helyreállítani. És most szeptember 12-e van. Közeleg az őszi, közeleg a tél. Ezekben az emberekben még él a remény, hogy valaki segíteni fog nekik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két dolgot ne tegyen, ne mondja el, hogy a kormány a vis maiorból mennyit fordított önkormányzati ingatlanokra, mert ez a dolga. Ne mondja el azt, hogy nem lehet a jogi környezetet megteremteni a segítségnyújtásra, mert meg lehet. Mint ahogy meg lehetett a nagy árvíz idején Szatmár-Beregben, helyre kellett állítani házakat és helyre lehetett állítani házakat. És kérem, ne mondja, hogy nincs pénz erre. Ha kell, nagyon szívesen megnevezem a forrásokat, amikből az emberek számára meg lehet hozni azt a reményt, hogy talán egy olyan országban élnek, amelyben létezik a szolidaritás, létezik a törődés, létezik az a fajta ország, amiben neki, ha kevés is, de van reménye.

Ezért tehát, államtitkár úr, higgye el nekem, hogy ebben az interpellációban közel sem az a célom, hogy szerezzek három kellemetlen percet önnek. Ha ez lenne a célom, akkor ezt másképpen csinálnám. Egyetlen célom van: megtudni azt, van-e szándék arra, hogy a még mindig fóliával borított, iszonyú körülmények között lévő házakban lesz-e valamiféle segítségnyújtás, lesz-e remény, terveznek-e valamit, és ha igen, hogyan teszik ezt, és mit remélhetnek azok az emberek, akik ebben a térségben laknak. Köszönöm szépen előre is a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr is feltehetően jól ismeri, hiszen viszonylag régóta kis módosulásokkal működik az önkormányzatok támogatása, az önkormányzatokat ért károk esetén a vis maior támogatási rendszer. Ez az önök kormányzása alatt is így működött. Ugyanez a rendszer működik jelen pillanatban is. Az idei év tavaszán, nyár elején az ország számos területén valóban olyan természeti jelenségek voltak, amelyek következtében az önkormányzati ingatlanok, magáningatlanok, önkormányzati, állami tulajdonú utak, vízvezető árkok sérültek meg, és ezeknek a javítására, felújítására a vonatkozó jogszabályok szerint a vis maior keret, a vis maior rendszer nyújthat segítséget. Az idei év júniusában a szabolcsi térségben is egy jégeső következtében számos állami, önkormányzati, illetve magáningatlan sérült meg, és a jégesőt követően a katasztrófavédelem, a katasztrófavédelmi egységek megkezdték a pillanatnyi kárelhárítást, illetve a rövid távú kármegelőzést. Hat településen katasztrófavédelmi megbízott irányította a munkát, és mintegy hatszáz ember vett részt a közvetlen kárelhárításban, illetve az épületek, a kárt szenvedett ingatlanok eső elleni védelmében.

A vis maior támogatásról szóló kormányrendelet alapján az érintett térségben a települések 34 millió 215 ezer forint támogatási előleget kaptak. A beérkezett kérelmek, pályázatok feldolgozása után dől el az, hogy mekkora lesz az a keret, amelyet ezek az önkormányzatok az épületek helyreállítására kapnak. Itt 10 százalék önrészt kellene biztosítaniuk, ezt a 10 százalék önrészt a Belügyminisztérium más forrásból biztosítani kívánja, tehát az önkormányzati ingatlanok esetében az önkormányzati tulajdonú károk esetében 100 százalékban kárpótlást nyújtunk majd.

A képviselő úr által felvetett kérdésben ott rejlik a kormány szívtelensége. Érdekes, hogy ez az érzés akkor nem merült fel a képviselő úrban, amikor 2006-ban az állam által szervezett augusztus 20-ai ünnepségen emberek haltak meg vagy súlyos sérüléseket szenvedtek, és ezeknek az embereknek a kártalanítását az önök kormánya sosem végezte el *(Zaj az*

MSZP soraiban. - Tukacs István: Hogy jön ez ide!), ezeknek az embereknek a kártalanítását a mi kormányunknak kellett elvégezni, és mi biztosítottuk a kártalanítást. Úgy jön ez ide, képviselő úr, hogy ön vagy az önök kormánya semmiféle kártalanítást nem nyújtott olyan embereknek, akik megsérültek, az életüket veszítették, miközben most bármiféle számonkérést folytat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Képviselő úr, öné a szó, elfogadja-e az államtitkári választ? Parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Államtitkár úr, remélem, rettenetesen szégyelli magát. Államtitkár úr, elmondtam, hogy mit kérdezek az interpellációban. Nem az önkormányzati épületek vis maiorját, nem mást, nem a katasztrófavédők fóliázó munkáját közvetlenül napokkal a tragédia után. Arra kérdeztem rá, hogy annak a szerencsétlennek, akinek nem volt biztosítása, akinek nincs tartaléka, akinek nincs munkahelye és akinek nincs reménye, az mit fog csinálni. Államtitkár úr, 26 milliárd majdnem elvesztette közpénz jellegét. A töredékéből meg lehetne ezt a problémát oldani.

Arra kérem tisztelettel önöket, hogy legyen már szívük! Ez nem egy politikai petárda, ez egy komoly probléma. Államtitkár úr, tegyenek valamit! Nagyon kell, nagyon muszáj. Nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(18.10)

Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez... *(Nagy zaj az MSZP soraiban.)* - képviselőtársaimat megkérem, folytatjuk munkánkat! - „**Mi a kormány álláspontja az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban?**” címmel. Bana Tibor képviselő urat illeti a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerséggel, azaz a TTIP-vel kapcsolatos tárgyalásokról továbbra sem kapunk egyértelmű válaszokat. Egyre többen vannak Magyarországon, akik ellenzik a tárgyalások folytatását és a szerződés megkötését, a magyar kormány azonban továbbra is adós a nyílt állásfoglalással, kettős beszédet folytat, és egyes tagjai egymásnak ellentmondó

álláspontokat fogalmaznak meg. A TTIP körüli zúgólódás és elutasítás most már nemcsak a kelet-közép-európai tagországok sajátja, a nyugati tagállamokban és a tengerentúlon is egyre erőteljesebbek a kritikus hangok. Olyannyira, hogy már a német kormányon belül is akadnak olyanok, akik a tárgyalások kudarcáról beszélnek. Legutóbb augusztus végén Sigmar Gabriel német gazdasági miniszter nyilatkozott úgy, hogy a tárgyalások de facto megghiúsultak, mivel mi, európaiak nem akarjuk magunkat alávetni az amerikai követeléseknek. Persze ezt azonnal igyekezett is cáfolni az EU-s főtárgyaló vagy éppen Angela Merkel, de a falon így is egyre több a repedés.

Mindezek mellett továbbra sem látszik tisztán a magyar kormány álláspontja. Korábbi kérdéseinkre mindig az volt a válasz, hogy folytatni kell a tárgyalásokat, majd, mivel úgyis vegyes megállapodás lesz, azaz a tagállamoknak is ratifikálniuk kell, ráérünk akkor ellentmondani. Ez azonban rendkívül veszélyes hozzáállás. Nézzük, miért is! Egyáltalán nem biztos még, hogy vegyes megállapodás lesz a TTIP, hiszen a CETA-ról, vagyis az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodásról is csak most, az aláírása előtt döntött úgy az Európai Bizottság, hogy vegyes egyezményként kezeli, ez azonban nem jelenti azt, hogy ugyanez a döntés fog születni a sokkal vitatottabb TTIP esetében is. A CETA-val kapcsolatos álláspontjáról a hírek szerint ebben a hónapban dönt a kormány, és az utóbbi hónapok nyilatkozatai alapján nincs kétségünk afelől, hogy milyen döntés születik. Pedig ha a CETA-t a TTIP előfutárának tekintjük, nem lenne szabad elhamarkodott döntést hoznunk.

Végül, de nem utolsósorban továbbra is itt van még a GMO kérdése, amelyre megnyugtató megoldás a mai napig nem született, sőt egyre nyugtalanítóbb hírek érkeznek. Az egyik ilyen a NÉBIH megszüntetése és feladatainak kormányhivatalokhoz delegálása, egy kevésbé hatékony és ütőképes rendszert hozva létre ezzel. Mindeközben Fazekas miniszter úr az Egyesült Államokban tárgyalt, és vetőmagmintákat hozott az országba, itthoni tanulmányozás céljából. További adalék, hogy a washingtoni magyar nagykövet szerint a GMO-val kapcsolatban ugyan kutatásokra van szükség, amihez idő kell, de az mind politikai, mind üzleti szempontból jelentős lehetőség.

Látható tehát, hogy a kormánynak bizony sok kérdésben van még tisztáznivalója, leginkább a következőkben. Milyen álláspontot képvisel jelenleg a kormány TTIP-ügyben, látva, hogy egyre több nyugati politikus is felemeli a szavát ellene? Számíthatunk-e arra, hogy a magyar parlament elutasítja a CETA-t? A GMO kérdésében sokkal határozottabb elutasításra van szükség, ennek jelenleg éppen az ellenkezője, az enyhülés tapasztalható. Mik a kormány tervei ezen a téren? Államtitkár úr, várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Szabó László államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném megköszönni a kiváló sajtófigyelmet, amit ön a TTIP ügyében végzett az elmúlt pár percben. Egy dologban megnyugtathatom, a magyar kormánynak az álláspontja nem változott a TTIP-vel kapcsolatban, továbbra is a magyar emberek legjobban felfogott érdekét fogjuk szem előtt tartani. Átfogó, kiegyensúlyozott és ambiciózus megoldást, megállapodást szeretnénk majd elérni, ami maximálisan a magyar érdekeket tükrözi.

A TTIP-tárgyalások jelenlegi állásáról csak annyit, ezt azért mondom, mert ugye önnek kifejezetten pontos állításai vannak arról, hogy ki szereti, ki nem szereti, ki ért vele egyet, ki nem ért vele egyet: nincs mivel egyetérteni egyelőre, ugyanis a közel 30 fejezetből egyetlenegy sincs lezárva a tárgyalások során. Tehát a tartalma gyakorlatilag nem ismert a mai napig. Az a biztos, hogy mi azt pontosan tudjuk, hogy a magyar embereknek mi az érdeke.

Az Országgyűlés 2016. június 13-án elfogadott határozatával összhangban, ami az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szól, ennek megfelelően képviseljük az Európai Unió összes intézményében a kormányzati döntéshozási, döntés-előkészítő tevékenységet. Mind a CETA, mind a TTIP szerintünk vegyes megállapodásnak kell hogy minősüljön, és minden egyes tagállamban saját belső jogrendünknek megfelelően kell majd ratifikálni a megállapodást.

A CETA-ról még annyit, hogy egyetlen rendelkezése sem sérti Magyarország Alaptörvényben lefektetett, genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdaságát. Zárójelben jegyzem meg, hogy Európában Magyarországé az egyetlen olyan alaptörvény, ahol a GMO-mentesség határozottan meg van említve, és a CETA nem kötelezi sem Magyarországot, sem az Uniót, hogy a GMO-kkal kapcsolatos szabályozási és engedélyezési eljárásokat módosítsa vagy liberalizálja.

Az a kérdése, hogy a magyar parlament hogy fog dönteni, hát, ezt majd bízzuk a magyar parlamentre. Az pedig, hogy a GMO-mentességben sokkal határozottabb elutasító hozzáállásra van szükség: nem hiszem, hogy a magyar Alaptörvényben lefektetett GMO-mentességnél határozottabb állásfoglalásra bármelyik ország eddig példát mutatott volna. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választát. Látható ugyanis, hogy a kormány nem kezeli súlyának megfelelően az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatos tárgyalásokat.

Holott annak végkimenetele hazánk szempontjából rendkívül veszélyes lehet, akár nemzeti önrendelkezésünk, akár élelmiszer-biztonságunk tekintetében vagy éppen a magyar munkavállalók helyzetének szempontjából. És azt az érvelést, amit önök elmondanak, hogy ott kell ülni a tárgyalásokon, aztán meglátjuk, hogy mi lesz ennek a végeredménye, és akkor fogunk dönteni, nagyon sok esetben hallhattuk már, akár még a korábbi szocialista-szabad demokrata kormányoktól, akár önöktől. Aztán a végén hiába maradtak olyan pontok bizonyos egyezményekben, amelyekkel nem lehetett egyetérteni, mert nemzeti érdekeinket sértették, mégis támogatták azokat.

Ennél sokkal határozottabb, sokkal egyértelműbb véleményre számíthatnánk önöktől a magyar emberek, főleg annak tükrében, hogy egyáltalán nem biztos, mint utaltam rá, hogy vegyes megállapodás lesz, tehát hogy az Országgyűlésnek is erről majd döntenie kell. És sajnos a Fidesz európai parlamenti képviselői az MSZP és a DK képviselőivel közösen szavaztak ez ügyben támogatólag, és vezető politikusaik közül is többen nyilatkoztak ilyen irányban.

Nem tudta tehát államtitkár úr elosztani a kéteyeimet, nem véletlen, hogy erősödnek a tiltakozások. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(18.20)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációk végére értünk, az **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat. Képviselőtársaink közül azok, akik halaszthatatlan közzefeladat ellátása miatt elhagyják a termet, kérem, azt csendben tegyék; addig egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ön miért nem lép fel az ellen, hogy magáncégek és fideszes haverok nyúlják le a letelepedési kötvények százmilliárdos hasznát? Ráadásul pár év múlva a magyar adófizetőknek kell kamatostul visszafizetniük ezt a hatalmas összeget” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közzefeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Elnök úr, miután a miniszterelnök úr itt hosszú éveken keresztül az offshore elleni fellépés Grál-lovagjaként mutatkozott...

ELNÖK: Képviselő úr, kérem szépen, igennel és nemmel válaszoljon.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...örülnék neki, ha ő személyesen tudna válaszolni erre, ezért meg fogom várni, amíg bejön. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** ülésen kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ön miért tűri azt az emberekben félelmet keltő gyakorlatot, hogy a letelepedési kötvény-nyel eddig már 16 ezer külföldi letelepedését engedték meg, akik között elítélt orosz bűnöző is van, s ezzel a Fidesz pénzért eladja Magyarország biztonságát?” címmel.

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közzefeladat ellátása miatt a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki.

Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. A választ várom, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, a Fidesz pénzért is eladja Magyarország biztonságát...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom: igen vagy nem?

GÚR NÁNDOR (MSZP): Annyira fontosnak tartom ezt a kérdést, hogy...

ELNÖK: Igennel vagy nemmel válaszol?

GÚR NÁNDOR (MSZP): ...bár szívesen venném Lázár képviselőtársam választát, de megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Mennyit költ a Kormány az október 2-ai népszavazás kampányára?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közzefeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat kérte fel.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Én nem olvastam a házszabályban, hogy igennel vagy nemmel kell válaszolni a feltett kérdésre...

ELNÖK: Képviselő úr, igen...

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...de szerintem majd a házbizottsági ülésen ezt meg lehetne beszélni. Egyébként a rövid válaszom most az, hogy igen. *(Derűltség az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, öné a szó. *(Közbeszólások és derűltség.)* Képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Pontosan nem értem, hogy esetleg a naptáraink egyeztetésén túl miért önt jelölte ki a miniszterelnök úr ennek a kérdésnek a megválaszolására, hiszen a kérdésből világosan kiderül, hogy minden adat hivatalosan és törvény szerint Rogán Antal miniszternél van meg.

De azért megpróbálom, és próbálom mindenféle politikai sallangtól mentesen, egyszerűen megkérdezni öntől, és ilyen típusú választ várnék én nagy tisztelettel öntől is: mennyit költ a magyar kormány közpénzből az augusztus 14-től október 2-ig tartó kampányidőszakban a népszavazási kampányra, a miniszterelnöki levélre, a plakátokra, a 4,1 millió háztartásba elkerülő szóróanyagokra, az elefántfülnek hívott köztéri, egyéb más hirdetésekre, televíziós, rádiós és nyomtatott sajtóban megjelenő, egyéb hirdetésekre, reklámokra? Kérném szépen, hogy egy pontos összeget jelöljön meg, ha teheti. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Azért én válaszolok, tisztelt képviselőtársam, mert a házszabály, illetve a vonatkozó rendelkezések értelmében a miniszterelnök helyett miniszter válaszolhat - *(Közbeszólásra.)* miniszterelnök helyett miniszter válaszolhat -, s nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy a kérdésre válaszolhatok. Ezt örömmel megteszem.

Először is azzal kezdeném, hogy meggyőződéseim szerint, aki Magyarországon népszavazást kezdeményez, ráadásul annak a törvényességére, hitelességére, hitelesítésére vonatkozó összes akadály elhárul, magyarul, teljesíti a szükséges feltételeket, összegyűjti a megfelelő aláírásokat adott esetben, ha nem a kormány a kezdeményező, és az Országgyűlés ki is írja a népszavazást, akkor kutya kötelessége, hogy a népszavazás tárgyával és kezdeményezésével kapcsolatban tájékoztassa a választópolgárokat, teljesen mindegy, hogy a kormányról van szó mint kezdeményezőről vagy bármilyen más szervezetről. Én azt gondolom, hogy egy demokratikus jogállamban a népszavazás intézménye a legszentebb dolog. Mi, akik négyévente kapunk arra mandátumot - vagy kaptunk legalábbis eddig -, hogy az ország ügyeit intézzük, a választópolgárok azon döntése értelmében kapjuk ezt a jogot meg, hogy ránk ruházzák a döntés lehetőségét, hogy négy évig mi döntsük el helyettük az ügyeket. Kivéte-

les lehetőség az, ha visszaadatik a választópolgároknak a közvetlen demokrácia jegyében az ügyek intézése. Magyarországon nagyon ritkán fordul ez elő, Nyugat-Európában szintén.

Én ezért fontos dolognak tartom, kiemelt jelentőségű dolognak tartom, és helyesnek tartom azt, hogy a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a magyar választópolgárokat arra kérje, hogy menjenek el és mondják el a véleményüket. Hiszen a népszavazás kezdeményezőjének és minden demokratikus gondolkodású politikusnak két kötelessége van ilyen esetben. Az első és legfontosabb kötelesség a részvételre való fölhívás. A második fontos kötelesség, hogy az ember elmondja, hogy mit is gondol ezzel kapcsolatban, és ha megkérdezik a választók, akkor tudjon tanácsot adni, hogy hogyan szavazzanak. Aztán majd eldöntik a választópolgárok, hogy ezt igénybe veszik-e vagy sem, megtartják, avagy sem. Október 2-ig fogunk kampányolni. *(Kunhalmi Ágnes: Na de mennyibe kerül?)* A kampány összes költsége - ahogy ön, ha jól láttam, a napokban benyújtott egy adatigénylést - természetesen az adatigénylésre vonatkozó törvénynek megfelelően, illetve a kampány lezárulásának megfelelően nyilvános lesz, és minden kérdésére választ kap. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Erre szokták azt mondani, miniszter úr, hogy egyetemi szintű süketelés. Két perce lett volna arra, hogy mondjon egy számot. Igen, jól tudja, törvény adta kötelessége, ez is a házszabályban meg más törvényekben is. Kettő: miniszter úr, ebben az országban nem mindenki tud ám népszavazást kiírni. Van, akinek egy nyilvános intézmény kapujában kopasz verőlegényeken kell átvernie magát, és ezek után semmilyen következménye ebben az országban ennek nincsen. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)* Mondja meg, hogy miért titkolózik Rogán miniszter úr! És igen, neki kellett volna itt lennie, mert ő tudja a számokat. Én bent voltam, miniszter úr, vettem a fáradságot, és képviselői jogommal élve bementem a minisztériumba, kértem a pontos adatokat kimásolni. Ma reggel ott voltam, a szemembe hazudtak a kollégái. Letagadták azt is, amiben maradtunk. Egyetlenegy darab papírt ki nem adtak. Mit titkolnak, miniszter úr? 3,9 milliárd forintot írnak a válaszukban, miközben az általam megnevezett papírokból 3,1 milliárd jött csak ki. Hol a maradék 900 millió? *(Bangóné Borbély Ildikó: Ellopták!)* Kire, mire költik? Hol van a pénz, miniszter úr? Ezt is tudniuk kell a magyar választópolgároknak! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Először is: örülök annak, hogy az önök politikai állásfoglalásával ellentétben a népszavazást fontos dolognak tartják, és arra biztatom önöket és minden tisztességes MSZP-st; a lakókörnyezetemben csak ilyenek vannak, és kivétel nélkül mindannyian, azt gondolom, a választásokon, illetve a népszavazáson való részvétel mellett foglalnak állást. *(Gógós Zoltán: Mert kirúgatód őket, azért!)* Azért mondom ezt, mert egy demokratikus gondolkodású politikus soha nem beszélheti le a választókat arról, hogy részt vegyenek a közügyek intézésében, mert az a párt, amely ezt teszi, nem lehet demokratikus. Egymást kizáró fogalmakról beszélünk. *(Közbeszólások az MSZP soraiban. - Az elnök csejnet.)*

(18.30)

Másrésről, ha megengedi, elnök úr, ezt kérem, számítsa be, nem olyan régen önök indítottak egy népszavazást, amelynek a kérdését jóváhagyta a Választási Bizottság, ez a földárverések leállítására vonatkozó népszavazás volt. Nem tudták összegyűjteni a szükséges aláírásokat. Ezt már csak ne rajtunk kérjék számon! Tehát ezek szerint, amikor az önök érdekeinek jó, akkor jó a népszavazás, amikor az önök érdekeinek nem jó, akkor nem jó.

Harangozó képviselőtársamat megnyugtatom, pontos számokat fog kapni, de arra vonatkozott a kérdése, hogy október 2-áig mennyit költ a kormány. Erre én most pontos számot szeptember 12-én nem tudok mondani. *(Gógós Zoltán: Miért, nincsenek megrendelve az óriásplakátok?)* Október 3-a után minden számot meg fog kapni, nyugodjon meg. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért nem tesz semmit a kormány a dolgozó magyar emberek munkabérének érezhető emelése érdekében?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Ki védi meg a kilakoltatás előtt álló családokat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadom.)* Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magát családbaráttnak nevező kormányzat égisze alatt vált valósággá az, hogy március óta több mint 1500 kilakoltatást foganatosítottak. Ezt még a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar adatai is nyíltan alátámasztják. A korábbi évekhez képest tehát egy kiugróan magas adattal találkozunk, magyar családok szó szerint százait, ezreit teszik utcára.

Látjuk közben, hogy a kormány megoldásnak javasolt csomagjai enyhén szólva csődbe mentek, a magáncsőd intézménye ötszáz embernek sem tudott segíteni. A Nemzeti Eszközkezelőt pedig, amelynek költségvetése lassan betelik, már nehéz lenne megoldásnak nevezni, hiszen itt elveszik az érintettektől ingatlantulajdonukat. Visszabérelhetik a saját korábbi lakásukat, házukat az államtól, de kérdéses, hogy a mostani kormány kiszámíthatónak nem éppen mondható viselkedése okán mikor fogják elveszíteni ezt a bérleti lehetőséget is.

Látható ugyanakkor, hogy a törleszteni képtelen adósok aránya legalább akkora, mint a kormány állítólagos rendezése előtt. Több mint 140 ezer ember van bajban, közülük 70 ezer, tehát egy Győr méretű város lakosságának megfelelő számú ember van akkora bajban, hogy tulajdonképpen törlesztőképtelenné vált a kormányzat bankmentő csomagjából kifolyólag, mert nem az állampolgárokat, nem a károsultakat tetszetek megmenteni, hanem a bankok számára írták jóvá a felvételi árfolyam és a rendezési árfolyam közti különbséget.

Adódik tehát a kérdés, miközben a Fidesz a menekültválságba menekül az általa okozott szociális problémákkal való szembenézés elől, hajlandóak-e végre egy tisztességi kilakoltatási moratóriumot hirdetni, főleg a devizahitel-károsultak és az érintett banki kifosztottak számára, egészen addig, amíg ígéretüknek megfelelően végre nem hárítják el ezt a szociális katasztrófát, hiszen nem hárították el azt, ami továbbra is több tízezer magyar ember életét fenyegeti. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném korrigálni, Győrnek a lakossága 128 ezer és nem 70 ezer, mint ahogy az azonnali kérdésben mondta, de nem ez a lényegi kérdés. A lényegi kérdés sokkal inkább az, hogy Magyarországon súlyos devizahitel-válság volt addig, míg a Fidesz-kormány ezt meg nem tudta oldani.

Sokkal súlyosabb a helyzet, mint az, hogy most mintegy ezer kilakoltatásról beszélünk, ami nem kis szám, és természetesen ezeknek az embereknek ez nagyon-nagyon rossz dolog az életükben. Azért mégis induljunk ki onnan, hogy több mint kétmillió embernek volt devizahitele, és ha a kormány, a Fidesz-kormány nem menti meg őket, akkor nem ezer kilakoltatásról beszélünk most, hanem valószínű, több tízezerről. Ehhez nagyon komoly döntéseket és lépéseket kellett hozni, a végtörlesztés lehetősége 170 ezer embert, az árfolyamgát lehetősége 186 ezer embert érintett, ez 350 ezer családot mentett meg akkor. Összességében a bankok a Fidesz-kormánynak köszönhetően 734 milliárd forintot fizettek vissza ezeknek az embereknek, akiknek a bankok jogszerűtlenül emelték fel a hitelük kamatát.

Az ön által lebecsült Eszközkezelő 2017. év végére 35 ezer családot ment meg a kilakoltatástól, ez 160 ezer embert jelent körülbelül. 35 ezer családot, hangsúlyozom. De még nincs vége az otthoneremelési program megoldásainak, hiszen az Országgyűlés 2015. év végén a CV. törvénnyel elfogadta az adósságrendezési eljárásról szóló törvényt, amely azt jelenti, hogy ha valaki ebbe a rendszerbe belép, akkor nem lehet kilakoltatni. Tehát ez is jelentős segítséget jelent az idekerült magyar családoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ki kell önt javítanom: Győr város lakosságának megfelelő számú embernél több van bajban, és igen, közülük a többség már törlesztőkép-telen. Figyeljen jobban!

A valódi probléma mégis az, hogy jövőre olyan újabb kilakoltatási hullámot szabadít ez a kormány Magyarországra, ami példátlan. 15 ezer lakás vár ugyanis árverésre a mai Magyarországon. Ezek közül 3500-at már meg is próbáltak elárverezni, de egyelőre nem volt rájuk vevő. Tehát önök egy szociális katasztrófa helyzetet szabadítottak el. Otthoneremelési programjukról ennyit, ugyanis egy állami bérlakás-építési program, amit a Jobbik javasolt, segíthetne a helyzeten, segíthetne elhelyezni még a bajba kerülteket is, a Fidesz-frakció álláspontja ugyanakkor a következő volt egy bérlakásépítési programról: a Fidesz szerint a szociális alapú bérlakások tömeges építésének ötlete veszélyes és nem időszerű a minket érintő rendkívüli mértékű népvándorlás közepette. Na, ezek önök, ez az önök valósa! A migrációs válság mögé bújva úgy tesznek, mint ha nem látnák a szociális katasztrófát, és nemhogy az árok szélén hagyják az embereket, de belerugdossák őket az árok legaljára. Elképesztő szemfényvesztés, amit művelnek! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Itt az a kérdés közöttünk, hogy önök szerint szükséges-e az a jogintézmény, hogy ha valaki kötelezettséget vállal magára, hitelt vesz fel és törlesztést vállal, szükséges-e az a jogintézmény, hogy fennálljon az a fenyegetettsége, hogy ha nem törleszt, akkor elveszti a tulajdonát. Ez a jogintézmény szükséges Magyarországon vagy nem? Ezt kell először tisztázni. Mert könnyű azt mondani ellenzékből, hogy ugyan már, nem kell fizetni, és majd jön az állam vagy valaki, aki megmenti őket. Én azt gondolom, hogy egy felelős államnak, egy felelős kormánynak azt kell mondania, hogy igenis szükséges.

De szükségesek azok a lépések is, hogy megelőzzük minél több esetben, hogy kilakoltatásra kerüljön sor. Hogyan lehet ezt megelőzni? Például azzal, hogyha minél kevesebb a munkanélküli Magyarországon. 2010 óta 600 ezerrel többen dolgoznak Magyarországon. Azzal, ha növeljük egyébként a reálbéreket, és tudják törleszteni ezeket a kötelezettségeiket. Vagy azzal, hogyha szociális hálót teremtünk. Ebből már említettem kettőt: az Eszközkezelőt és az adósságrendezési eljárást. Úgy gondolom, hogy a Fidesz-kormánynak e tekintetben sincs szégyenkez-nivalója. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: **„A pedagógusok rájöttek már, hogy becsapja őket a kormány, kiket akarnak még megtéveszteni?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elfogadom a válaszadó személyét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Januártól elindult a pedagógusoknak, szülőknek, diákoknak egyfajta tiltakozása, nagyon határozottan és bátran kiálltak, tiltakoztak azok ellen a folyamatok ellen, amelyek az országban az oktatáspolitikában zajlanak. Ekkor a kormányzat tett néhány lépést, néhány ígéretet. Ezek közül hármat kiemelnék, és megkérdezném, hogy vajon miért nem teljesültek ezek.

Megigérték elsőként a tananyag csökkentését. Erről azonban kiderült, hogy egyszerű átverésről van szó, ez papíron létezik, gyakorlatilag fából vaskarika. Leírták, hogy az adott tárgyat az adott évfolyamon az eddig előírt óraszám helyett kevesebb óraszámban is meg lehet tanítani, erre tanmenetjavaslatokat készítettek, amelyekre ráadásul szeptemberig, gyakorlati-

lag augusztus utolsó napjáig várni kellett. A papír mindent elbír, azonban a tananyag a valóságban nem csökkent, hiszen a tanterveket és a követelményeket nem írták át.

A második ilyen a szakgimnáziumi képzés lebegtetése. Megígérték, hogy az új komplex természettudományos tantárgy, ami biológia, kémia, fizika, földrajz helyett létrejön, ez egy XXI. századi innovatív módszerekkel és tudásokkal feltöltött tárgy lesz. Ha jobban megnézzük ezt, gyakorlatilag összeollózták a korábbi fizika, kémia, biológia és földrajz tantárgyak ismereteit, és a négyből csináltak egyet, utolsó pillanatban kiadott kerettantervekkel.

Megígérték a pedagógusok béremelését is, minden nyugdíj előtt álló pedagógus automatikus továbblépését és többletjuttatását - kiderült, hogy ez sem igaz. Több mint ezer pedagógust kizártak ebből a továbblépésből, arra hivatkozva, hogy nem töltötték fel a portfóliót, holott sokan mások sem töltötték fel, és mégis jár nekik a több fizetés.

Tisztelt Miniszter Úr! Még két hét sem telt el a tanévből, kiderült számos ponton az igazság, pontosan ezek miatt az átverések miatt folytatódnak a tüntetések szemlátomást. Rájöttek a pedagógusok, hogy becsapják őket. Vajon miben lesznek még becsapva?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Képviselőtársam! Olyan komoly kérdéseket feszeget, amely kétperces parlamenti adok-kapok vagy kérdezz-felelek műfajban nem föltétlenül megvághalható. Én azt gondolom, hogy az oktatási bizottság és a parlament plenáris ülése alkalmas ilyen kérdések megvitatására, és tudom, hogy több alkalommal megtették ezt.

Eszközviták mindig lesznek, mert az állami fenntartással - mint minden fenntartói felelősséggel együtt - járnak nehézségek és kihívások. Az a kérdés, hogy a célban egyetértünk-e. Képviselő úr, engem egy dolog aggaszt igazából az oktatásügyben, és amit én számonkérek a tárcán, az nem az, amit ön számonkér, hanem az ezzel az egy problémával kapcsolatos lépéshiány: 2004 óta Magyarországon a magyar diákok kompetenciamérésének eredményei nemzetközi összehasonlításban folyamatosan romlanak.

(18.40)

Hat évvel a 2010-es kormányváltás után most ott tartunk, hogy talán tisztázódott a fenntartói szervezet, és az állam megkezdte az intézmények fenntartását. Egy lelkiismeretes parlamenti képviselő számára persze fontos a pedagógusok sorsa, fontosak a különböző eszközviták, fontosak a különböző béremelési kérdések, de mégiscsak az legyen a legfontosabb mindannyiunk számára, hogy a gyerekeink mit tudnak, és ebben, ennek a megváltoztatásá-

ban érdemi előrelépés az én megítélésem szerint még nem történt. Nagyon fontos kérdés, hogy mit tanítunk. Ahhoz látok bátorságot, hogy mindenki beleírjon a tankönyvekbe és a tanmenetbe, és abban, hogy mit tanítsunk, de hogy olyan ember legyen Magyarországon, aki meg meri azt mondani, hogy mit nem kell tanítani, és mi az a tudás, amire a XXI. században szükség van, ilyen emberrel még nem nagyon találkoztam. Tehát az első kérdésére az a válaszom, hogy a tananyag tömörítésének a problematikája nagyon összetett szakmai kérdés. Óriási felelősség lenne azt megmondani, hogy 35-40 év után - ennyi ideje ugyanis egyformán tanítják Magyarországon a matematikát, de lehet, hogy 50 éve az általános iskolában és a gimnáziumban - hogyan kell másképp tanítani ahhoz, hogy a kompetenciaeredményekben például ennek látszatja legyen. Vagy a nyelvtanoktatást hogyan kell megváltoztatni? En ezt hiányolom igazából az oktatásból.

Természetesen megpróbálok majd röviden az ön kérdéseire egy percben válaszolni. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Kérdéseket vetett föl, most azonban nem én vagyok a válaszadó, hanem én vagyok, aki a kérdéseket fölteszi. Azt gondolom, hogy az a folyamat - és nyilván nem az ön szakterülete ez kifejezetten -, ezért rámutatnék sokkal szélesebb, sokkal nagyobb problémákra is: nem ezt a három problémát hajtom akkor be önön, hogy ezeket megválaszolja, hogy miért itt tartunk.

Azt látom, hogy önök nagyon sokat szidták a korábbi kormányzatokat, és azt is mondták rájuk, hogy népbutítás az, amit csinálnak. Azt kell látni - én háttározottan így látom -, hogy az a folyamat, ami jelen pillanatban történik a magyar közoktatásban, látszólag megemelik az intézmények presztízsét, átnevezik szakgimnáziummá a szakközépiskolákat, és ehhez hasonló, azonban mögötte kiüresednek a tartalmak. Amellett, hogy nagy mennyiségű óra, nagyon nagy terhelés van a diákokon, ennek ellenére egyre alacsonyabb a képzettség, és erre mondjuk mi azt, hogy ez bizony sajnos népbutítás, ezen kellene változtatni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És például úgy, ahogy ön is mondta, igen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Megértem az ellenzéki kritikákat, és ez, úgy gondolom, olyan vita lesz, ami évtizedeken keresztül fogja meghatározni minden kormány és minden ellenzéki törvényhozás viszonyát.

Egyet hadd jegyezzen meg, ami a szakgimnáziumok rendszerét illeti. Egy olyan országban, ahol nincs olyan gazdasági szereplő, aki ne azt mondaná, hogy a magyar szakképzés nem képes kiszolgálni munkavállalókkal, munkaképes fölkészültséggel, diplomával és tudással a gazdaságot, ilyen munkaadóval még nem találkoztam. Minden munkaadó ebben egyetértett. Tehát az, hogy valamit cselekedni kell, az nem volt kérdés, hogy át kell alakítani a szakképzés rendszerét. Ezért került ki a köznevelési rendszerből és került a gazdasági minisztériumhoz, hogy az igényeket, mármint a gazdasági igényeket össze tudjuk kapcsolni azzal a képzési struktúrával, ami nyilvánvaló, hogy nem volt jó.

Hogy lehet az, hogy miközben munkanélküliség van, százezer üres munkahely is van? Egymásnak ellentmondó adatok között élünk, miközben vannak, akik nem tudnak elhelyezkedni, ugyanakkor óriási munkaerő-kereslet is van.

Ami pedig az 1321 pedagógus bérelmaradását jelenti, itt ennek a portfólióföltöltésnek a szükségességétől nem tudott a kormány eltekinteni, ők pedig nem tették ezt meg. Ebből adódott ez a szám. Ez a harmadik válaszom a kérdésre. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály és Szűcs Lajos, a Fidesz képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az igazságügy-miniszterhez: **„Miért fontos a népszavazás intézménye egy demokratikus jogállamban?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Dr. Szűcs Lajos jelzésére:)* Igen. Szűcs Lajos képviselő urat illeti a szó.

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már nem először beszélünk erről a kérdésről. Mindannyian tudjuk, hogy október 2-án nagyon fontos kérdésben lesz népszavazás Magyarországon. Arról fogunk dönteni, hogy a magyar állampolgárok együtt kívánnak-e élni olyan emberekkel, akár akarataik ellenére is, akikkel alapvetően nem szeretnének. Úgy vélem, minden közösségnek alapvető joga ezt eldönteni.

Felháborító számomra, hogy a magát demokratikusnak kikiáltó baloldali pártok egy ilyen nyilvánvaló, egyértelmű kérdésben nem mernek állást foglalni, inkább akár a választásokon való távolmaradásra buzdítanak, sőt szerintük az sem probléma, ha valaki el is megy, de legalább voksoljon érvénytelenül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a pártok, ma is bebizonyosodott, pártpolitikai csatározásokat folytatnak, miközben Magyarország jövője a tét. A DK például elindított egy népszavazási kampányt, amely remek lehetőség lenne arra, hogy nyilatkozzanak: igennel vagy nemmel szavaznának. Nem számít ne-

kik a magyar emberek egyöntetű véleménye, az európai értékek védelme, a terrorizmus veszélyének fokozódása, inkább gáncsolják a népszavazás intézményét is, csak hogy belpolitikai ügyet, a kormány támadását éri el, és jó pontot szerezzenek Brüsszelben.

Úgy vélem, ez a népszavazás nem a pártokról és nem belpolitikai küzdelmekről szól. A tét az, hogy milyen Európában szeretnénk élni, és milyen Európát kívánunk hagyni gyermekeinkre, unokáinkra.

Úgy vélem, hogy a felelősségteljes politikusoknak nem lehet más céljuk, mint megvédeni a közösséget, a nemzeti kultúrát és mindazt, ami magyarrá teszi Magyarországot. Ezért szeretném kérni minden jobb- és baloldali honfitársunktól: vegyenek részt a népszavazáson, és ne hallgassanak a megtevesztő baloldali politikusok véleményére. Fentiekre tekintettel államtitkár urat kérem, mondja el néhány képviselőtársunknak, miért fontos a népszavazás intézménye egy demokratikus jogállamban. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, az a legfőbb probléma a népszavazás kapcsán, hogy a különböző pártok nem ismerik fel a népszavazás demokratikus jellegét és annak fontosságát, hiszen már az ókori görög államokban felbukkant ez az intézmény, és ma is a népszuverenitás gyakorlásának fő formája a képviselői demokrácia intézményrendszer mellett, amelyet gyakorlatilag Magyarországon is alkalmazunk olyan nagy horderejű kérdésekben, mint például '97-ben, amikor a NATO-csatlakozásról volt szó, vagy 2003-ban, amikor az Európai Unióhoz történő csatlakozásról volt szó. Akkoriban nem kérdőjelezték meg a népszavazás intézményét az ellenzéki pártok, sőt szorgalmazták az ezeken való részvételt.

A népszavazás tehát a közvetlen hatalomgyakorlás általános és legerősebb formája, amely lehetőséget ad arra, hogy valamely kérdésben a nép közvetlenül tudjon dönteni, így komoly legitimációs funkciót tölt be. Szerintem akik nem élnek ezzel, ezt a funkciót, ezt a legitimitást is elveszítik, amit majd október 2-a bizonyítani fog, mivel ilyenkor a döntést közvetlenül a nép tudja meghozni. Ezt maga az Alaptörvény is kimondja, és az alkotmánybírósági döntés is intézkedik arról, hogy amikor ilyen módon történik döntés, akkor a képviselői demokrácia bár elsődlegesnek tekinthető, de a közvetlen hatalomgyakorlás a népszuverenitásnak olyan kivételes formája, amely a képviselői hatalomgyakorlás fölött áll, amint az 52/1997-es alkotmánybírósági határozat jelzi. A népszavazás intézményének fontosságát az is mutatja, hogy a népszavazás törvényalkotási kötelezettséget teremt az Országgyűlés részére. Tehát 180 napon belül, amennyiben érvényes és eredményes a népszavazás,

akkor ennek megfelelő törvényt kell hozni, és ettől a törvénytől a kihirdetésétől számított három évig nem lehet eltérni, nem lehet módosítani. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Viszonválaszra megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel is be tudjuk bizonyítani, hogy a közvetlen hatalomgyakorlás egyik legfontosabb alapeszköze a népszavazás intézménye. És hogy egy nem régi példát hozzak ide, Angliában, amikor a kilépésről szavaztak az állampolgárok, utána több vita zajlott arról, hogy a parlamentnek van-e lehetősége a népszavazási eredményt megváltoztatni. Sokan azt gondolták, hogy akár a parlament hozhat ezzel ellentétes irányú döntést is, az új miniszterelnök azonban azt mondta, hogy a parlament elé ez a kérdés már nem is kerülhet, hiszen az egyértelmű felhatalmazást megkapták a kérdés.

Ez talán válasz arra is ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy mi lesz az eredménye és a kötőereje annak az október 2-ai népszavazásnak, amit reméljük, eredményesen fogunk lezárni. Az, hogy az emberek véleményét nem lehet kikerülni, és ezt Brüsszelnak is el kell fogadnia.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Képviselő úr említette a brüsszeli bürokratákat. Valóban, ők már meghozták azt a döntést, amit egy képvisleti eljárásban részt vevő képviselő vagy kormányfő vagy államfő nyilvánvalóan a választók akaratának a figyelembevételével mellett hozott volna meg, amely ellentétes a mostani magyarországi folyamatokkal, és remélhetőleg ez a népszavazás kifejezi ezt a döntést.

A magyar kormánynak határozott álláspontja, hogy a szuverenitást érinti a betelepítési kvóta, amelynek gyakorlásáról Magyarország nem mondott le, amelyet nem ruházott át az Európai Unióra. A mi álláspontunk szerint egy országnak, egy államnak három jellemzője van: terület, lakosság, főhatalom. A terület adott; a lakosságról való döntés pedig nagyon fontos dolog, amit nem engedünk át, amely nemzeti hatáskörbe kell hogy tartozzon. Ennek megváltoztatása nagyon komoly következményekkel jár a jövőre nézve, és ez a népszavazás fogja azt kifejezni, hogy ezt nem kívánjuk kiengedni a kezünk közül. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Milyen célokat, beavatkozási irányokat kíván kijelölni Magyarország élelmiszer-gazdasági programja?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Földi László jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy azt Magyarország Kormánya is meghatározta, Magyarországon a gazdasági és környezeti szempontból is fenntartható, egészséges és minőségi élelmiszert előállító mezőgazdaság kialakítása a legfontosabb cél. Ehhez szükséges egy hosszú távú nemzeti élelmiszer-gazdasági program, amelynek tervezetét a minap bocsátotta társadalmi vitára a földművelésügyi tárca.

Úgy gondolom, azzal mindannyian egyetértünk - ahogy Fazekas miniszter úr is fogalmazott -, meg kell becsülnünk azokat az erőforrásainkat, amelyeket őseinktől örököltünk, és amelyek ma is rendelkezésünkre állnak, szülőföldünk kincset érő termőföldjét, halállományban gazdag vizeinket, vadjainknak élőhelyet adó erdőinket, amelyekkel fenntartható módon kell gazdálkodnunk, miközben szem előtt kell tartanunk azt is, hogy a magyar élelmiszerek legnagyobb értéke természetességükben van.

Biztos vagyok abban, hogy a magyar élelmiszer-gazdaság képes a világ és Európa magas szintű fogyasztói igényeinek kielégítésére. Szinte minden ágazatban benne van a növekedés, a termelés felfutásának a lehetősége. Tudjuk, hogy a piaci lehetőségek kihasználásához szervezett és rendben működő termékpályákra, gazdatársulásokra és szövetkezesekre van szükség, a minőségi termelés érdekében pedig értékékként kell megőriznünk GMO-mentességünket, óvnunk kell termőföldjeinket és vizeinket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar mezőgazdaság versenyképességének megőrzése érdekében, illetve a hosszú távon is fenntartható mezőgazdaság kialakítása érdekében milyen célokat és beavatkozási irányokat tervez kijelölni a nemzeti élelmiszer-gazdasági program? Várom államtitkár úr megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársam minden szavával egyet tudok érteni. Ahhoz, hogy helyes választ tudjak adni önnek, néhány számot hadd mondjak a válaszom elején: 2050-re 9 milliárdan leszünk ezen a Földön, 2035-ig a lakosság

fehérjeigénye, azaz a húsigénye 40 százalékkal fog nőni a mostanihoz képest. És az az igazság, hogy amikor körülnézünk a magyar mezőgazdaság potenciálját illetően, akkor azt látjuk, hogy körülbelül 60 százalék még benne van lehetőségként a magyar mezőgazdaságban, amellyel többet és jobbat tudnánk előállítani. Ez a benne lévő potenciál serkent minket arra a felelősségre, hogy megalkossuk azokat a kitérés pontokat, amellyel ezeknek az évszámoknak a kihívásaira a megfelelő választ meg tudjuk adni. Ugyanis az első legfontosabb, amit mindenképpen le kell szögezniünk, az a minőségi ételmszer iránti vágyunk. Ezért a célért kell mindent elkövetniünk.

A magyar mezőgazdaságnak alapvető szerkezete volt eddig, hogy alapanyagot termelt. Amiben jelentősen el vagyunk maradvá, és a 2050-ig tartó stratégiában mindenképpen első helyre kell tenni, az a minőségi ételmszer előállításának kérdése, azaz a feldolgozottsági szint növelése. Nem lehet hagyni azt, hogy kiváló termőhelyi adottságunk mellett, kiváló alapanyagot előállítva elvigyék tőlünk ezeket az alapanyagokat, majd mi drágán visszavásároljuk magunkhoz.

Úgy, ahogy diktáltunk és zászlóvivők voltunk a GMO elleni harcban, úgy kell lenniünk továbbra is szilárd meggyőződésűnek abban, hogy a minőségi ételmszerrel szemben semmilyen kompromisszumot nem leszünk hajlandók elfogadni. Azokat a stratégiaikat tűztük ki célul, hogy a hagyományos mezőgazdaságra alapulva, a legkorszerűbb technológiával ki tudjuk használni azokat a természeti adottságainkat, amellyel a legkiválóbb minőségű ételmszert tudjuk majd megfelelő minőségben és mennyiségben letenni az asztalra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm válaszát. Tisztelt Államtitkár Úr! Én két területet emelnék ki viszonválaszomban, az egyik a GMO-mentesség kérdése. Meggyőződésem, hogy mivel Magyarország az elmúlt években a GMO-mentességnek élharcosa volt itt Európában, és hogyha ezt meg tudjuk őrizni, akkor a magyar minőségi ételmszer nemcsak Magyarországon, hanem Európa minden országában abszolút versenyképes lesz.

A másik terület pedig a gyerekeink étkeztetése, a közétkeztetés kérdése. Ahhoz, hogy a gyerekeink jó minőségű ételmszert kapjanak, és jó ételeket ehessenek iskolában, óvodában, bölcsődében, ahhoz valóban minőségi mezőgazdasági árura van szükség. Bízom benne, hogy ez az ételmszer-biztonsági program elvezet oda, hogy mindkét területen komoly fejlődést fogunk elérni Magyarországon. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Pontosan így van, a GMO-mentességünk elérése nagyon jó úton halad, már elértük, hogy nem kerülhet olyan vetőmag a talajba, amely génmódosított. Túl vagyunk azon a kutatási fázison, amikor is meghatároztuk azt, hogy állati eredetű takarmányt sem etethetünk olyat, amely génmódosított szójából van. Ezek a kutatási eredmények lezárultak, pozitív eredménnyel vannak, tehát jó eséllyel a következő hónapban rendelkezésünkre áll a rendelet, amely megnyitja a GMO-mentes védjegy használatát, már úgy jöhetünk ki a különböző tejtermékekkel, tejjel, hússal, tojással, hallal és mézzel, hogy rajta lesz a génmódosítás-mentes védjegy. Ez az első lépése annak, hogy ezt garantálni tudjuk.

Innentől kezdve a megnyílt európai uniós pályázatok, a GINOP-os pályázatok biztosítják azokat a forrásokat, amelyek megfelelő hűtőházakat, feldolgozóüzemeket, új ételmszeripari technológiákat és üzemeket tudnak Magyarországon hadrendbe állítani, és ezek mind tudják majd biztosítani a mezőgazdaság termelésében rejlő potenciál sokkal jobb kihasználását, azaz a gyerekeink jövőjét, hogy olyan ételmszert kaphassanak és fogyaszthassanak, amely minőségi és az egészségüknek megfelelő. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Mi lesz még?” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelettel megvárnám elnök urat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Elnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „Választási csalások Terézvárosban és Budapesten is?” címmel. A legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem, képviselő asszony elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen legfőbb ügyész úrtól kéri a választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Személyesen kérdezném Polt Péter urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A legfőbb ügyész úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László és Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Magyarországon hol és hogyan üldözik a keresztényeket?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki.

(19.00)

Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök Úr! Elfogadom és köszönöm.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! 3 millió eurós, azaz közel egymilliárd forintos büdzsével áll fel a keresztényüldözés elleni helyettes államtitkárság az Emberi Erőforrások Minisztériumában, eközben Bayer Zsolt, a Fidesz-kormány frissen kitüntetett embere azt mondta: „A pápa egy demens vénember”; eközben: „Szerelem Bayer Zsolt stílusát” - mondta Hollik István az ATV Egyenes beszéd című műsorában, a kereszténydemokrata országgyűlési képviselő kijelentette, tiszteli az újságíró munkásságát.

Továbbá: Orbán Viktor Facebook-oldalán egy hét után sem moderálták azokat a hozzászólásokat, amelyek Ferenc pápát gyalázzák a miniszterelnök és a katolikus egyházról múlt heti találkozásáról szóló bejegyzés alatt. Többek között ilyenek olvashatók: „Ferenc hamis pápa”, „Júdához és a sátánhoz áll a legközelebb”, „Bankári Soros-bérenc”, „Viktor! Jól rúgd tökön a vén idiótát!” - hangzik a két hozzászólás, és eddig a percig sem lett moderálva a miniszterelnök úr oldalán.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezném önt, egyetért-e ezen megállapításokkal. Kérem, részletesen ismertesse az államtitkárság feladat- és hatáskörét. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Láthatólag nem tud mit kezdeni ezzel a helyzettel a Magyar Szocialista Párt, de engedje meg, hogy komoly választ adjak a kérdésére.

Egyrészt a szentatyának nyilván mindenkinek meg kell adnia a tiszteletet, ahogy a miniszterelnök úr is megadta a tiszteletet akkor, amikor nála járt nyilvánvalóan. Azt hiszem, fontos volt ez a találkozó, mint ahogy fontos volt előtte a Közel-Keletről érkező

pátriárkákkal való találkozó, a maronita pátriárkával, a katolikus pátriárkával és az ortodox pátriárkával való találkozó. A Magyar Szocialista Párt képviselőjének mondom, hogy ők nagyon fontos egyházi vezetők a Közel-Keleten, és az ott lévő emberek utolsó mentsvárát, mentségét jelentik a változó időkben. Ők azok, akik nem elhagyják a saját szülőföldjüket, hiszen kétezer éve ott élnek keresztényként, hanem megpróbálják az ott lévő embereket ott helyben segíteni. Nem abban kérnek segítséget, hogy onnan az embereket elhozzák, hanem elsősorban abban, hogy ott a saját szülőföldjükön tudjanak boldogulni.

Ezt a kérést hallotta meg Magyarország Kormánya, és úgy gondoltuk, amellet, hogy a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásban mindent megtett Magyarország *(Bangóné Borbély Ildikó: A magyar embereket mikor halljátok meg?)*, amit nemzeti össztermékével arányban meg kell tennie, akár erbiliskolaépítésről van szó, akár az ENSZ keretében, nemzetközi keretben összejött humanitárius akciókról, ökumenikus segélyszervezet támogatásáról, mindezek mellett többletvállalást is tesz Magyarország: azokon a keresztényeken próbál segíteni, egyrészt figyelemfelhívással, másrészt humanitárius akciók szervezésével, akik ott élnek a Közel-Keleten évszázadok óta, és óriási veszteségeket szenvednek el. Ha csak Irakot nézzük, 1947-ben 4,5 millió keresztény élt ott, húsz évvel ezelőtt ott élt 1,5-1,6 millió keresztény, most pedig 250 ezer. A többiek elűzték, megölték vagy erőszakkal átterítették. *(Dr. Szakács László: Ez hogyan jön ide?)*

Úgy gondoljuk, ezeknek az embereknek a jogai legalább olyan fontosak, mint azoké, akikkel az ENSZ - különböző kisebb csoportok kisebb veszélyeztetettségével - nagyon sokat foglalkozik. Itt valódi életvesztésben lévő emberekről van szó, akikről nagyon keveset tudunk itt Magyarországon és a fejletlen nyugati világban, mert itt elképzelhetetlennek tartjuk, hogy a kereszténységet üldözzék. Megéljük azt hétről hétre, hogy önök itt köszörülnek a hívőkön a nyelvüket az ellenzéki MSZP padsoraiból, de ami a Közel-Keleten történik, az nem fogható ahhoz, mint ami itt Európában, Nyugat-Európában, Észak-Amerikában történik *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, ezért fontos ez. *(Bangóné Borbély Ildikó és Kunhalmi Ágnes közbeszól. - Az elnök csenget.)* Bízom benne, hogy önök is ezt támogatni tudják.

ELNÖK: Képviselő Asszony! Önnek jogában áll válaszolni, hisz azonnal megadom önnek a szót. Köszönöm, államtitkár úr.

Tisztelt Képviselő Asszony! Öné a szó, Kunhalmi Ágnes. *(Kunhalmi Ágnes: Kiss László!)* Ja, nem a képviselő asszony válaszol? *(Jelzésre:)* Kiss László képviselő úr válaszol. Öné a szó viszonyválaszra egy percben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Elnézést a zavarért! Államtitkár Úr! Görög katolikusként én magam mindig örülök, amikor a keleti kereszténység szóba kerül,

nagyon fontos ez a kérdés, azonban azt gondolom, a kormány sokkal egyszerűbben is tudna a keresztényüldözés ellen tenni, mint amiről ön beszélt. Például szép gesztus lenne, ha Bayer Zsolt nevében vagy ő maga egyébként bocsánatot kérne azokért a szavakért, amelyeket elkövetett, és az is szép gesztus lett volna, ha egy ilyen embert, aki ennyire keresztényellenes megjegyzéseket tesz, például nem tüntetnek ki. Aztán azzal is lehet tenni persze a keresztényüldözés ellen, ha önök nem a gyűlölet Magyarországot építenék hónapok óta szisztematikusan, hanem olyan politikát folytatnának, ami összeegyeztethető például ezzel a vallással is.

Sokat lehetne tenni a kereszténység érdekében azzal is például, ha a kormányfő Facebook-oldaláról levonnák a kereszténység egyik vezetőjének gyalázásait, és elnézést kérnének a katolikus egyháztól azért például, hogy ez előfordulhatott az önök által üzemeltetett Facebook-oldalakon. Ezekkel mind-mind lehetne tenni a kereszténységért.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg az államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen senki nem ért egyet ezekkel a tiszteletlen megjegyzésekkel, ezért is mondtam el önnek, hogy mind a miniszterelnök úr, mind mindenki, aki ott volt velem, megadta a kellő tiszteletet a szentatyának, ahogy ez kijár.

Nagyon könnyű lenne visszavágni ezekben a pillanatokban arra, amit akár Gyurcsány Ferenc vagy mások korábban mondtak *(Dr. Szakács László: Azt majd mondd el neki!)*, de azt hiszem, a keresztényüldözés témája nem arra való, hogy ilyesfajta adokkapokba menjünk bele, hanem arra való, hogy végre mi itt a keresztény kultúrkörre épülő saját országunkban akár vallásos, akár nem vallásos embereként, de érezzük azt a felelősséget - ahogy a családtagjainkért is nagyobb felelősséget viselünk, mint távolabbi, számunkra ismeretlen emberekért *(Kunhalmi Ágnes: Szír katolikus gyerekeknek osztottunk ruhát!)*, ugyanúgy a Közel-Keleten lévő keresztényekért, akik mindig minden vallási konfliktusban a leginkább sokat szenvedő oldalon álltak -, hogy rajtuk segítsünk, mert őket méltatlanul elfeledte a nyugati világ, lehunyta a szemét akkor, amikor az ő szenvedéseikről volt szó, valahogy más emberek szenvedéseire sokkal jobban odafigyeltek, az övékre kevésbé.

Kérem önöktől, ne próbáljanak ebből ilyen hétköznapi *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* kis csatározásokat tenni, mi nem leszünk ebben partnerek, de a keresztények megsegítésében természetesen partnerek leszünk, hiszen nagy szükségük van rá. *(Kunhalmi Ágnes: Álszent vagy! Álszent*

vagy!) Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mentők! Gondok, bajok, problémák?**” címmel. A miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy személyesen...

RIG LAJOS (Jobbik): Mivel az államtitkár úr a prehospitalis ellátásnak nagy szaktudója, természetesen elfogadom, és bízunk benne, hogy megfelelő választ is ad.

ELNÖK: Képviselő Úr! Mielőtt a kérdését feltenné, tisztelt képviselőtársaim, megköszönöm együttműködésüket, az ülés vezetését átadom Sneider Tamás alelnök úrnak. Köszönöm szépen. *(Kunhalmi Ágnes: Elnök úr, egy élmény volt!)*

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Mentőszolgálatnál az elmúlt 25 évben, de viszszább is mehetnének, az elmúlt 30-40 évben úgymond morális és anyagi válság volt, ami erkölcsi válságba csapott át. Az elmúlt 25 évben egyetlen kormány sem volt képes arra, hogy ebből az erkölcsi, morális és anyagi válságból kiemelje az országos mentőszervezetet. Voltak olyan eszköz- és gépkocsibeszerzések, amelyek úgymond kudarcha is fulladtak. Ez járt egyrészt fluktuációval, hiszen nagyon sok szakember hagyta el ez alatt a 25 év alatt a pályát, nagyon sok szakember érkezett, de ez az erkölcsi és morális válság a 25 évben jelen volt.

És akkor elérkeztünk a 2015. év végéhez, amikor egy olyan főigazgatót sikerült kinevezni az Országos Mentőszolgálat élére, aki megnyugvást hozott a dolgozók számára, hiszen úkapjától örökölt lendülettel és erkölcsösséggel próbálta kiemelni a mentődolgozókat a morális válságból. Ez szépen és nagyon jól működött, de ezelőtt két-három héttel tett egy bejelentést a miniszter úr, miszerint kinevez egy olyan embert - és megbíz egy olyan feladattal - az Országos Mentőszolgálat úgymond élére, aki 2010 és 2013 között már megbukott.

Egy olyan volt főigazgatót bíznak meg szakszervezeti egyeztetésekkel és úgymond az életpályamoddell asztalra való letételével, aki még egy főigazgatói pályázatot sem tudott megfelelően megírni, és nem tudott egy főigazgatói koncepciót letenni az asztalra - ezért került ő kinevezésre.

Most kérdezem én, államtitkár úr, helyes-e egy olyan embert megbízni ezekkel a feladatokkal, aki még

B típusú mentőgépkocsik beszerzését sem tudta normálisan lebonyolítani, és az ő igazgatása alatt az Állami Számvevőszék is olyan jelentést írt (*Az elnök cseppet sem jelzi az időkeret leteltét.*), amelyet önök sem tettek zsebre. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, és mindenkit sok szeretettel köszöntök.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valahogy, amikor elbúcsúztunk az előző ülészakán végén, akkor még éles kritikával illette ön is és mások is akár a Jobbik frakciójából is azt, hogy a mentőszolgálatnál hogyan kellene javítani az állapotokon, bár majd ki fogok térni arra, hogy mennyi minden történt.

(19.10)

Majd hirtelen ezen személyi döntés bejelentése után a Jobbik nyilatkozatot tett közzé, ami szokatlan egyébként egy párt részéről, hogy egy kormány ideje alatt kinevezett vezető mellett egy ellenzéki párt így kiálljon, miközben nincs semmi szükség arra, hogy bárki mellett kiálljanak. Hiszen semmifajta változás nem történt, pusztán egy megbízást kapott a mentőszolgálatnak valóban egy korábbi vezetője, hogy a mentős életpályamodell bevezetése előtt különböző egyeztetéseket, megbeszéléseket folytasson le, számításokat végezzen.

Hiszen a kormánynak feltett szándéka, túl azon, hogy természetesen 95 ezer egészségügyi dolgozóra terjed ki az a béremelés, amelyik az idei évi költségvetés következő hónapjaiban is még kifizetendő, és a jövő évi költségvetésben is megjelent 60-70-80 milliárd forint értékben, nos, emellett egy külön mentős életpályát is ki szeretnénk dolgozni, és erre felkért miniszter úr egy külön megbízott személyt, hogy végezze el ezt az előkészítő munkát. Ezután hirtelen a Jobbik elkezdett közleményeket kiadni. Ez nehezen érthető, hiszen azért 2010 óta a mentőszolgálatnak teljesen más időszámítása ketyeg, mint azelőtt. Azelőtt, a Gyurcsány-Bajnai-időszakban egy 5,2 százalékos csökkentése volt a költségvetésnek, míg a mi időszakunkban úgy, hogy az infláció lényegében eltűnt, egy 31 százalékos növekedés volt, ami stabilizálni tudta azért a mentőszolgálat működését, és emellett volt az a 11 milliárd forint, amit ön is nagyon jól ismer, amelyik 22 új mentőállomás létesítését hozta meg, és 60 darabnak a korszerűsítését szintén lehetővé tette. Ez volt az a stabilitás, amit igyekeztünk megadni a mentőszolgálatnak. És még az egy percben folytatom, hogy mi más volt még, amiben szintén igyekeztünk azt a megbecsültséget megadni, amit ön is fontosnak tart.

ELNÖK: Rig Lajos képviselő úré a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Azt az embert sikerült ki-nevezni, aki egy olyan gépkocsitendert folytatott le, amelyről önök azt mondták, hogy olyan sürgősségi betegellátást lehet benne végezni, mint egy intenzív osztályon. Nem hiszem azt, hogy egy intenzív osztályról ki kell tolni a beteget azért, hogy egy szabadlégút-biztosítást elvégezzenek rajta, viszont ezekből a mentőkből ki kell venni a beteget, meg kell állni menet közben, ha összeomlik a keringése, leáll a légzése. Ki kell szedni a beteget és ott ellátni, hiszen ezt az eljárásrendet is ő fogatosította az Országos Mentőszolgálatnál a szakmai szempontokat figyelmen kívül hagyva és a szakmai embereket meg nem kérdezve. Az új főigazgatónak természetesen voltak olyan jó előrelépései, amelyeket mi is támogattunk. Ez furcsa önnek, ha egy jó intézkedést mi nem támadunk? Az ellenzéknek az a dolga, hogy ha vannak olyan rossz intézkedések, azokat szóvá tegye, viszont ez nemcsak az ellenzéknek a véleménye, hanem a 7 ezer mentődolgozó véleménye is. És bízom benne, hogy a morális válság nem fokozódik, inkább megszűnik, mert ha visszahelyezik ezt az embert a székébe, ez lesz. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Azt hiszem, hogy nagyban segíti az ön által említett kérdés javítását az, hogy bár ön azt mondja, hogy a korábbi időszakban nem történtek pozitívumok, de azért ha csak 2014-et nézem, akkor 178 új mentőautó került forgalomba, 2015-ben 21+32, 53 darab új mentőautó és 22 új mentőorvosi gépkocsi, összesen 75 új autó került forgalomba. Ez azért is fontos, hiszen a 2010-et megelőző években nem is nagyon indítottak már közbeszerzést, nem is nagyon szereztek már be mentőautókat, többévtényi mentőautó-beszerzést kellett pótolni. Azt hiszem, a 2010 utáni vezetők közös eredménye, hogy nemcsak a kieső mentőautókat tudták pótolni, hanem a Gyurcsány-Bajnai-korszak végén direkt be nem szerzett autókat is, amit nemcsak a spórolás szándéka vezetett, hanem az is, hogy megpróbálják ezt is privatizálni, minél inkább kiszervezni, és minél inkább magán-szolgáltatókon keresztül ellátni, amit csak lehet.

Ez egy tudatos, üzletszerű tevékenység volt, amivel az állami közszolgáltatásokat leépítették, és a profittermelést próbálták az egészségügyben itt is megalapozni. Szerencsére 2010 óta az igazgatók ezt másként vitték. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Rendkívüli helyzet tartalékok nélkül?**” címmel. A képviselő úré a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Bocsásson meg, hogy

itt kell maradnia, csak két dolog miatt kértem, hogy miniszter úrtól hadd kérdezhessenek. (Lázár János: *Ez a dolgom.*) Először is azért, mert ilyen kabinetvezetőként hátha többet tud, mint az FM vezetése és a Belügyminisztérium vezetése, akik a sajtóban egymásra mutogattak egy ügyben, részben pedig hozzá vagyunk szokva, hogy a Fazekas Sándor nevéhez kapcsolódó ügyekben önnek kell időnként magyarázkodnia.

Ugye, ez a tartalékgazdálkodás pont egy olyan ügy, ami hasonlít nagyon-nagyon a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz, sok-sok disznóság után pont azért, hogy a nyomokat is eltüntessék, megszüntetni a hivatalt; a Nemzeti Földalap ügyében a magyar közvéleményben a nem túl szép földmútyi néven berögzült dolog zajlott, és itt a tartalékgazdálkodási központ vagy a Tartalékgazdálkodási Nonprofit Kft. esetében viszont az a baj, hogy egy nagyon nagy áldozat van mellette. Nagy István államtitkár úr említette azt Földi László képviselőtársamnak adott válaszában, hogy milyen nemzetközi folyamatok vannak, és az emberiség milyen kihívások előtt áll. Lehet látni azt, hogy a politikai hőmérséklet felfelé megy a világon. Lehet látni azt, hogy egyik legnagyobb szomszédunk háborúban áll, és mindegyre a magyar kormányzat válasza az, hogy gyakorlatilag egy elbrökerezett némi pár száz millió miatt megszünteti a tartalékgazdálkodást Magyarországon.

Ezt már Gyurcsányék elkezdték, annak idején ők a vaskészleteket értékesítették, most pedig úgy tűnik, hogy eltűnik minden más amellet, hogy most már látom hirdetésekben, hogy hirdetik az egykori raktárakat is, szélnek engedve minden dolgozóját. Ez a tartalékgazdálkodás 1912-ig nyúlik vissza Magyarországon, és gyakorlatilag átívelte az elmúlt száz évet, hiszen soha nem volt olyan időszak, amikor ne lett volna stratégiai tartaléka az országnak.

Kérdezem miniszter úrtól, hogy tud-e olyan európai országot vagy civilizált országot, ahol így felszámolják és nullára írják a teljes tartalékgazdálkodást. Lehet-e tudni, hogy mi lesz a jövőkép, mi lesz ezzel tartósan Magyarországon? Ha már a sajtóban egymásra mutogatott két tárca, van-e a kormányban valami elképzelése, hogy mi lesz azokkal az értékekkel, amiket idáig a Tartalékgazdálkodási Nonprofit Kft. kezel, és mi lesz azzal a vagyonnal? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Erre várnám tájékoztatását tisztelettel. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Egyáltalán nem probléma, hogy nekem itt kell lennem, ez a kötelességem, tehát semmiképpen ne kérjen elnézést, mert zavarba ejtene, ha egy ellenzéki képviselő egy kérdés miatt elnézést kérne. Ellenben azt gondolom, hogy egy fontos kérdést tett

föl, képviselő úr, és rámutatott arra, hogy egy fontos ügyet egy rossz intézmény hogyan tehet tönkre. Amióta a kormányzatban dolgozom, 2012 óta többször is hevert már az asztalomon, illetve miniszterelnök úr asztaláról hozzám került a tartalékgazdálkodással kapcsolatos aktuális intézmény helyzete, sorsa, és ismeretes tapasztaltabb és információval rendelkező képviselőtársaim előtt, hogy minden kormánynak megvolt a maga problémája a tartalékgazdálkodást végző szervezetekkel. Tudomásom szerint 2010-ben is kezdődtek különböző nyomozások, 2010 előtt is voltak büntető nyomozások, 2014-ben is kezdődtek különböző eljárások. Ismert az, hogy különböző brókerügyekben milyen megtakarításokat helyeztek el a cég likviditását és a vagyonát kockáztatva. Tehát én önmagában ennek a struktúrájának a megszüntetését teljes egészében támogatandónak és helyesnek tartottam.

Május 5-én a védelmi fölkészítéssel kapcsolatban a kormány meghallgatott egy előterjesztést, és a honvédelmi miniszter, a belügyminiszter, a földművelésügyi miniszter és a Miniszterelnökség közösen kell hogy javaslatot tegyen szeptember végéig a kormánynak arra, hogy ha nem a jelenlegi tartalékgazdálkodási szervezetben képzeljük el védelmi helyzet esetére a szükséges tartalék biztosítását, akkor milyen nyugat-európai modellek és milyen volumenű készletek vannak. Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy volt olyan probléma, amit a Földművelésügyi Minisztérium ezen az eszközön keresztül oldott meg. Tehát a tartalékgazdálkodásra szánt mezőgazdasági termékek, termények fölvásárlása mentesül az Európai Unió piacsabályozásra vonatkozó elvei alól, ami azt jelentette, hogy 2010 előtt például tejpor került előállításra, ami bekerült a tartalékgazdálkodásba. Hogy aztán ennek mi lett a sorsa, azt inkább ne részletezzük. Az volt a célja, hogy az éppen aktuális piaci fölösleget valahogy levezesse.

Én ezt nem tartom egy korrekt és fair eszköznek, mert visszaélésre alkalmas és nem transzparens. Sokkal fontosabb az, hogy védelmi képesség szempontjából rendelkezünk védelem esetén szükséges tartalékkal. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Viszónválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Felvettem a kérdést, miniszter úr elmondta a problémákat, viszont a kérdésekre még nem kaptam választ. Mi a jövőkép? Hol lesz? 2014-ben, ha jól néztem ki, a cég jegyzett tőkéje 19 milliárd volt. Hová lett ez a 19 milliárdos érték, mikor a Nonprofit Kft. megszűnt? Az FM most konkrétan hirdetési honlapokon azokat a raktárakat és azokat a hatalmas, 30-40 hektáros területeket, ahol korábban ez zajlott. Miért kell ezt eladni? Ha van jövőképe a kormánynak, hogy ezzel valamit csinálni kell és fel kell készülni az esetleges válságokra... - éppen most olvastam a heti újságban, itt a képviselőtársam adta át: „Hat hónappal meghosszabbította

a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet fenn tartását a parlament”. Ha ilyen politikai helyzetben vagyunk, akkor csak nem kellene eladni a raktárakat, csak fel kellene tölteni, közben meg eltűnt ez a 19 milliárdnyi vagyon, ahogy látszódik, értékesítik azt az infrastruktúrát, ahol idáig tárolva volt.

Megtisztelne, ha arra válaszolna konkrétan: mi fog történni 2016-ban annak érdekében, hogy raktározzunk, biztonságban legyen Magyarország élelmiszer-ellátása, legyenek biztonsági tartalékaink? Mi lesz 2017-ben? Mit tesz a kormány annak érdekében (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), hogy a mostani elfogadhatatlan állapotot megszüntesse? Köszönöm szépen, elnök úr.

(19.20)

ELNÖK: A miniszter úré a válasz lehetősége.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen a vagyon nem veszik el. A következőt szeretném jelezni önnek, hogy az ön kérdésére is válaszoljak. A következő időszakban, tehát október 1-je után megteesszük a kormánynak a szükséges jelentést és javaslatunkat arra nézve, hogy mi történjen. Ez nem egy agrárgazdálkodási és nem egy agrárszabályozási eszköz. Ebben szerintem egyet kell értenünk. Ez egy nemzetbiztonsági kérdés. A nemzetbiztonsági kabinetnek kell meghatároznia, hogy milyen eszközökre van szükség.

Vannak olyan országok, ahol nem tartalékok képzésével, hanem egyszerűen vásárlással oldják meg szükséghelyzet esetére vagy adott esetben foglalással, ha szükséghelyzet van, félreértés ne essék. Tehát vannak országok, amelyek nem a tartalék folyamatos növelésével, mondjuk, cigarettafelvásárlással oldják meg a vészhelyzetre való felkészülést. Erre is volt példa, jegyzem meg, az elmúlt 25 évben, hogy nagy mennyiségű dohány felvásárlására került sor a dohánypiac szabályozása céljából. Ezt nem tartom normális dolognak.

Képviselő úr, tájékoztatni fogjuk önt akár közvetlenül is, de a Nemzetbiztonsági bizottságon keresztül a teljes Országgyűlést arra nézve, hogy a védelemgazdálkodásra elsősorban a belügyminiszter és a honvédelmi miniszter rendelkezése alapján milyen új szabályok lesznek. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órájának végére értünk.

Most soron következik **a Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenes munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11231. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő javaslat célja a Magyarország Kormánya és Ausztrália kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megszerzése, illetve a megállapodás kihirdetése.

A megállapodás alapján a két ország 18-30 év közötti állampolgárai, évente legfeljebb 200-200 fő egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik fél területén, és a megállapodásban meghatározott feltételek teljesítése esetén ideiglenesen munkát is vállalhatnak. A megállapodás létrehozása gazdasági, turisztikai, kulturális és oktatási szempontból is kedvező hatást gyakorolna a magyar-ausztrál kapcsolatok egészére.

A megállapodás megkötése dinamikus módon segítheti elő a két ország együttműködésének kiszélesítését. Magyarország már több hasonló nemzetközi szerződést kötött, nevezetesen Új-Zélanddal, Dél-Koreával és Tajvannal, továbbá hazánk jelenleg is egyeztetéseket folytat például Chilével, Hongkonggal és Argentínával. A megállapodás mielőbbi hatálybalépése mindkét fél érdeke. Ennek érdekében a turizmus alatti ideiglenes munkavállalásra jogosító vízum igényléséhez szükséges támogató dokumentum kiadása miatt indokolt jogszabály-módosítást már elvégeztük.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelettel kérem tehát, hogy a megállapodás kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazást, illetve a megállapodás kihirdetését igen szavazatukkal támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Több alkalommal beszéltünk arról e Ház falai között is és egyetértettünk abban, hogy milyen fontos a fiataljaink számára az, hogy világot lássanak, tapasztalatot gyűjtsenek, élményeket szerezzenek, tanuljanak, kipróbálják magukat, és hazatérve mindezeket hasznosítsák. Ez a javaslat egy olyan programot tartalmaz, amely ennek az egyik eszköze.

A 18-30 év közötti fiataloknak teremt lehetőséget arra, hogy másik országba utazzanak, kiránduljanak, megismerjék annak természeti szépségeit, kultúráját, és meghatározott feltételek szerint ideiglenesen munkát vállaljanak ott. A program egy évet meg nem haladó tartózkodással legfeljebb 200 magyar és 200 ausztrál fiatal fogadását biztosítja minden esztendőben. Ahogy az államtitkár úr is mondta, ez a gyakorlat nem előzmények nélküli, hiszen több

országgal, így Új-Zélanddal már 2013-ban kötöttünk egy ilyen megállapodást, és ennek értelmében száz magyar és száz új-zélandi fiatal dolgozhat és utazhat a partnerországba.

Az Ausztráliával megkötött megállapodás azért is fontos, mert olyan fiataloknak nyújt lehetőséget a távoli országba, távoli kontinensre utazni, akiknek erre egyébként nem lenne lehetőségük, sőt ezeknek a fiataloknak esélyük van arra, hogy ott élő magyarokkal találkozzanak. A magyar-ausztrál kapcsolatokban nagyon fontos szerepet tölt be az ott élő, mintegy 60 ezer fős magyar közösség, akik főleg a nagyvárosokban élnek, és saját erőből, nehézségek árán, áldozatokat hozva tartják magyar kultúrájukat és az ezt szolgáló intézményeket. Az úgynevezett magyar házakban önszerveződő amatőr táncsoportok, dalkörök, irodalmi asztaltársaságok működnek. Ezek szerepe nemcsak a magyar kultúra megtartása, hanem megmutatása is az ausztrál közönség számára. Ezen házak megőrzése, megtartása, tudásuk gyarapítása kiemelt feladat a jövőben nemcsak az ausztrál magyarság, hanem a magyar kultúrpolitika számára is.

2014-ben Kövér László elnök úr köszönetet mondott, amiért Ausztrália befogadta az 1956-os menekülteket. Így fogalmazott az elnök úr akkor: „Az Ausztráliában élő több mint százezres magyar közösség egyedi kötelék a két ország között, amely a jövőben jelentősen hozzájárulhat az együttműködés bővítéséhez.” A kulturális kapcsolatok erősítésének érdekében elnök úr kiemelt célként fogalmazta meg magyar kulturális központ nyitását Sydney-ben és ezzel párhuzamosan egy hasonló ausztrál intézmény létrehozását Budapesten is. De nem csak ez az egy sikertörténetünk van, számos tudományos együttműködés alakult ki hazai és ottani egyetemek között és ezeknek a száma folyamatosan bővül. Annak ellenére, hogy a földrajzi távolság elég nagy az országaink között, gazdasági kapcsolataink sem jelentéktelenek.

Mindezekből látszik, hogy ez a program nem önmagában áll, és az Ausztráliába utazó magyar fiatalok és a hozzánk utazó ausztrál fiatalok nem légius térbe érkeznek, de ők egy új kapcsolat, egy új híd lehetnek az országaink között, olyan lehetőség, amely nemcsak számukra, hanem országaink számára is lehetőséget jelent. Ezért kérem, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen megállapodás egy sablonegyezmény két ország között, Magyarország és Ausztrália között. Több más állammal van már ilyen jellegű megállapodásunk, mint az elhangzott, például a Koreai Köztársasággal vagy éppen Új-Zélanddal. Ennek a megállapodásnak az a célja, hogy a két szerződő ország

között fejlődjenek a humán- és ifjúságpolitikai kapcsolatok.

Ha szűken csak az előttünk fekvő törvényjavaslatról szeretnénk beszélni, akkor talán sokkal hosszabban nem is kellene szólni. Annyival még esetleg érdemes kiegészíteni, de szerencsére előttem ezt már megtették, hogy igen, ez jó lehetőséget biztosíthat a fiatalok számára, vagy akár összességében, hosszabb távon gondolkodva a magyar nemzetgazdaság előbbre jutása szempontjából. Tehát egy fontos céllal állunk szemben. A megállapodás pedig természetesen támogatható, igennel fogunk rá szavazni, de tágabb kitekintésben, azt gondolom, mindenképpen szólni kell a kivándorlás kérdéséről, hiszen úgy hiszem, olyan ügyről van szó ebben az esetben, amiről nem lehet eleget beszélni itt az Országgyűlésben.

Szeretném egyértelművé tenni, bár ezt a Jobbik már számtalan alkalommal megtette, azt gondolom, aki követte a mi megnyilatkozásainkat, akár a Jobbik országgyűlési frakciójának felszólalásait, akár a Jobbik ifjúsági tagozatának különböző kampányait, az tudhatja, hogy teljes mértékben támogatjuk, hogy a magyar fiatalok világot lássanak, tapasztalatokat szerezzenek, megismerkedjenek különböző országokkal, az ott élő fiatal társaikkal, a kultúrával, és az sem ördögtől való, hogy valaki adott esetben a tanulmányait is külföldön folytatja, akár valamilyen ösztöndíj formájában hosszabb időn keresztül.

(19.30)

Viszont akkor, amikor az elvándorlás olyan méreteket öltött, ahogy azt az elmúlt évek során tapasztalhatjuk, és ez különösen igaz a fiatalokra, akkor nem lehet elmenni szó nélkül amellett, hogy sajnos hiába voltak ez ügyben felvetéseink, hiába volt a Jobbik Ifjúsági Tagozatának ez ügyben nagyon erőteljes kampánya, kormányzati oldalról érdemi válaszok nem érkeztek ezekre a felvetéseinkre, és a megoldási javaslatok is sajnos elmaradtak. Mint már utaltam rá, a kivándorlás üteme az elmúlt évek során egyértelműen gyorsult, sőt sokan már az egyetemi tanulmányaikat is külföldön folytatják.

Jeleztem már, hogy ezzel önmagában még nincs probléma, de az mindenképpen beszédes, hogy 2015-ben, tehát tavaly volt olyan gimnázium, ahonnan húsz jelentkezőből tizenkilencen külföldre adták be a felsőoktatási jelentkezésüket. *(Kontrát Károly: Elnök Úr! Nem a tárgyról beszél a képviselő úr! Kérem, intézkedjen!)* Azt gondolom, ez azért sokatmondó. Államtitkár úr jelezheti, hogy ez nem közvetlenül kapcsolódik az egyezményhez *(Kontrát Károly: Egyáltalán nem kapcsolódik hozzá!)*, de úgy hiszem, hogy erről mindenképpen beszélni kell, és van kapcsolódása az előttünk fekvő megállapodáshoz.

Ebben az esetben azt természetesen alá kell húzni, hogy ennek a megállapodásnak az előnyei továbbmutatnak a kivándorlás kockázatánál. Ezért is tudjuk támogatni, hiszen mi is fontosnak tartjuk azt, hogy a magyar ifjúság számára nyíljanak ilyen lehe-

tőségek, és ezt az irányt erősíteni tudjuk. De azt fontos aláhúzni, hogy a kormánynak mindent meg kell tennie azért, hogy a fiatalok az országban maradjanak. Higgye el, államtitkár úr, hogy nem mondanám el ennél a napirendi pontnál ezt, ha azt látnám, hogy az elmúlt évek során ilyen irányban történtek volna lépések, de sajnos nem ezt tapasztalhattuk. Nekünk, jobbkiosoknak számtalan javaslatunk volt már a témában, készen állunk ez ügyben is a konstruktív vitára, amennyiben a kormány is komolyan gondolja ennek a problémának a megoldását. Én csak bízni tudok ebben, és a megállapodás kihirdetését, mint már jeleztem, természetesen támogatni tudjuk majd a szavazás során. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztő Kontrát Károlyt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Kontrát Károly: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni Bartos Mónika képviselőtársam felszólalását, aki a Fidesz képviselőcsoportja nevében támogatásáról biztosította a benyújtott javaslatot. Valóban, azon túlmenően, amit a javaslat támogatása mellett szóló érveként elmondtam, Ausztráliában jelentős magyar közösség él, akik őrzik a magyar gyökereiket, és a magyar hazához való kapcsolatukat minden lehetséges módon ápolják, s ehhez Magyarország Kormánya segítséget is ad. Ez is egy nagyon fontos aspektusa ennek a megállapodásnak. Bízom abban, hogy a parlament ezt támogatja.

Bana Tibor képviselő úrnak is köszönöm az idevágó mondatait. Ami meg nem idevág, azzal kapcsolatban az álláspontunkat ismeri. Annak idején, amikor mi voltunk húszévesek, akkor bizony nem reménykedhettünk abban, hogy külföldön tanulhassunk vagy külföldön vállalhassunk munkát és hazatérhessünk. Ma ez a szabadság minden magyar állampolgárnak megvan. Mindenkit visszavárunk, és abban bízunk, hogy mindenki, aki külföldön tanul vagy szerez tapasztalatot, Magyarországra visszatérve a magyar hazáért fog majd dolgozni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a támogató nyilatkozatokat, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott javaslatot fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a ket-**

tős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11233. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2016. június 1-jén egy új egyezményt kötöttünk Türkmenisztánnal a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről. Az egyezmény a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetések és a kormány döntését követően került aláírásra Budapesten.

Az egyezmény alkalmazása kizárja a magánszemélyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták, illetve vagyontípusok tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény rögzíti az egyenlő elbánás elvének alkalmazását, továbbá lehetővé teszi mindkét szerződő fél számára a kölcsönös egyeztetési eljárás kezdeményezését a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Az egyezmény az adóelkerülés és adókijátszás megakadályozása céljából több garanciális intézkedést tartalmaz, valamint biztosítja a szerződő felek illetékes hatóságai számára a jelenlegi nemzetközi sztenderdeknek megfelelő teljes körű információcserre igénybevételek lehetőségét.

A magyar-türkmen adóegyezmény tartalmilag kiegyensúlyozottan igazodik a partnerállamok gazdasági érdekeihez, a jövedelem és a vagyon adóztatásának rendezését tekintve pedig megfelel a nemzetközi gyakorlatnak.

Az egyezmény megfelel továbbá a jövedelem és a vagyon adóztatását szabályozó OECD-modelleget egyezményben, valamint annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak.

Mindemellett az adóegyezmény összhangban van az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekkel, és jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését, valamint a befektetők érdekeit.

Az adóegyezmény létrehozásának szükségességét alátámasztja, hogy megkötése révén régióinkban például Ausztriához, Szlovákiához, Csehországhoz, Horvátországhoz hasonlóan Magyarország is rendelkezni fog az üzleti kapcsolatok fejlesztéséhez nélkülözhetetlen, az adóztatási kérdéseket rendező nemzetközi szerződéssel, ami az ország versenyképességének fejlesztését is szolgálja.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való

kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót ismét Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz részéről.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Nagyon örülök, hogy én lehetek a Fidesz vezérszónoka, s nemcsak azért, mert fontos a téma, hanem azért is, mert 2014 júniusában abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy részt vehettem azon a díszvacsorán, amit Áder János köztársasági elnök úr adott a hazánkba érkező türkmén elnök tiszteletére. S az elnöki találkozót valóban gazdasági, tudományos, kulturális és oktatási együttműködések aláírása követte.

Áder köztársasági elnök úr a díszvacsorán köszöntőjében többek között arról beszélt, hogy Türkménisztán nem csupán gazdasági partnere Magyarországnak, hanem történelmi gyökereink is összekötnek bennünket. És az a jó, hogy nem csupán mi gondoljuk ezt így. Több török népcsoport, így a türkmének is a magyarokat testvéreiknek tartják, a legközelebbi rokonaik közé sorolják. Ennek ékes példája a Kurultájon való részvételük. A 2016-os Kurultáj magyar törzsi gyűlésre a 27 rokonnemzetből több száz fős delegáció érkezett, hogy együtt ünnepeljék a pusztai íjférszítő népek közös ősi kultúráját. Az eseményen köszöntötték a rendezvényen részt vevő küldöttségeket, akik közül csak néhányat említtek: a török, üzbég, azeri, kirgiz, kazah, ujjur, baskír, tatár, jakut, csuvas, burját, tuva, balkár, dagesztáni és természetesen a türkmén vendégeket.

A rendezvény fővédnöke Lezsák Sándor alelnök úr volt, aki parlamenti beszédében korábban elmondta, hogy a hagyományörzés egyedülálló formája a Kurultáj, a magyar honfoglalás előtti korhoz visszanyúló, messze az őstörténeti időkbe is visszavezető nagy rendezvény. Arról beszélt, hogy a Kurultáj a rokonságtudat, a kulturális testvériség, a közös kulturális hagyományok felkutatásának ünnepe. Azt gondolom, hogy ilyen ünnepi eseményekre, pillanatokra a mostani kaotikus időkben igenis nagy szükség van. S ezek az ünnepi pillanatok nem csupán a kulturális kapcsolatainkat erősítik, forrasztják össze, hanem a gazdasági együttműködéseinkben is megmutatkoznak.

Mik is ezek? A Magyarország és Türkménisztán közötti kereskedelmi forgalom több mint 37 millió dollár volt 2015-ben, jelentősen nőtt az előző évhez képest. A magyar partnerek a többi között gyógyszerrel, műszaki berendezésekkel, szállítási eszközökkel vannak jelen. Az is igaz, hogy vannak még ki nem aknázott lehetőségek. Ezeket erősíteni kell, és

ezt Szabó László államtitkár úr is hangsúlyozta a magyar-türkmén együttműködési kormányközi bizottság második üléséhez kapcsolódó üzleti fórumon ez év májusában.

(19.40)

Ugyanakkor államtitkár úr akkor arra is kitért, hogy meg kell oldani, hogy a magyar kis- és középvállalkozások belevághassanak türkménisztáni beruházásokba, illetve hogy találjanak olyan türkmén termékeket, amelyeket akár Magyarországon, akár Európában is tudnak forgalmazni. Államtitkár úr ismertette az előttünk fekvő javaslatot, egy olyan gazdasági környezetet igyekszik teremteni megfelelő jogi szabályozókkal, amelyik gazdasági kapcsolatainkat tovább tudja erősíteni, és ez a megállapodás egy újabb eleme lehet folyamatos épülő kapcsolatrendszerünknek. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák azt szavazatukkal. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Így az általános vitát lezárom, és megkérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/11902. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a kuvaiti féllal megkötött légiközlekedési megállapodás magyar jogrendbe illesztése. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodást törvényi szinten szükséges kihirdetni. Az érvényben lévő 44/1979. minisztertanácsi rendeletet kell most felfrissítsük.

Magyarország és Kuvait között jelenleg nincs menetrend szerinti repülőjárat. A 2016. január 28-án megkötött megállapodás megteremti a uniós előírásoknak megfelelő jogi hátteret, a két ország között a légi közlekedés elindulhat. Az előterjesztés összhangban áll a kormányprogrammal is. A megállapodás a járatok üzemeltetésének szabályaira, a légügyi hatóságok együttműködésére, a légi közlekedés biztonságára, különösen a személy- és vagyónbiztonságot szolgáló intézkedések összehangolására terjed ki. A megállapodás elősegíti, hogy a légi szállítás hozzájáruljon

a két ország gazdasági együttműködéséhez, a kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztéséhez is.

Tisztelettel kérem az Országgyűlést, a T/11902. törvényjavaslatunkat elfogadni szíveskedjen, és támogassák a megállapodás kihirdetését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most vezérszónoki felszólalások következnek. Ismét megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja képviselőjének.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Hazánk és Kuvait között jelenleg nincs közvetlen légi kapcsolat, leggyorsabban dohai átszállással lehet eljutni a dél-nyugat-ázsiai országba. A Kuwait Airways közvetlenül nem repülő a közép-kelet-európai régiót, Frankfurtba, Rómába, Londonba, Párizsba, Genovába indít járatot.

Az Öböl-országok közül hazánk elsőként Kuvait Állammal épített ki politikai, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokat. Az 1990-91. évi Öböl-háború időszakában a magyar-kuvaiti kétoldalú kapcsolatok tovább erősödtek. Magyarország kiállása segített pozitív kuvaiti megítélésének megőrzésében. Az elmúlt közel fél évszázad során számos miniszteri és államtitkári szintű látogatás is hozzájárult a kétoldalú kapcsolatok erősítéséhez.

A pozitív megítélés kulturális és gazdasági kapcsolataink fejlődését is elősegítette. Kulturális kapcsolatainkra jellemző, hogy a magyar kormány a „Stipendium Hungaricum” programon keresztül 20 helyet biztosít kuvaiti diákoknak magyarországi tanulásra. A kuvaiti diákok elsősorban az orvostudomány, a mérnöki, valamint a vízgazdálkodási szakok iránt érdeklődnek. A gazdasági kapcsolatainkra jellemző, hogy a '90-es évekig Kuvait több száz millió amerikai dollár nagyságrendű kereskedelmi forgalommal a magyar gazdaság hídfőállása volt a térségben. A 2011-ben aláírt gazdasági együttműködési megállapodás történelmi jelentőséggel bír, és a két ország közötti kereskedelem és gazdasági kapcsolatok fokozatos felélénkülését segíti elő.

Január végén Szabó László államtitkár úr Kuvaitba látogatott, a kétoldalú megbeszélés keretén belül megnyitotta a magyar vízumközpontot, amely felendítheti a turizmust és az üzleti kapcsolatokat is, hiszen a magyar vízum egyben schengeni vízumot is jelent. A látogatás során az egészségügyi együttműködésekről is szó esett. Az elmúlt évek eredményei közül kiemelendő, hogy a sikeres kapcsolattartás érdekében a régióban megnyílt az Első Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt., amely Kuvaitért is felel. A két ország közti sikeres kereskedelem bizonyítéka, hogy 2014-ben a Kuvaitba irányuló magyar export 47,5 millió dollárt tett ki, ami 80 százalékos növekedést jelentett az előző évhez képest, valamint az Eximbank egy közel 400 millió dolláros országlimitet hozott létre Kuvait számára.

Korábban említettem, hogy nem volt és nincs egyelőre menetrend szerinti járat hazánk és Kuvait között. Az előterjesztés preambulumban az szerepel, hogy a légi közlekedés a gazdasági együttműködés, a kereskedelmi kapcsolatok, valamint az emberek közötti kapcsolatok és barátság előmozdításának eszköze, ezért bízom abban, hogy képviselőtársaim támogatják majd a javaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Most Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Nem olyan régen volt előttünk egy másik, hasonló törvényjavaslat, az a tavaszi ülészakban a Bahrein és Magyarország közötti légi közlekedésről szólt. Ez is egy hasonló témájú megállapodás, illetve abban is hasonló, hogy szintén közel-keleti országról van szó. Ha néztük és támogattuk a bahreini megállapodást, akkor láttuk azt, hogy Bahrein gazdaságilag mennyire fejlődő, pénzügyeiben mennyire fejlett ország, és bizony, amennyiben mi is részesei akarunk lenni annak a gazdasági fejlődésnek, ami a Közel-Keleten van, akkor ezekből nem szabad kimaradni.

Itt Kuvait esetében annyiban más a helyzet, hogy korábban is volt már ezzel kapcsolatban jogszabály, hiszen volt ez az 1979-es jogszabály, a 44. minisztertanácsi rendelet, amely ezt meghatározta korábban. De, mint ahogy államtitkár úr is erről már beszélt bevezetőjében, törvényi szinten szükséges a szabályozás, ezért kell, hogy újra bekerüljön az Országgyűlés elé, illetve hogy az Országgyűlés azt a megállapodást, amit kötött a kormány, jóváhagyja, és így életbe léphessen ez a megállapodás.

Miről is szól ez, miért is fontos ez? Mit is tehet meg egyik ország a másik vonatkozásában? Egyrészt átrepülhet az egyezményes légitársaság az ország fölött, ugyanúgy a kuvaiti Magyarország fölött, mint a magyarországi Kuvait fölött. Tehát ez csak átrepülésről szól. Szól arról, hogy kereskedelmi célból leszálljanak az adott ország területén, illetve onnan továbbrepüljenek, illetve bármilyen célból leszálljanak és továbbrepüljenek, illetve ami talán az egyik legfontosabb, hogy az utasforgalom is meginduljon, utas-, poggyász-, csomag-, posta- és egyéb szolgáltatásokat teljesítsenek. Nyilván ez teljesen rendben is van, hogy a kormány egy ilyen szerződést ír alá és a két ország között egy ilyen megállapodás jön létre.

Kuvait egy nagyon fontos ország az arab térségben, a Közel-Keleten, hiszen mint már hallottuk korábban is, hiába kicsi ország, attól függetlenül gazdasági fejlődése hatalmas. Ugyan csak 1961-ben nyerte el függetlenségét, de ez alatt az idő alatt is óriási fejlődésen ment keresztül. Nyilván ez nem véletlen, hiszen a legnagyobb olajtartalékokkal rendelkezett a Perzsa-öbölben, illetve a közel-keleti térségben, az Arab-félszigeten, és jelenleg is a legnagyobb kőolajtartalékokkal rendelkezik.

(19.50)

Nyilván ezért is volt fontos Irak számára, amikor 1991-ben az Öböl-háborúban megpróbálta megszerzeni a kuvaiti olajkincseket, ami aztán, tudjuk nagyon jól, hogy nem sikerült. De hogy mekkora fejlődést is hozott ez az országnak, ez azt is jelenti, hogy 21 300 USA-dollár az egy főre jutó GDP, tehát látjuk, hogy egy gazdaságilag rendkívül fejlett és pénzügyileg nagyon gazdag országról van szó.

Ráadásul a gazdasági fejlődése jóval magasabb ütemű, mint a magyar államé, hiszen közel 7 százalékkal körül van az átlagos GDP-növekedés évente, míg nálunk a statisztikai adatok szerint csak az elmúlt 1,5-2 évben indult meg egy 2-3 százalékos közötti GDP-növekedés. Tehát egy sokkal magasabbról induló, sokkal dinamikusabban fejlődő országról beszélünk. Nyilván mindenféleképpen jó, ha a közlekedés a légi járatok terén összekötődik, és ezáltal a gazdasági fejlődésnek, a gazdasági együttműködésnek is nagyobb utat és nagyobb teret teremt ez a fajta szabályozás.

Egyetlenegy dolgot szeretnék kiemelni magából a megállapodásból, amely kapcsán talán egy kicsit a magyar felet szeretném megbírálni, amikor ez aláírásra került. Ugyanezt elmondtam a Bahreini Királysággal kötött megállapodással kapcsolatban is. Én azt látom, hogy ezeket a szerződéseket elsősorban nem a nemzeti érdek irányítja, nem ez dominál. Nyilván tudom, hogy az Európai Unióban vannak bizonyos kötöttségeink, amelyeknek eleget kell tenni, azonban látjuk azt, hogy míg a Bahreini Királyság úgy kötötte meg a szerződését, pontosan szinte szó szerint ugyanúgy, ahogy Kuvait is megkötötte ebben a megállapodásban, hogy a légitársaságot Kuvait állam területén hozzák létre, írja a 3. cikk. És ami fontosabb: a légitársaságot közvetlenül vagy többségi tulajdon révén Kuvait Állam és/vagy állampolgárai birtokolják. Tehát van egy ilyenfajta kikötés, míg nyilván a magyarországi kijelölt magyar légitársaság esetében ilyen sincsen. Nyilván van egy nagy probléma, hogy a Malév mint nemzeti légitársaság már megszűnt. Felesleges lenne most itt, ebben a vitában előhozni - már ha nem is alakul ki vita - a jogi sorsát, illetve az okokat és okozatokat, hogy mik okozták a Malév megszűnését, pedig nagyon jó érzés, ha ma is kiírhatnánk ide, hogy bizony a magyarországi magyar légitársaság lenne az, amelyik kizárólagosan hozhatná az utasokat, hozhatná a poggyászt, a postát, a kereskedelmi tevékenységet kizárólagosan a Malév látná el a két ország vonatkozásában. Sajnos, ezt már nem tehetjük meg, így jelen pillanatban a magyar fél, a magyar szerződésalkötő fél, az Európai Unió tagállamai és az európai szabadkereskedelmi társulás és/vagy ezek állampolgárai birtoklásához köti a légi forgalom beindítását.

Tehát én azt gondolom, hogy ezek az államok valahogy sokkal jobban védik a saját üzleti érdekeiket, a saját állampolgáraikat, a saját államukat. Talán részben ennek is köszönhető, hogy Kuvait nem-

zeti jövedelme sokszorosa annak, mint amennyi Magyarországnak, holott éppen egy alig több mint ötven éve függetlenedett országról beszélünk. De mindenesetre maga a megállapodás elfogadható, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom ezt támogatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni az előterjesztéshez. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt.

Megkérdezem Tasó urat, kíván-e hozzászólni. *(Tasó László nemet int.)* Nem. Köszönöm. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek. Az első **napirend utáni felszólalás**-ra jelentkezett Varju László képviselő úr: „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatban” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen egy kivételes dologra szeretném a figyelmüket felhívni, és itt ebben a formában is ráirányítani a figyelmet arra, hogy vannak különösen nehéz helyzetben lévő gazdálkodók, vállalkozók.

Alapvetően a fogadóóráimon történt találkozók erősítették meg abban, hogy egy országos problémáról van szó, akkor is, hogyha úgy ítéljük meg, vagy sokan látjuk úgy, hogy a Fidesz és frakciója különösen nagy figyelmet fordít arra, hogy a vadászokkal, a vadászattal kapcsolatos körülmények megfelelőek legyenek. Ezt azért is mondom, mert a tavalyi évben is, ebben az évben is, és úgy tűnik, hogy jövőre is, a vadászati törvény módosításra került és kerül, de eközben a vadkárrel kapcsolatos kérdéseket a kormány láthatóan nem tudja rendezni. Sajnos, azoknak a gazdáknak, akiknek ez kárt okoz, ez önmagában nagyon sok bosszúságot, de igazából a család megélhetése kapcsán komoly anyagi kiesést is jelent.

Éppen ezért az a hobbi-, sportvadászat, ami egyébként egy felelős gazdasági tevékenységet is segíthet és támogathat is, hiszen egy adott területen élő vadállomány szabályozása nagyon fontos, én ezzel egyetértek, de ahogy ez pillanatnyilag történik, azt gondolom, az számos kérdést vet fel. Éppen ezért azokon a területeken, ahol a vadállomány elszaporodásának az a következménye, hogy a gazdáknak, a gazdálkodóknak ez komoly kárt okoz, ott az a szabályozás, amelyet kialakított a kormány, láthatóan nem elegendő és nagyon hiányos.

Ráadásul az emberek között elterjedt annak a híre és az a körülmény, hogy a kormány ezzel kapcsolatos felméréseket ugyan végez, de önmagában 2018-ig, az akkori év végétől, november 1-jétől tervezi ezt olyan módon szabályozni, hogy az érdemi kárrendezés feltételeit segíteni kívánja. Értem, hogy az új szabályozás bevezetésére, gyakorlatára, annak

kialakítására időre is szükség van. Itt azonban szeretném még egyszer felhívni a figyelmet, hogy a vadak okozta károkkal kapcsolatosan a kormánynak igenis jóval nagyobb felelőssége van.

Éppen ezért nemcsak önmagában a kárrendezés, hanem ezen túlmenően a tájékoztatás szükséges azok felé a gazdák felé, akik számára ez megnyugtató lehetne. Szeretném újonnan felhívni a kormány figyelmét arra, hogy az ehhez kapcsolódó feladatokat neki el kell látnia. De ami legalább ennyire fontos, hogy a vadkarak rendezésével kapcsolatos pénzüsszeget rendszeresen tartsa nyilván, illetve egész pontosan a gazdák felé éljen ezzel a lehetőséggel. Azok a gazdálkodók, akik számára ez kárt okoz, juthassanak hozzá a kártérítéshez, hiszen a kormánynak az ezzel kapcsolatos feladatait meg kell szervezni, az ezzel kapcsolatos lépéseket meg kell tenni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP részéről: „Elkezdődött az 'év' I.” Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt fideszes Képviselőtársak! - akik ugyebár ilyenkor már nem tartózkodnak a teremben. Igen, elkezdődött az év. A 2016-2017-es tanévben több mint 1 millió 200 ezer általános iskolás és középiskolás gyermek kezdte meg a tanévet: 750 ezer általános iskolás, 210 ezer gimnáziumi tanuló, 210 ezer szakgimnazista, 96 ezer szakiskolás, és persze ne feledkezzünk el a 320 ezer óvodáskorú gyerekekről.

Ma már hallottuk a miniszterelnök úrtól is és Rétvári Bence államtitkártól is, hogy mennyit javult az elmúlt években az iskoláskorú gyerekek köznevelése, oktatása, és mennyivel jobb most a családoknak az iskolakezdés, mint mondjuk, évekkkel ezelőtt. Én a sajtótájékoztatón azt mondtam, hogy nem kellene ennyit hazudni, és most is azt mondom jegyzőkönyvbe, hogy a padosorokból állandóan figyelmeztetnek bennünket, hogy ők keresztény emberek. A keresztény emberek nem hazudnak! Itt a fideszes, KDNP-s politikusok pedig nap mint nap hazudnak a mi szemünkbe, és mondják az igaztalan dolgokat.

Felmérésekből tudjuk, hogy az idei tanévben körülbelül 12 százalékkal kerül többbe a családoknak a tanévkezdés, mint a tavalyi évben. És ha egy kicsit odafigyelnének a kormánypárti politikusok, akkor rájönnének arra, hogy miért történik az Magyarországon, hogy augusztusban drasztikusan megnő a személyi kölcsönt felvevő családok száma, a folyószámlahitelt felvevő családok száma és az áruhitelt felvevő családoknak a száma.

Ennek egyetlen oka van, hogy ma a magyar családok több mint 50 százaléka csak hitelből tudja finanszírozni az iskolakezdést. Augusztusban készítették egy felmérést, ami arról szólt, hogy a magyar családok 18 százaléka már vett fel hitelt, és 35 száza-

léka fog felvenni hitelt, az iskolakezdésre tervezi, ez több mint 50 százalék.

(20.00)

Beszélnünk kell arról is, hogy jó néhány év után nem sikerült megoldani az iskolakezdekő a tornatermek hiányát. Én folyamatosan bombázom a minisztériumot írásbeli kérdésekkel, és most a nyáron is kiderült a számomra, hogy 2018 óta 78 tornaterem és tanuszoda építését jelentette be a kormány, ebből 10 darabot sikerült átadni ez idáig, 10 darabot a 78-ból. A gyerekek továbbra is szenvednek a mindennapos testneveléstől, az infrastruktúra hiányától, és többször elmondtam már a Parlament falai között, hogy sikerült a testnevelésórát egy utált tantárggyá tenni a magyar gyerekek körében.

Nettó hazugság az ingyentankönyvek megléte Magyarországon. A kormány azt nem mondja el, hogy ingyentankönyvet 12 ezer forintig kapnak a gyerekek, hogyha a pedagógusok a csomagot nem tudják a 12 ezer forintos árban összeállítani, a fennmaradó részt ki kell fizetni a szülőknek. Ma már helyesen - általánossá vált az iskolákban, hogy a gyerekek legalább egy vagy kettő idegen nyelvet tanulnak, és az idegennyelv-tankönyvek beszerzése a legdrágábbak közé tartozik. Alapesetben 3-4 ezer forint/tankönyvről beszélünk, de sűrűn előfordul a 7-8 ezer forintos tankönyvár is, és akkor mindenki tud számolni, hogy mi van akkor, ha a gyermek két nyelvet tanul.

A tartós könyvekről: gyakorló anyukaként mondom, hogy a szeptembert mindig rémálomként élem meg, amikor a gyerekek hazahozzák a tankönyvet, egy hétig radírozunk, majd rájövünk, hogy ezeket a tankönyveket akár ki is dobhatnám, nem kell kiradírozni, mert nem tudom megtenni, használhatatlannak, és az új tankönyveket is sok esetben egy hét után újra meg kell vásárolni, mert széthullanak. Amúgy készült erről is egy felmérés, hogy a szülők több mint 90 százaléka nagy anyagi megpróbáltatás mellett inkább megvenné a könyveket, csak felejtene már el a kormány ezt a tartós tankönyvet. Arról nem is beszélek, hogy miket tartalmaznak ezek a könyvek.

Nincsenek órarendek, hiányzó pedagógusokról beszélünk. Vidéken, a saját körzetemben megélem, hogy minden egyes általános iskolában 5-6-7 vagy akár 11 tanár hiányzik, így kezdjük el az éveket, és ez évről évre egyre rosszabb. Tehát csak annyit tudok mondani, hogy holnap folytatni fogom, elnök úr, és tovább fogom mondani, hogy mik is a problémák a tanévkezdéssel.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik részéről: „Minőségi élelmiszert Magyarországnak és a világnak” címmel. Öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az előbb hallható címen tartott - nincs egy hete - sajtótájékoztatót Fazekas Sándor miniszter úr, és nem is lenne semmi baj ezzel a címmel, ha bármilyen szempontból még hihetnénk a kormányzati sikerkommunikációnak, a gyakorlat azonban sajnos ennél jóval szomorúbb képet mutat.

Nagyon örülnénk, ha tényleg arról beszélgethettünk itt, a Ház falai között, hogy miként lesz minőségi élelmiszer Magyarországnak és a világnak. De mit mutat a valóság? Önök már nem először járnak élen abban, hogy hosszú távú stratégiákat fogalmaznak meg, elég, ha 2010-re visszagondolunk, ahol is a nemzeti vidékstratégiával kezdték a kormányzást, pontosabban: annak a bejelentésével. Azóta eltelt hat év, és a stratégia nemhogy nem indult el, de az abban megfogalmazott céloktól messzebb vagyunk, mint eddig bármikor. Aztán a Darányi Ignác-tervvel, egyfajta végrehajtási tervvel igyekeztek szépíteni a helyzetet, azonban az is megmaradt a szép szavak szintjén.

Most előttünk van egy újabb stratégia, újabb szép szavak, és ez most már egy egész emberöltőt igyekszik átölelni, 2050-ig tervez a magyar élelmiszerrel. Ami már csak azért is hiteltelen, ahogy kezdtem felszólalásomat, mert a nemzeti vidékstratégiának 2020-ra kellene kifutnia, tehát bőven túl vagyunk a félidejénél, mégsem merik ezt a Ház elé hozni, nem mernek beszámolni arról, hogy mik is az eredmények. 2050 nagyon messze van, talán abban bíznak, hogy akik most itt ülünk és hallottuk ezeket a nagyszabású bejelentéseket, már nem lesz módunk arra, hogy számon kérjük a kormányt.

De miért is tartom hiteltelennek én ezt a stratégiát? Ugyanis alapvető eszközökkel, amelyek a kormány rendelkezésére állnak, és amelyek arra lennének hivatottak egy normális országban, hogy valóban elősegítsük a magyar élelmiszeripar feltámadását, és valóban elérjük azokat a célokat, amelyeket többek között ebben a stratégiában lefektettek, azokkal a kormány nem él, hanem visszaél, és éppen ellenkező irányú folyamatokat indított el. Gondolok itt arra, hogy a jogi környezetet folyamatosan úgy alakítja ki, korábban a kétharmad birtokában nagyon brutális eszközökkel, de egyébként a kormánytöbbség birtokában ma is folytatják ezt az utat, tehát olyan eszközöket alkalmaz, amelyek kizárják azt, hogy valóban megvalósulhassanak ezek a szép álmok. Önök a jogi környezetet nem arra használják, hogy az európai uniós lehetőségeket kihasználva, a hazai forrásokra támaszkodva egy valóban önfenntartó, valóban életképes magyar vidék alakuljon ki, hanem éppen ellenkezőleg, kizárólag a saját politikai céljaik megvalósítására használják ezeket az eszközöket.

De ugyanezt látjuk a birtokpolitika terén. Ma is több felszólalásban hallhattuk, hogy mennyire örülnek a magyar gazdák annak, hogy a kormány az állami földterületeket bizony számukra juttatta ki. Nem tudom, hogy Gyórfy Balázs, aki ezt a témát felvetette, vagy éppen miniszter úr vagy államtitkár

urak, akik válaszolnak az aktuális kérdésekre, milyen országot járnak, milyen országban élnek, de hozzánk egészen más jellegű információk jutottak el. Mi ott voltunk jó néhány árverésen, és gyakorlatilag nem telik el úgy nap, hogy ne kapnánk panaszos leveleket, megkereséseket, telefonokat a valódi, helyben élő családi gazdálkodóktól, még hozzá arra panaszkodnak, hogy a korábbi ígérétekkel szemben egyáltalán nem hozzájuk kerültek a földterületek. Persze tudom, hogy 3 hektár alatt, meg diribdarab földeket kaptak valódi gazdálkodók is, de a zsiros falatokat, ahogy már oly sokszor elmondtuk itt a parlamentben, a kormányközeli oligarchák és nagygazdák kapták meg. Ez is azt bizonyítja, azt vetíti előre, hogy ez a stratégia hiteltelen, nem fogja a céljait elérni, ezek az érdekkörök kizárólag a saját profitjukkal vannak elfoglalva, egyáltalán nem érdekli őket az, hogy egészséges élelmiszerrel lássuk el Magyarországot vagy akár a világot.

De itt van például a támogatáspolitiká, ebben is brutális aránytalanságokat vélünk felfedezni. Még a 2010-es kormányváltást megelőző időszakban a Fidesz ellenzékéből nagyon hangzatosan állt ki amellett, hogy a támogatások nagy részét a családi gazdaságoknak kellene kapniuk, és nem pedig a különböző tőkeerős érdekköröknek. Kormányra kerülve aztán nemhogy megállították volna ezt a folyamatot, ne adj Isten, visszajára fordították volna, hanem még brutálisabb lépésekkel kötelezték el saját magukat a nagybirtok kiépítése és bebetonozása mögé. Elég, ha a 2015-ös adatokat megnézzük, ahol azt láthatjuk, hogy a támogatások döntő részét, közel kétharmadát a leginkább támogatott felső 10 százalék kapta.

A számok, a tények világosan mutatják azt, hogy valóban a Jobbiknak van igaza, amikor azt mondja, hogy a kormány szembement azzal a szavazóréteggel, aki leginkább egyébként a Fideszre szavazott, azaz a vidéki Magyarországgal, és a Jobbiknak lesz 2018-tól a feladata az, hogy bebizonyítsa, hogy igenis lehet Magyarországon egy vidékbarát politikát folytatni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Hová került a magyar föld?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyjából folytatom ott, ahol Magyar Zoltán képviselőtársam felvetette a kérdéseket, hogy mit látnak a magyar gazdák, mit látnak az árverezők, és mit gondolnak az emberek erről az árverésről. Azaz nemcsak ott folytatom, hiszen engem is megihletett a mai nap Gyórfy Balázs képviselőtársunk, aki azt kérdezgette ilyen leleményes kérdésekkel interpellációban a földművelésügyi minisztertől, hogy az ellenzék ugyan mit tiltakozik, miért baj neki, hogy a magyar gazdákhoz jut a föld. De kérdezem, vajon oda jut-e a föld.

A magyar föld sorsa átíveli Magyarország történelmét, és mindenkor is meghatározta Magyarország viszonyait, és nyilvánvalóan a Fidesz ebből merítve kezdte el annak a feudális berendezkedésnek az újbóli kiépítését, ami egyébként évszázadokon át valóban meghatározta Magyarországot. De vajon ez kelle-e a XXI. század Magyarországnak? Vége van a harmadik körnek is az árveréseknél, nyilvánossá tették az eredményeket. Nem nagyon könnyen, tehát ilyen nehezen feldolgozható PDF-formátumban, nyilvánvalóan úgy, hogy ne lehessen ezeket ollózni, nagyon nehéz kiszedni az adatokat. A hirdetményeket hol kirakják, hol leveszik. Most éppen Pest megyének és Budapestnek nem elérhető az eredményei.

(20.10)

Az eredményhirdetés nagyon sok helyen hiányos, nagyon sok esetben a lakáscímeket is elhagyják, nagyon nehéz beazonosítani sok mindent. Ennek ellenére, hála a jó égnek, a Lehet Más a Politikának vannak olyan önkéntesei, akik ezt a mindösszesen több mint nyolcezer adatot átnézték, egy Excel-táblázatba rendezték, és innentől kezdve meg tudtuk tenni azt a statisztikát, amiről be szerettem volna számolni, és részben a feltett kérdésemről, hogy mi lesz a magyar föld sorsával, tudjunk beszélni. Ugye, nem kell elmondanom az itt ülő, szerény létszámú hallgatóságnak, hogy gyakorlatilag valamennyi magyar ember tulajdonáról, a következő generációk, gyermekeink, unokáink tulajdonáról van szó, és a Fidesz gyakorlatilag nem csinált semmi mást, mint amit elődei az elmúlt 26 évben, gyakorlatilag a közös vagyont árusította, és ezt próbálta felélni.

Ez a közös vagyon azonban mégiscsak több annál, mint egyszerű vagyon, hiszen ez gyakorlatilag a stratégiai természetierőforrás-tartalék, és egy ilyen világban, mint ami itt van jelen pillanatban 2016-ban, és ami elé nézünk a következő 30 évben, bizony, bizony, nagy-nagy felelőtlenség kiadni a kezünkből ezt a stratégiai természetierőforrás-tartalékot. Nem véletlen hát, hogy a „Földet a gazdáknak” program Fazekas Sándor tevékenységének köszönhetően most már „földet a gazdagoknak” program néven kerül be a magyar történelembe, és erre méltán rá is szolgált.

Konkrét statisztikai adatokkal tudom alátámasztani, minden érdeklődő újságírónak át tudom adni az összes Excel-táblázatot, elmondható, hogy a birtokosok 29 százaléka vitte el a földek 82 százalékát. Kevesebb mint egyharmad elvitte a földek túlnyomó többségét, és 37 százaléknak - azaz gyakorlatilag az árverezők alig több mint negyedének vagy picivel több mint harmadának - az összes terület 3,6 százaléka jutott. Ők kapták a piciket, övelük takarózik a kormány.

Mert miért kell takarózni? Összességében 8745 birtokrészt értékesített a kormány, melyet mindösszesen 3260 család és érdekeltség vásárolt meg. Mindössze ketten vannak, akik a családjukkal együtt

több mint 1500 hektárt tudtak vásárolni, az egyik Mészáros Lőrinc és családja, a másik pedig a Csákvári Mezőgazdasági Zrt. tulajdonosi köre, akik meg tudták ezt tenni. S nyilvánvalóan ott van az élvonalban a Flier család és a Tiborcz család együttesen, akiknek a mostani szerzeményeivel együtt most már a birtokai meghaladják József főherceg korábbi birtokait ugyanazon a területen, és mindezt elérték.

Amikor arra a kérdésre keressük a választ, hogy kik vásároltak, el lehet mondani, hogy a Fidesz kérges kezű gazdálkodói rétege, ugyanis egyértelműen - bár nem szeretnék hangulatot kelteni - csaknem 20 százalékban ügyvédek vásároltak ezekből a földekből, a doktor előjelből, illetve a honlapjaikból könnyű beazonosítani, hogy ezek a kérges kezű ügyvédek nagyon-nagyon sokszor csak városokban hogyan is tették rá a kezüket a magyar földre. Az összes vevő több mint 20 százaléka egyértelműen város lakó, a fővárosban és megyei jogú városokban él, a legtöbb esetben 20 kilométernél lényegesen távolabb a megvásárolt földtől.

Ezek eredményeként az összes statisztikai adatból egyértelműen kiderül, hogy a földek többségét is 100 hektár fölötti gazdálkodók vitték el, illetve 50-100 hektárt vásárlók, ami azért gondolkodtathat el sokakat, hiszen ezeknek a földeknek az átlagára minden egyes megyében egymillió forint fölött volt hektáronként, ami azt jelenti, hogy a kérges kezű magyar gazdálkodók, akik élve a lehetőségekkel vásároltak, bizony ezt az új fideszes zöldbárórétet erősítették. Ez a Fidesz új birtokpolitikája, ezzel kell azonosulnunk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr: „Az olimpia mérlege” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzó párt az ellenzék egy részének támogatásával úgy döntött, hogy hazánk részt vesz a 2024-es olimpiai pályázaton. Annak ellenére döntöttek így, hogy Budapest lakosságának nagyobb része nem támogatja a rendezést, ahogy az ország egésze is megosztott ebben a kérdésben. Ezért úgy gondolom, különösen fontos, hogy PR-kampányok helyett végre a racionális tényeket nézzük, hogy mi vár ránk. A tavasszal jó néhány alkalommal kibontakozó vitákban elmondtuk, hogy egy olimpia mindig többbe kerül, mint az előzetesen tervezett, ez így lett a riói olimpia esetében is.

Néhány fontos adat a riói olimpiáról. A rendezés költsége 15 milliárd dollár volt. A bevétel 3,5-4 milliárd dollárt tesz ki, jegyeladásokból, szponzorációból, kereskedelmi forgalomból és televíziós közvetítések-ből áll össze nagyrészt. Vagyis körülbelül 10 milliárd dolláros veszteséggel járt a rendezés. A sporteseménnyel járó egyéb, tehát környezeti károk pedig pénzben felmérhetetlenek. Ilyen a természetvédelmi

övezetek egy részének sportpályává alakítása, vagy 77 ezer ember erőszakos kitelepítése.

Az olimpia a mai formájában igen távol került az eredeti eszmeiségétől. Egy gigantikus üzleti vállalkozás, ami valójában nem a rendező országnak, hanem a Nemzetközi Olimpiai Bizottságnak, valamint a mögötte álló szűk gazdasági és politikai elitnek jó üzlet. Braziliában a nemzeti összetartás megerősítése helyett az olimpia megosztotta a brazil lakosságot. A felépített új infrastruktúra a jobb módúak lakta városnegyedek ingatlanértékét növelte ugyan, de a szegény rétegek számára élehetlenebbé vált a város. Az is kimutatható, hogy az olimpia ideje alatt a nagy tumultus miatt esik a hagyományos turizmus bevétele. Kárt szenved a kulturális élet, a múzeumlátogatás és annyi más. Így volt ez Barcelonában, Londonban és számos helyen, ami egyébként is vonzza a turistákat; visszaesés volt megfigyelhető ezen időszak alatt. A beruházások természetesen sokkal többbe kerültek, mint amit a brazil kormány előzetesen betervezett. Az olimpiai helyszínek megdrágultak, az óriásberuházások magukkal hozzák a spekulációt, növekedett a korrupció, ez pedig elriaszítja, elriaszította a befektetőket.

A 2024-es nyári játékok rendezésére már nemet mondott Boston és Hamburg, és nagy valószínűséggel Róma is visszalép, az új római polgármester aszszony egyik legelső megszólalása erről szólt.

A kisebb, karcsúbb, átláthatóbb olimpia, amelyet a Nemzetközi Olimpiai Bizottság propagál az Agenda 2020-ban, nagyon szépen hangzik, csak nem megvalósítható. Amíg a minél nagyobb pénzek beszedésében érdekelt, monopolhelyzetben lévő NOB és a mögötte álló pénzlobbi irányítja a rendezést, az olimpia nem tud visszatérni a nemes gyökerekhez.

Magyarországnak intő példa lehet a 2017-es vizes vb rendezésének a tapasztalata. Méreteiben és az ország jövőjére gyakorolt hatásában összemérhetetlen az olimpiarendezéssel, ugyanakkor jól mutatja a kormányzó erő és a gazdasági háttérország hozzáállását: a költségek az egekbe szöknek és többszörösére rúgnak az eredeti tervhez képest, gátlástalanul játszószák ki az építőipari megbízásokat a baráti cégeknek, és gondolkodás nélkül irtanak ki minden fát és zöldterületet, ami a beruházások útjába kerül. Gondoljunk csak a Dagály fürdőre vagy most legutóbb a Margitsziget kivágott fáira.

Én magyar politikusként azt szeretném, hogy hazánk ne olimpiarendezéssel vívjon ki magának hírnevet a világban. Magyarország legyen arról híres, hogy alacsony a szegénység, az emberek egészséges környezetben élnek, van munkájuk, szabadidejük, van pénzük minőségi élelemre. Egy olyan országban szeretnék élni, ahol nem a felső osztálynak építünk fociakadémiákat, nem a kormányzó párthoz közel álló vállalkozókat juttatjuk stadionbizniszekhez, hanem a közép- és alsó rétegek számára is megteremtjük a sportolás lehetőségét, mely fontos része a kis közösségek életének, és egyben munkahelyeket is teremt.

Egy olyan országban szeretnék élni, ahol nem a lakosság 10-20 százaléka, hanem minimum 70 százaléka mozog rendszeresen. Ha a magyar kormány tisztességesen akar eljárni, mindenképp segíteni fogja, hogy megvalósulhasson az országos népszavazás, és mi, állampolgárok közvetlenül dönthessünk, hogy akarunk-e olimpiát Magyarországon. Köszönöm a figyelmüket. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Akik kimaradtak az egészségügyi bérrendezésből” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszak egyik vitathatatlan megállapítása, hogy az egészségügyi dolgozók bérezésével nincs minden rendben. Az egészségügyi dolgozók most már kormányokon átívelően várják azt, hogy hozzájuk megérkezzen a XXI. század, hiszen nemcsak az ott uralkodó, az egészségügyben uralkodó viszonyok XX. századiak, hanem sajnos a bérek is megragadtak a XX. században, és nyugodtan kimondhatjuk és elmondhatjuk azt a statisztikát, ami talán a leginkább szégyenre méltó, ugyanis a nemzetgazdasági ágakat tekintve az egészségügy éppen a szociális szférát meghaladóan a második legrosszabbul teljesítő, azaz itt keresnek a legkevesebbet a dolgozók.

(20.20)

Nos, ezen a dolgozói szegénységen - hiszen ezt nyugodtan nevezhetjük dolgozói szegénységnek - kívánt a kormány változtatni, mintegy meghallva azt a nővértavaszt, nővérőrszt, aztán majd megint tavaszt, amelyek egyre nagyobb nyomásként kerültek mindennap az államtitkár asztalára. Egy olyan bérmegállapodás, illetve egy olyan bérfelajánlás került tehát terítékre, amelyet a kormány minden idők eddigi, talán legnagyobb bérfelajánlásának aposztrofált, és ebben egyrészt gondoltak az orvosokra, illetve az egészségügyi szakdolgozókra is. Az is jól látható, hogy a számok nyilván nem hazudnak, hiszen a bruttó 107 ezer forintos emelés, illetve egy 6 ezer forinttól 60 ezer forintig terjedő bruttó fizetésemelés a szakdolgozók tekintetében már számottevőnek mondható. Azonban az is látszik, és a számok ezen a téren sem hazudnak, hogy vannak ennek kimaradói, ugyanis nem az összes egészségügyi szakdolgozót, nem a közel százezer dolgozót érintette ez a béremelés, hanem nem érintette azokat a személyeket, akik például a védőnők, nem érintette az alapellátásban dolgozó szakápolókat, ápolókat, akik segédkeznek. De nem érintette azokat az egészségügyben dolgozó szakdolgozókat sem, akik mindennapi technikai munkát végeznek, legyen szó az egyszerű irodai alkalmazottról, vagy éppen azokról, akik becsavarják a villanykörtét, ha az éppen kiegészített a kórteremben.

Ezek a dolgozók, körülbelül 20-30 ezerre tesszük a számukat - jelenleg változó egyébként, hogy állami fenntartásban vagy más fenntartónál, tehát önkormányzati vagy más vegyes rendszerben dolgoznak -, de egyben közös a tulajdonságuk: ők ebből a béremelésből, ebből a bérrendezésből teljes egészében kimaradnak. Azonban az ellenzéki, illetve mondhatjuk úgy, a civil hangok elérték végül is a kormány ajtaját, és behallatszódott, úgy tűnik, a kellő hangú kiabálás, ugyanis a védőnők számára, pontosan, miután kiderült, hogy nem kerültek bele ebbe a bérrendezésbe, mégis kifundált a kormány valamit. De ez is a kormány eddigi tevékenységének megfelelően félmegoldásként ment át, ugyanis, amit erre biztosítottak - egyébként nem óriási összeget -, azt maguknak a védőnőknek a béremelésére igencsak nem fordíthatták, így a kormánynak ezt a részükre adott béremelést is kozmetikázni kellett utólagos döntéssel. Ami viszont már nem biztos, hogy végbe fog menni, hiszen arra kérték a fenntartót, hogy majd a fenntartó fizesse meg a számukra átutalt összegből az egyébként nekik járó bért. Nos, ezt fenntartója fogja válogatni, hogy számukra megadja-e ezt a béremelést. Ha nem, akkor alig pár ezer forinttal növekedhet az ő munkabérük. És azt is hozzá kell tenni, hogy bizony 129 ezer forintért, amennyi egy védőnői fizetés, hát a mai rögválóságban nem biztos, hogy túl sokan akarnak védőnői hivatást választani.

Tehát nyugodtan kimondhatjuk, hogy közel négyezer védőnő, közel nyolcezer körzeti ápoló és sok ezer fogászati asszisztens és egyébként tízezres számot meghaladó egészségügyi mindennapi dolgozó, technikai dolgozó kimarad, illetve kimaradt ebből a béremelésből.

Illetve itt vagyunk, szintén a mai napon elhangzott a mentőszolgálatnak a helyzete, nos, a mentődolgozók is ugyanúgy jártak javarészt, mint az egészségügyi dolgozók béremelésből kimaradt tömegei, náluk sem érvényesül ez a béremelés. Több ezer olyan mentőszolgálati dolgozó van, akikhez a béremelésnek az utolsó fillére sem fog eljutni. Számukra a kormány egyetlenegy dolgot mondott: várjanak türelemmel, egy életpályamodell fognak bevezetni náluk. Egyébként zárójelbe teszem, hogy a kormány 2010 óta életpályamodell bevezetését vizionálja, és azon dolgozik, és ezt mondja. Az egészségügyben azóta sem valósult meg. Nos, erre az életpályamodellre kellene várniuk a mentődolgozóknak is. Én úgy gondolom, hogy ez továbbra is egy pusztába kiáltott szó, hiszen jól mutatja, hogy nem konzekvensen vezetik a mentőszolgálat személyi ügyeit, és például most a mentőszolgálat vezetőjének, az igazgatójának az elküldésével egy jól megkezdett, átgondolt munkát fognak teljes egészében a kukába dobni. Úgy gondolom, hogy ez a tervezett béremelés sem fog kiterjedni a mentődolgozókra kellő mértékben.

Tehát összességében megállapíthatjuk: a kormány nagy igyekezete nem ért célt. Többben maradtak ki belőle, nem teljesen gondoskodott arról, hogy az egészségügy teljes spektruma részesüljön ebben a

béremelésben, és ez belső feszültségeket fog szítani, amelyet a betegek is és egyébként a dolgozók is megfognak érezni a rendszerben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik részéről: „Mikor ismerik már be végre, hogy egy működőképes falusi kisiskola bezárása nem felelős fenntartói lépés, hanem vidékrombolás? Vagy a falu önök szerint is középkori csökevény, amit meg kell szüntetni?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP teljes joggal ostromozta a balliberálisokat és illeti őket szemrehányással még mind a mai napig is a falusi kisiskolákhoz való viszonyulásuk miatt. Csakhogy míg ellenzékből hazaárulással vádolták őket, és történelmi bűnként jellemezték „az elmúlt nyolc év” oktatáspolitikáját, addig immáron a kormányzati hatalom birtokában már nem bezárás a bezárás, hanem összevonás meg a struktúra racionalizálása. Hatalomtechnikai és propagandaszempontból bizonyára sokat tanultak a Nagy Testvértől, és így az orwelli újbeszél, a háború béke, a szabadság szolgáltság, a tudatlanság pedig erő logikáját követve hirdetheti a hat éve uralmon lévő Fidesz, hogy egy jól működő, csak éppen az osztályonként 14 fő minimálisan megkövetelt gyermekkel nem rendelkező falusi kisiskola bezárása nem más, mint felelős fenntartói törekvés. Legalábbis Rétvári államtitkár úr szerint, aki a Somogy megyei vízvári általános iskola felső tagozatának bezárását firtató kérdésemre adta ezt a nem kicsit cinikus választ még júniusban.

Államtitkár úr egyébként hosszan sorolta a kormány érdemeit, abbéli reményét is kifejezte, hogy ezek miatt majd annyi gyermek születik, hogy újra ki lehet nyitni az iskolát. Bárcsak így lenne! Csakhogy a rózsaszín ábrándokat el kell hogy oszlassam. Tájékoztatom, már ha itt lenne államtitkár úr, hogy azóta már az óvoda is bezárt, és az alsó tagozat is végnapjait éli.

Ráadásul hamis módon azt is állították, hogy maguk a szülők kérték a felső tagozat bezárását. A szülők a felelősség rájuk hártása miatti jogos felháborodásukban annyi tiltakozó aláírást juttattak el a KLIK-hez, mint ahányan 2014-ben az országgyűlési választás alkalmával egyáltalán voksolni mentek Vízváron. Hogyha valami, akkor ez híven bizonyítja, hogy a falu közössége szerette volna, ha megmarad az intézmény. Csakhogy erre a petícióra mind a mai napig nem kaptak választ. Ez is nagyon jól bizonyítja azt, hogy a Fidesz-KDNP mit gondol a lokális társadalom civil szerveződéseiről, azokról az emberekről, akik valamilyen jó érdek mentén megpróbálják megmenteni annak a kis falunak a jövőjét. Holott makroszinten, tehát egy 18 ezer milliárd forint sorsa fölött diszponáló költségvetés esetén semmit sem jelent az az összeg, amit ezekkel az iskolaromboló

lépésekkel megspórolnak. A kisiskolák fajlagosan valóban többre kerülnek, de egy magát nemzetinek tartó kormánytól illő lenne, hogy belássa, ez nem csupán oktatási, hanem legalább annyira társadalmopolitikai kérdés is. Magyarán, miért nem követték el mindent annak érdekében, hogy a vidék ronsolt társadalmi szövetrendszerét ne pusztítsák tovább egy ilyen lépéssel? Hiszen az érintett település népességmegtartó ereje csökken, a falu halálos ítéletét ezzel mintegy aláírják, és megkezdődhet a végső visszaszámlálás.

Természetesen látjuk, hogy milyen tragikus demográfiai folyamatok zajlanak. Tehát előfordulhat valóban az, hogy néhány év múlva ez a kisiskola valóban teljes mértékben életképtelenné vált volna, csakhogy ebben az esetben most a Fidesz-KDNP, meghazudtolva minden általuk hirdetett értéket, tulajdonképpen eutanáziát gyakorolt egy kisiskola fölött. És akkor válik az egész kérdés különösen értelmetlenné, ha felhozzuk itt a pálmajori cigány iskolának az ügyét, ahol miniszter úr hét gyermek kedvéért engedélyezte az iskola alsó tagozatának továbbműködését. Nem értjük, hogy akkor Vízváron miért nem tehetette meg ezt 41 felsős diák esetében. Hogyha Pálmajorban működött a dolog, akkor a vízvári diákoknak miért nem volt esélyegyenlőséghez joguk?

Mindezekre tekintettel az alábbi kérdések feltételül megválaszolásra várnak. A 2010-es kormányváltás óta mennyi általános iskolát szüntettek meg teljesen vagy részlegesen, és milyen jövőt szán a fideszes oktatáspolitikai a kistélepülések gyermekhiánnyal küszködő intézményeinek? Mérethatékonyaságra és gazdasági érvekre hivatkozva hány ilyen iskolára kerül még lakat a ciklus végéig? Miért nem gondolkodnak el azon, hogy vállalva az ezzel járó természetes költségvetési többletkiadásokat, az osztályonként megkövetelt gyermeklétszám kérdésében engedményt tegyenek az ilyen veszélyeztetett falusi kisiskolák esetében? Kelt-e a kormányban némi lelkiismeret-furdalást, de legalább egy csöppnyi kognitív disszonanciát, ha ezután Reményikre hivatkoznak, mondván: „ne hagyjátok a templomot, a templomot, s az iskolát!” Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(20.30)

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik részéről: „Elindult 'A nemzet könyve' elnevezésű, olvasást és a magyar kultúrát népszerűsítő program” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Nagyszabású, és bízom benne, hogy országosan elismert akcióba kezdünk nemrégiben, ahogy a címben is elhangzott, az olvasás és a magyar kultúra népszerűsítése érdekében. „A nemzet könyve” címmel indítottuk el ezt a programot a Jobbik Ifjúsági Tagozatával, az önképzés

évével. Ugyanis a Jobbik Ifjúsági Tagozat minden évet egy-egy elnevezéssel, egy-egy tevékenységgel aposztrofál. Az idei év az önképzés éve, amelyet számos kiadvánnyal, programmal, pályázattal szolgálunk, és ennek a soraiba tartozik bele a most indított, olvasást népszerűsítő, „A nemzet könyve” elnevezésű pályázatunk, illetve programsorozatunk is.

Az önképzésről csak annyit, tartja a mondás, hogy ki szüntelen előbbre nem törekszik, az hátramarad. Minket is ez motivál. Szeretnénk képezni magunkat, és szeretnénk, ha nemcsak mi, hanem az ifjúság minél nagyobb része tartaná fontosnak, hogy a formális kereteken túl, az iskolán túl olvasással, különböző képzésekkel, önszorgalommal gyarapítsa a tudását. Éppen ezért mi az olvasást választottuk, hisz fontosnak tartjuk ilyen szempontból.

Az olvasás hatalmas élményt tud jelenteni. Úgy gondolom, az itt lévőknek és nagyon sokaknak nem kell erről részletesen beszélnem, hogy milyenfajta elmélyülést tud okozni az olvasás, milyenfajta katarzist tud okozni egy-egy jó könyvnek az elolvasása, ezért is bízom benne, bár napjainkban azért nagyon másféle trendek láthatóak a fiatalok életében, nagyon sokan más elfoglaltsággal, kevésbé elmélyülést igénylő elfoglaltságokkal, sorozatokkal, filmekkel, minden egyébbel, számítógépes játékokkal próbálják vagy töltik az idejüket. Azoknak is meglehet a szépsége, de én arra biztatom innen is a fiatalokat, hogy találják meg a gyönyörűséget, a szépséget az olvasásban és a jó könyvekben, hisz amellet, hogy felejthetetlen élményt tud nyújtani, egyébként a szókincsünket, a fantáziánkat, a képzelőerőnket, akár a helyesírásunkat is tudja az olvasás javítani, úgyhogy számos ilyen előnyrel is jár egy-egy jó könyv elolvasása.

A mi kezdeményezésünkön belül a magyar könyvekre vonatkozik ez az egész pályázat. Arra törekszünk, hogy a legnépszerűbb magyar könyvet találjuk meg. Hogy miért is csak magyar könyvekre, azt engedjék meg, hogy a pályázat kiírásából idézve megindokoljam.

Célunk az, hogy népszerűsítsük a nemzeti kultúrát. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a műveltség kizárólagossága, hogy csak magyar írókat és műveket olvasunk. A hangsúly azon van e programban, hogy azt szeretnénk, legyen lehetőség arra is, hogy a sokszor méltatlanul elfeledett, kevésbé ismert vagy éppen eddig is közismert kiváló magyar írókat és műveket felelevenítve és bemutatva az ő nagyszerű örökségükbe is betekintést nyerhessünk. Mondhatjuk úgy is, hogy a programsorozat néhány hónapjában most a magyar műveket helyezük reflektorfénybe.

Alkalom ez arra, hogy felfedezzük azokat a kincseket, melyek mellettünk vannak, köztünk élnek, de gyakran észre sem vesszük őket. Az olvasás szépségéről egyébként rengeteg író, közismert személyiség is nyilatkozott; ha megengedik, néhány idézettel szeretném ezt alátámasztani, hogy miért is fontos ez a tevékenység.

Mark Twain így nyilatkozott, így írt erről: „Az az ember, aki nem olvas könyvet, semmiben sem kü-

lönbözők attól az embertől, aki nem tud olvasni” - fogalmazott elég sarkosan. „Az olvasással tudást halmozunk fel az agyunkban, de sajátunkká az csak a gondolkodás révén válik” - mondja John Locke. Vagy éppen Juhász Gyula: „A lélek hőmérője: a könyv. Mondd meg, mit olvasol és megmondom: mi vagy. Megmondom, mi az akaratod, célod, vágyad, álmod.” Radnóti Miklós így nyilatkozott, így szólalt meg e témában: „A könyvek és a tapasztalatok együtt alakítják a lelket.” Örkény István pedig: „Élet és halál kérdése, hogy az ember hús és harminc közt mit olvas. Ezt nekem is megmondták, mikor húszéves lettem, de én sem hittem el.”

Bízom benne, hogy nagyon sok fiatal el fogja hinni ezt, nagyon sok idézetet lehetne még e témakörben olvasni, de bízom benne, hogy enélkül is a fiatalok élvezni fogják önmagában az olvasást is, részben a mi kampányunkban, a mi programunkban való részvételt is. Én tehát biztatók mindenkit arra, hogy vegyen részt ebben a projektben. Ez a projekt vagy ez a program - hogy magyar szót használjak, ez jobban illik ide - egyébként nem titkoltan, a 2005-ös Nagy Könyv kezdeményezésére kíván hivatkozni

nagyon sok esetben, és nagyon sok példát onnan merítettünk. Jómagam is középiskolás diákként nagyon jó élményekkel, emlékekkel gondolok vissza erre a projektre, erre a programra. Én is részt vettem benne, és nagyon nagy élvezettel szavaztam a kedvenc könyvemre. Bízom benne, hogy most is minél többen részt fognak venni ebben az akcióban.

A honlapon keresztül lehet benevezni könyvet, egy háromfordulós szavazás alapján fogjuk kiválasztani a legnépszerűbb magyar könyvet. A honlap címe pedig a www.anemzetkonyve.hu. Biztatók mindenképpen, hogy vegyen részt ebben a programban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatja az ülését a parlament. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 20 óra 36 perckor ért véget.)

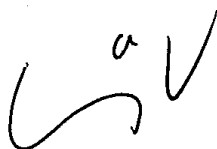
Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)